

Orhan DOĞAN

YANGIN VAR

Bir İtfaiyecinin Anıları

SOKAK KİTAPLARI

**YANGIN VAR
(BİR İTFAİYECİNİN ANILARI)
ORHAN DOĞAN**

Yayın Hakları:
Sokak Kitapları Yayıncılık
Yayıncı sertifikası:18268

1.Baskı
Nisan 2013
ISBN: 978-605-148-018-3

Matbaa sertifikası: 12491
Berdan Matbaa- Sadık Taşdöğen
Davutpaşa Cad. Güven San. Sit. C Blok No: 215/216
Topkapı/Zeytinburnu- İSTANBUL

Kapak Tasarımı: DMS Tasarım
Mizanpaj: DMS Editörlük Hizmetleri
Tashih: DMS Editörlük Hizmetleri
Redaksiyon: DMS Editörlük Hizmetleri

Rasim Paşa Mahallesi Siftah Sokak N:19
Kadıköy\İSTANBUL
Telefon: 0 216 405 10 88 Faks: 0 216 540 46 14

info@sokakkitaplariyayincilik.com
www.sokakkitaplariyayincilik.com

5846 sayılı fikir ve sanat eserleri kanunu gereğince eserin yayının hakları Sokak Kitapları Yayıncılık'a aittir. Yayıncının yazılı izni olmadan eserin tümü veya bir bölümü çoğaltılamaz, dağıtılamaz, satılamaz.

“Felaket başa gelmeden evvel önleyici ve koruyucu tedbirleri düşünmek lazımdır, geldikten sonra dövünmenin yararı yoktur.”

MUSTAFA KEMAL ATATÜRK

ORHAN DOĞAN

1962 yılında Bursa’da doğdu, üniversite mezunu, 1984 yılında Bursa Belediyesi’nin açtığı sınavı kazanıp devlet memuru olarak itfaiye eri kadrosunda göreve başladı. 15 yıl bu görevi başarıyla sürdürdükten sonra hiyerarşik olarak yükselerek 1999 yılında itfaiye çavuşu, itfaiye başçavuşu, itfaiye grup amiri olan yazar, 2004 yılında itfaiye dairesi başkanı oldu. Halen bu görevini yürütmektedir. Ülkemizde ve kentimizde mesleğiyle ilgili birçok projeyi ilk olarak hayata geçiren yazar, 29 yıldır bu mesleğini başarıyla yürütmektedir. İTFAİYE “İlgili Mevzuatlar, Yangına Müdahale ve Yangın İnceleme Yöntemleri” adlı basıma hazır kitabı, yazmış ve yayınlanmış olan birçok mesleki makalesi bulunmaktadır Ayrıca mesleki birçok konferansa, panelle ve sempozyuma konuşmacı olarak katılmıştır. Türkiye Yazarlar Birliği üyesi olan yazar evli ve 2 çocuk babasıdır.

BAŞLICA ESERLERİ:

İTFAİYE “İlgili Mevzuatlar, Yangına Müdahale ve Yangın İnceleme Yöntemleri” (basıma hazır mesleki kitabı 2011), Yetim Yüreğim (şiir kitabı 2008), Alacağın Olsun Zaman (şiir kitabı 2011), Yangın Var “Bir İtfaiyecinin Anıları” (anı kitabı 2013)

ALDIĞI MESLEKİ VE YÖNETİCİ EĞİTİMLERİ:

Proje Yönetimi eğitimi, İletişim ve Liderlik Eğitimi, İlk yardım eğitimi, Stratejik Planlama ve Hedeflerle Yönetim eğitimi, ISO 9001 Kalite Yönetim Sistemi eğitimi, Süreç Yönetimi eğitimi, Grup Çalışması ve Problem Çözme Teknikleri eğitimi, Bilgisayar İşletmenliği eğitimi, Zaman Yönetimi eğitimi, Olumlu Tutum ve Davranış eğitimi, Buhar ve Yağ Kazanları Yangınlarına Müdahale eğitimi, Metro ve Tren Yangınlarına Müdahale eğitimi, Uçak Yangınlarına Müdahale eğitimi, Sel Risk Yönetimi eğitimi, Patlayıcı, Zehirleyici, Boğucu ve Suya Reaksiyonlu Kimyasal Maddelerin Tanıtımı eğitimi, Afet Yönetimi eğitimi, Afet ve Acil Durum eğitimi, Yangın Yerine Sevk ve İdare eğitimi, Yangın Olay Yeri İnceleme eğitimi ve mesleğimle ilgili aldığım diğer eğitimler

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ	11
İTFAİYECİNİN DUASI	14
PADİŞAH FERMANI:	15
İTFAİYENİN TARİHÇESİ	16
İTFAİYENİN GÖREVLERİ	18
YANGIN VAR	20
KAHRAMAN İTFAİYECİLER	23
İTFAİYECİLİK SEVGİSİ ÇOCUKLUĞUMDA BAŞLADI	26
ŞU –İZM’E BU –İZM’E DEĞİL BURSA’YA HİZMET EDİN	27
İTFAİYECİ OLDUĞUM İLK GÜN	28
İLK YANGINA MÜDAHALEM	31
KAFAMA ÇARPAN TAŞ KASKIMDA ÇUKUR AÇTI	33
ALEVLER İÇİNDE OLAN YAKIT TANKLARI	35
KAPALIÇARŞI’DA YANGIN PANİĞİ	37
TUNA’DA DOĞALGAZ FACİASI	38
LÜTFEN ZİLE BASMAYIN	40
ŞEHİDİMİZ ÖLMEDİ YÜREĞİMİZDE YAŞIYOR	41
DEPREMDE CAN KURTARDIK	43
ANNESİNİN CESEDİ ÇAMURLU DİYE OTOMOBİLİNE ALMADI	44
ZEMİNDEN DÖRT KAT YERİN ALTINA İNDİK, YOĞUN DUMAN VARDI	45
AZ KALSIN DUMANDAN BOĞULUYORDUM	48

NE OLUR KURTARIN EVLADIMI	50
ULUDAĞ DÖNÜŞÜ KAZA ATLATTIK	52
GÖZÜ DÖNMÜŞ KATİL BENİ DE ÖLDÜRECEKTİ	54
SÖNDÜRÜRKEN PATLAMA OLDU	56
YANGIN SÖNDÜRMEYE GİTTİK BIÇAKLI SALDIRIYA UĞRADIK	58
BACA YANGININDA BÜYÜK TEHLİKE ATLATTIK	60
40 SANİYE ÖNCE DIŞARI ÇIKTIK BÜYÜK PATLAMA OLDU	61
ARAÇ YANGININDA ÖLÜM TEĞET GEÇTİ	64
ÇATININ ÇÖKECEĞİNİ FARKETTİM, ARKADAŞLARIMI UYARDIM	65
ÖLÜMÜNE ÇALIŞTIK, SİCRATMADAN SÖNDÜRDÜK	66
SON YÜZYILIN SEL FELAKETİ	69
KART BORCU ÇATIYA ÇIKARDI	72
SARHOŞ SÜRÜCÜ YANGINA GİTMEMİZİ GECİKTİRDİ	74
SEYİR HALİNDEYKEN BÜYÜK TEHLİKE ATLATTIK	75
FIRTINA KASIP KAVURDU	76
BAYRAM ÖNCESİ SOKAKTA KALDILAR	78
ASILSIZ İHBARLAR	80
ÖLÜM TEĞET GEÇTİ	81
KARAKÖY'ÜN KARA GÜNÜ	83
BİRAZ DAHA GECİKSEYDİK FABRİKA HAVAYA UÇACAKTI	86
KATILDIĞIM İLK BÜYÜK YANGINIM	88

YAKIN İLÇEDE BODRUM YANGINI	89
SANKİ KİYAMETİ YAŞADIK	91
YANGINA TAKSİ TUTARAK GİTTİM	94
İTFAİYECİNİN ZOR GÖREVİ	95
YANGIN VAR DİYE GİTTİK AİLE KAVGASIYLA KARŞILAŞTIK.	97
AĞLAYARAK YANGINI SÖNDÜRDÜK	98
SIKIŞMALI TRAFİK KAZASI	100
SANKİ ÖLÜ UYKUSUNA YATMIŞ	101
ÖLDÜĞÜNÜ ANNESİNE SÖYLEYEMEDİK	102
YAŞLI AMCA YANGINI ÜCRETLİ BİLİYORMUŞ	103
İFTARIMIZI YANGINA SIKTIĞIMIZ SUYLA AÇTIK	104
İTFAİYE HİÇ BİR ZAMAN GECİKMEZ, GECİKTİRİLİR	107
HAFIZALARDA SÖNMEYEN YANGIN	110
BURSA BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİ İTFAİYE DAİRE BAŞKANLIĞI OLARAK, ÜLKEMİZDE VE KENTİMİZDE GERÇEKLEŞTİRDİĞİMİZ İLKLER	112
SON 29 YILDA BÜTÜN BÜYÜK YANGINLARA VE AFETLERE KATILDIM	116
YANGIN ARAMA VE KURTARMA 2012 TATBİKATI	117
ŞAMPİYON BURSASPOR	120
BURSA İTFAİYESİ DÜNYA REKORU KIRDI	122
BURSA'NIN NERONU	124
PAZAR SOHBETİ	129

TEŞKİLATIMIZIN HİZMETLERİ İLE İLGİLİ GAZETELERDE YER ALMIŞ DEĞERLİ GAZETECİLERİMİZİN KÖŞE YAZILARI	139
AFET GÖREVLERİ SONRASI DUYGULANARAK YAZDIĞIM ŞİİRLERİM VE DİĞER ŞİİRLERİMDEN BİR DEMET	149
HAYAT SEVGİ VE UMUT SAÇMAKTIR	167
BURSA BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİ İTFAİYE DAİRESİ BAŞKANLIĞI OLARAK ÜLKEMİZDE VE KENTİMİZDE HAYATA GEÇİRDİĞİMİZ İLK PROJELER İLE İLGİLİ YAZILARIM	169
YANGIN RİSKİ BİLGİ PROJESİ	169
KÖYLER ARTIK DAHA GÜVENLİ	170
DAĞ ETEĞİNDE YILLARIN SORUNU ÇÖZÜLDÜ	172
YANGIN DOLABINDAN ANINDA MÜDAHALE	173
YANGIN RİSKİ HARİTASI HAZIRLANDI	174
LİSELİ İTFAİYECİLER	175
YANGINLARDA DÜŞÜŞ VAR	177
ALDIĞIM ÖDÜLLERDEN BAZILARI	178
FOTOĞRAFLARLA ANILARIM	179

ÖNSÖZ

Bu kitabı yazmaya nasıl karar verdim?

17 Mayıs 1984 tarihinde, Bursa Belediyesi'nin açtığı sınavı kazanıp devlet memuru olarak itfaiye eri kadrosunda göreve başladım. İlk yangın söndürme görevimde çok kutsal bir vazife yaptığımızı, dolayısıyla her itfaiye olayının ayrı bir hikâyesi olacağını düşündüm. Çok değerli büyüklerimle, arkadaşlarımla, yakınlarımla sohbet ettiğim zamanlarda söz dönüp dolaşır “Siz itfaiyecilerin çok anısı vardır, anlatırsanız çok memnun olurum,” sözleriyle sık sık karşılaşırım. Aklıma gelen bir anımı anlattığımda, anımdan çok etkilendiklerini söylemişler ve benim muhakkak bir kitap yazarak onları ölümsüzleştirmemi istemişlerdir.

Ben de itfaiyeciliğin çok kutsal, bir o kadar da meşakkatli bir meslek olduğunu; bu kutsal mesleği icra eden kahraman itfaiyecilerin, meslekleri çok riskli olmasına rağmen görevlerini özveriyle, fedakârlıkla ve cesaretle yaptıklarını halkımıza anlatabilmek, ayrıca itfaiyecilik yüksekokulu öğrencilerine ve meslek lisele-
rindeki itfaiyecilik bölümü öğrencilerine itfaiyecilik mesleğini daha yakından tanımaları noktasında ışık tutmak düşüncesi ile 29 yıldır katıldığım yangın ve diğer afet olaylarında ölümün defalarca teğet geçtiği, nefes kesen anılarımı kaleme alıp kitaplaştırmaya karar verdim.

29 yıldır kentimizde mesleğimle ilgili en iyi hizmet vermenin üstün gayreti içerisinde oldum ve olmaya devam ediyorum. Hiçbir zaman mesai mefhumuna bağ-

lı çalışmadım. Gün geldi mesai bitiminden saatler sonra evime geldim, izinliyken taksi tutup yangına gittiğim gün oldu. Birkaç nöbet vardiyada kaldığım günler oldu, çünkü mesleğimi çok seviyorum. Dolayısıyla tekrar dünyaya gelsem yine itfaiyeci olurum.

İşime geç gitmiyorum, işimden erken dönmüyorum, tembellik yapmıyorum, rüşvet yemiyorum, bundan dolayı kimsenin yanında bir eksikliğim yoktur, ezikliğim de yoktur.

Görevim süresince çalışkanlığı, dürüstlüğü ve cesaret gibi ilkeleri her zaman kendime rehber edindim. Bu ilkeler doğrultusunda özverili çalışmalarım, devletimiz tarafından bana verilen unvanlarla, takdirlere ve teşekkür belgeleriyle tescillendi.

Kitapta, yukarıdaki satırlarımda belirttiğim gibi mesleğimizin çok riskli olmasına rağmen özveriyle, fedakârlıkla ve cesaretle görev yaptığım sırada yaşadığım anılarımı kaleme almaya çalıştım.

“Anı yazmak, ölümün elinden bir şey kurtarmaktır.”

Andre Gide

Yukarıdaki, ünlü yazar Andre Gide'nin sözünde ifade ettiği gibi anılarımı kitaplaştırıp ölümsüzleştirerek geride bir eser bırakarak, yaşadıklarımın tüm kahraman itfaiyecilerimize, kıymetli itfaiyecilik yükseköğretilerimizle meslek liselerinin itfaiyecilik bölümünde okuyan öğrencilerimize ve çok değerli halkımıza muhakkak yararı olacağını düşünüyorum.

Bu kitabı yayınlamamdaki özverili çalışmalarından dolayı Sokak Kitapları Yayınları ekibine teşekkür ederim

Yangın Var (Bir İtfaiyecinin Anıları) isimli kitabım 29 yıllık meslek hayatımın sadece bir özetidir.

Orhan DOĞAN

İTFAİYECİNİN DUASI

Allah'ım! Tehlikeye düşmüş her canlımın, özellikle küçük bir çocuk ya da yaşlı birinin imdadına yetişebilmem için bana güç ver, yangınla mücadelede bilgi, teknik ve tecrübelerimi artır, sevgimi, cesaretimi ve inancımı eksiltme, pirimiz İbrahim peygamberi yanmaktan koruduğun ilahi emrin sırrına bizleri de dâhil et, kaderimde ölmek varsa, çocuklarımı, eşimi ve yakınlarımı koru Allah'ım!

Osmanlı padişahlarından III. Murat, afet haline gelen yangınların önüne geçmek için 1579 yılında İstanbul kadısına bir ferman gönderir. Fermanla her evde bir büyük fiçı su ile dam yüksekliğinde bir merdiven bulundurulmasını, yangın çıkan yerlerde halkın kaçmayıp yangını söndürmeye çalışmasını istemesi, itfaiye tarihimizde yangınlara karşı alınan ilk yazılı tedbir ve düzen olarak kabul edilir.

PADIŞAH FERMANI:

İstanbul kadısına hüküm ki; İstanbul arada sırada yangınsız olmuyor. Yangın çıkar çıkmaz önlemek için ne gerekirse, her şeyden mühimdir.

İstanbul ahalisinden ayrı herkes evinin damına kadar ulaşacak ve yine herkes evinde bir büyük fiçı dolusu bulunduracaktır.

Bir yerde yangın çıktığı gibi, oradan kimse kaçmayacaktır. Herkes adamları ve komşuları ile yeniçeriler ve sair, halk yetişinceye kadar yangını söndürmeye çalışacaktır.

Her iki, üç ayda bir bilhassa yangın tehlikesine fazla maruz bulunan yerler teftiş edilecektir. Evlerinde merdivenleri ve su dolu fiçıları bulunmayanlar tutulup subaşıya teslim edilecektir ve cezaya çarptırılacaklardır.

III. MURAT
Padişah
12 Mart 1579

İTFAİYENİN TARİHÇESİ

İtfaiye teşkilatı türlü isimler altında yüzyıllardır görev yapmaktadır. Mısır, Sümer ve özellikle Romalılar zamanında askeri birliklerin içinde etkinlik göstermişlerdir. Bunu, yangınların zamanında görülebilmesi için yüksek yerlere gözetleme kuleleri ve merkezî yerlere su depoları yapılmasından anlamaktayız. Hatta Londra Şehir Meclisi 1189 yılında her binanın kapısı önünde yangında kullanılmak için su depoları yapılmak üzere karar almıştır. Bu etkinliklerin 1666 yılında çıkan büyük Londra yangınında yetersiz kalması üzerine, 1680 yılında sigorta şirketleri kendi itfaiyelerini kurmuşlar ancak bunun sonucunda görülen aksaklıklar nedeniyle 1833 yılında sigorta itfaiyelerin birleşmesiyle Londra İtfaiyesi meydana gelmiştir. 1865 yılında Londra İtfaiye Kanunu yürürlüğe girince yangın söndürme işi ilk defa kamu hizmeti olarak kabul edilmiş, itfaiyecilik de ilk defa yasallaşmış ve Londra Şehir Meclisi tarafından idare edilen bir kuruluş olarak göreve başlamıştır.

Ülkemizde itfaiyeciliğe baktığımızda İstanbul itfaiyeciliğini önde görüyoruz.

Osmanlı padişahlarından III. Murat, afet haline gelen yangınların önüne geçmek için 1579 yılında İstanbul kadısına bir ferman gönderir. Fermanla her evde bir büyük fiçı su ile dam yüksekliğinde bir merdiven bulundurulmasını, yangın çıkan yerlerde halkın kaçmayıp yangını söndürmeye çalışmasını istemesi, itfaiye tarihimizde yangınlara karşı alınan ilk yazılı tedbir ve düzen olarak kabul edilir.

Gerçek Davut adını alarak Müslüman olan bir Fransız mühendis, 1715 yılında ilk yangın tulumbasını yapar. 1718 yılında Tüfekhane ve Tophane’de çıkan yangınlarda yapılan tulumbanın çok büyük yararı görülür. Bunun üzerine Padişah III. Ahmet ve Sadrazam Damat Ferit Paşa’nın emirleriyle 1720 yılında Gerçek Davut’un idaresinde Yeniçeri Ocağı’na bağlı Tulumbacı Ocağı kurulur. Bu ocak günümüz modern itfaiyesinin çekirdeğini oluşturur.

II. Mahmut her yönüyle bozulan Yeniçeri Ocağı’nı 1826 yılında kaldırır. Buna bağlı olarak Tulumbacı Ocağı da dağılmak zorunda kalır. Bunun üzerine halk kendi kendini yangınlardan korumak için semt tulumbaraları kurmaya başlar ancak 1828 yılındaki Büyük Hoca Paşa Yangını, yeni bir teşkilat ve düzen ihtiyacını ortaya koyar. Zamanın yetkilileri yeni kurulan Asker-i Mansur-i Muhammediye içinde bir tulumbacı taburu teşkil ettirir ve yeniçeriliği hatırlatmaması için de yangıncı taburu adını verirler.

1871 yılında meydana gelen Büyük Beyoğlu Yangını, bu kuruluşların yetersizliğini ortaya koyar. Padişah Abdülaziz’in emriyle Macaristan’dan bu konuda uzman bir subay olan Kont Szençsenyi Ödön getirilir. Bu kişiye paşalık rütbesi verilir ve çalışmalara başlar. 26 Eylül 1874 tarihinde 4 Nizamiye (Kara) ve 1 Bahriye (Deniz) taburundan oluşan bir itfaiye alayı kurulur ve bu kuruluş 25 Eylül 1923 tarihine kadar 49 yıl başarılı bir şekilde hizmet vermiştir.

O zamanki adıyla Milli Müdafaa Vekâleti, bugünkü adıyla Milli Savunma Bakanlığı, Silahlı Kuvvetleri’nin itfaiye işleriyle uğraşamayacağını bildirmesi üzerine 25

Eylül 1923 yılından itibaren itfaiye teşkilatı, belediyelere devredilmiştir.

İTFAİYENİN GÖREVLERİ

2006/26326 Belediye İtfaiye Yönetmeliği'ne göre itfaiyenin görevleri şunlardır:

- 1) Yangınlara müdahale etmek ve söndürmek,
- 2) Her türlü kaza, çökme, patlama, mahsur kalma ve benzeri durumlarda teknik kurtarma gerektiren olaylara müdahale etmek ve ilk yardım hizmetlerini yürütmek; arazide, su üstü ve su altında her türlü arama ve kurtarma çalışmalarını yapmak,
- 3) Su baskınlarına müdahale etmek,
- 4) Doğal afetler ve olağanüstü durumlarda kurtarma çalışmalarına katılmak,
- 5) Binaların Yangından Korunması Hakkında Yönetmelik ile verilen görevleri yapmak,
- 6) Sivil Savunma ile İlgili Şahsi Mükellefiyet, Tahliye ve Seyrekleştirme, Planlama ve Diğer Hizmetler Tüzüğü gereğince kurulan itfaiye servisi mükelleflerini eğitmek, nükleer, biyolojik, kimyasal (NBC) maddeleri ile kirlenmelerde arıtma işlemlerine yardımcı olmak,

7) Halkı, kurum ve kuruluşları itfaiye hizmetleri ile ilgili olarak bilgilendirmek, alınacak önlemler konusunda eğitmek ve bu konuda tatbikatlar yapmak,

8) Kamu ve özel kuruluşlara ait itfaiye birimleri ile gönüllü itfaiye personelinin eğitim ve yetiştirilmesine yardım etmek; bunların bina, araç-gereç ve donanımlarının itfaiye standartlarına uygunluğunu denetlemek ve bu birimlere yangın yeterlilik belgesi vermek ve gerektiğinde bu birimlerle işbirliği yapmak,

9) Belediye sınırları dışındaki olaylara müdahale etmek,

10) Belediye sınırları içinde bacaları belediye meclisince tespit edilecek ücret karşılığında temizlemek veya temizlettirmek ve bacaları yangına karşı önlemler yönünden denetlemek,

11) Talep edilmesi halinde orman yangınlarının söndürülmesi çalışmalarına katılmak,

12) İmar planlarına göre parlayıcı, patlayıcı ve yanıcı madde depolama yerlerini tespit etmek,

13) İşyeri, eğlence yeri, fabrika ve sanayi kuruluşlarını yangına karşı önlemler yönünden denetlemek, bu konularda mevzuatın öngördüğü izin ve ruhsatları vermek,

14) Belediye başkanının verdiği diğer görevleri yapmak

Yukarıda sayılan bu görevleri kahraman itfaiyeciler canla başla yerine getirirler hatta can kurtarmak için canlarını seve seve verirler. Bir örnek vermem gerekirse İstanbul'da bir itfaiyeci; insanı bırakın, bir köpeği kurtarıırken canından olmuştur. Böyle de meşakkatli ama bir o kadar da kutsal bir meslektir. Biz itfaiyeciler bu görevlerimizi yılgınlığa rehavete girmeden 7 gün 24 saat hizmet vermekteyiz. Allah hepsinden razı olsun, Rabbim onları her türlü kazalardan ve belalardan korusun.

YANGIN VAR

İtfaiye komuta merkezimizin telefonu çalar, gecenin bir yarısında feryat eden bir ses “Yangın var, yetişin!” der, santral görevlisi adresi alır ve ekipleri derhâl çıkarır. Daha anons başlarken elbiseleri ile yatan itfaiyeciler yerlerinden fırlayıp koşarak araçlarına binerler, 15-20 saniye içerisinde garajı terk ederler. Gece soğuk ve karanlıktır, gecenin sessizliğini siren sesleri bozar. Alelade park edilmiş araçlar, duyarsız araç şoförleri bizi olumsuz etkiler. Bütün olumsuz koşullara rağmen, şoför arkadaşların marifetleriyle ve cambazlıklarıyla kısa sürede olay yerine ulaşırız. Olay yerine vardığımızda alevler, ateş, dumanlar; aynı zamanda çökme, patlama, zehirlenme tehlikelerini içinde barındıran yangın, tüm riskleri ile karşımıza çıkar, ayrıca insanların feryatları

yüreğimizi yakar. Binanın çökebileceğini, alevlerin arasında kalabileceğimizi, patlayan tüpün bir parçasının vücudumuza isabet edeceğini düşünmeyiz; tek düşüncemiz önce mahsur kalan insanlarımızı kurtarmak ve kısa sürede yangını söndürmektir.

Bazen içeride bir insan değil de küçük bir kedi yavrusu ya da kafes içerisindeki bir kuş da olabilir, bizim için fark etmez. Alev ve simsiyah dumanın arasına dalarak sesin geldiği yere koşarız. Bursa Büyükşehir Belediyesi genel sekreter yardımcımız Sayın Necmettin ŞENOCAK, 25 Eylül 2010 tarihinde Bursa Büyükşehir İtfaiyesi'nin kuruluşunun 87. yıl dönümünü kutlama töreninde, günün anlam ve önemine binaen yapmış olduğu konuşmasında, "İtfaiyeci başkasının canını kurtarmak için canını verendir," demişti ve bunu can kulağı ile dinleyen itfaiyeci arkadaşlar da duygulanarak gözyaşlarını tutamamışlardı. Ben de gözyaşlarımı tutamamıştım.

Başkanımızın dediği gibi, itfaiyeci başkasının canını kurtarmak için canını veren kişidir. Yıllar önce İstanbul'da yanan bir bina içerisinde bir köpek sesi duyulduğunu söylerler. Hararet ve dumandan etkilenen köpeğin acı acı uluyuşu kulakları çınlatır, 19 yıllık itfaiyeci Ali ALKAN hemen fırlar. Duman yoğundur ve yolunu göremez, buna rağmen kulübeye ulaşır ve köpeği kurtarır tasmaından tutarak çıkışa doğru yaklaşır. Duman fazlaşmıştır, bastığı yeri göremez. Boğucu dumanın etkisinden kurtulmak ve köpeği kurtarmak için hızlanır. Çıkışa yaklaşmıştır. Artık köpek kurtulmuştur, bir canı kurtarmanın sevincini yaşarken tam o sırada birden ayağı kayar. Karanlıkta bastığı yerin zayıf

bir tahta olduğunu fark etmemiştir. Kırılan tahta ile bir kat aşağıda bulunan demir yığınlarının üzerine düşer, göğsüne saplanan demiri bütün gücüyle çıkarmak ister, elini uzatır, demiri tutar ama gücü yoktur. Duman yormuştur onu, öylece kalır, “Yardım edin,” diye inlemesi bile duyulmaz. Köpeğin çıktığını fakat arkadaşlarının olmadığını gören itfaiyeci arkadaşları hemen içeri girerler ama çok geç kalınmıştır. 19 yıl boyunca onlarca insanı ve diğer canlıları kurtaran Ali ALKAN, bir köpeğin hayatını kurtarıırken kendi hayatını kaybeder. İtfaiyecilerimiz her türlü önlemi almalarına rağmen buna benzer onlarca olayla karşılaşabiliyorlar. İtfaiyeci, her vardiya nöbeti öncesi evden ayrılırken ailesi ile helalleşir, itfaiyecinin evi telefonla arandığında, eğer babaları itfaiyede nöbette ise ilk akla gelen, “Acaba babamıza yangında bir şey mi oldu?” sorusudur. İtfaiyecinin ailesi, bunun tedirginliğini ve huzursuzluğunu yaşar.

İtfaiyecilik en riskli ve stresli mesleklerden biridir. Fedakârlık ve cesaret isteyen bir meslektir, uluslararası araştırmalara göre itfaiyecilik en riskli meslekler arasında yer almaktadır. Fedakârlık ve cesaret isteyen bir meslek olgusunun şuuru ile ülkemizin Edirne’den Ardahan’a kadar her bölgesinde canla başla hizmet vermektedirler.

Allah tüm kahraman itfaiyecilerimizi her türlü kazalardan ve belalardan korusun.

KAHRAMAN İTFAİYECİLER

İtfaiyeci; cesareti, sevgiyi, dürüstlüğü ve özveriyi içinde taşıyan; bilgi ve teknikle yoğrulmuş; yaptığı işten gurur duyan kişidir. Diğer bir ifadeyle itfaiyeci, başkasının canını kurtarmak için canını verendir

İtfaiyeci başkasının canı ve malı için cesareti ve görev bilinci ile kendisini tehlikeye atabilen, tehlike anında olayı kavrayamayacak durumdaki felaketzedelerin şok anlarında dahi, çevikliği ile en çetin mücadeleye, atikçe, tüm cesareti ile müdahale eden kişidir.

Bir yangın durumunda yaralanmamış insanlarımız haklı olarak hemen olay yerinden uzaklaşmaktadırlar. Hâlbuki itfaiyeciler bunun tam tersini yaparak insanların kaçtığı yere girer, bunu yaparken hiçbir şeyden korkmaz ve yılmaz; Görevinin bilinciyle, seri bir şekilde müdahale eder. Örnek vermek gerekirse, savaşta bile cephe ve siper vardır; asker, kurşunun nereden geleceğini bilir, ona göre önlemini alarak karşılık verir. Fakat itfaiyecinin cephesi ve siperi yoktur. İtfaiyeci yangına girerken, yangın tamamen patlama olgunluğuna gelmiştir ve o esnada patlayabilir. İtfaiyecinin vücuduna bir parça isabet edebilir, saplanabilir, bina çökebilir. Bu olaylara muhatap olan itfaiyecilerden ölen ve yaralananlar olmuştur.

Yangın içinde bırakın insanı, bir kedi bile olsa onu kurtarmak uğruna canını, gözünü kırpmadan tehlikeye atar, geçmişte bunun örneği yaşanmıştır. Başka bir şehirde bir meslektaşımız bir köpeği kurtarayım derken kendi canından olmuştur.

Sık sık hepimiz duyarız; “Filan yerde, filan mahallede, filan apartmanında veya filan iş hanında yangın” , “İşyerini veya evi kül olmaktan kurtaramadılar” “İtfaiye geç geldi, eğer erken gelseydi bu kadar zarar olmayacaktı.” “İtfaiyeciler susuz geldi, köpük kullanmadılar.” Bu şekilde itfaiyecilere çeşitli hakaretler edilir, iftiralar atılır. Hatta fiziksel şiddete maruz kalırlar. Tabii ki bu olumsuz ithamlar tüm halka mal edilemez, bazı insanlar böyle ön yargılı davranmaktadırlar.

Aslında itfaiye geç kalmaz, geciktirilir. Semt pazarları, dar sokaklar ve uygunsuz park etmiş araçlar, trafiğin yoğunluğu, trafikte seyir halindeki bazı sürücülerin duyarsız ve sorumsuz davranmaları. . .

Ayrıca çoğu yangına 5 dakikada ulaşılmasına rağmen yangına maruz kalan kişi ya da kişilere bu 5 dakika, 1 saat kadar uzun bir süre gibi gelmektedir. Oysa itfaiyeciler 24 saat hazır kıta beklemektedirler. Yangın, sel, arama-kurtarma vb. gibi ihbar geldiğinde hemen olay yerine gidilir, ekipler hayatlarını riske atarak canla başla, tabiri caizse ölümüne çalışırlar. Bunları televizyon haberlerinde ve programlarda seyretmekte, gazetelerde okumaktayız. Yangınlarda, sel felaketlerinde, boğulma olaylarında, göçük altında; asansörde mahsur kalan, trafik kazasında araçlarda sıkışan insanları; çukura düşen kedi, köpek vb. canlıları kurtarıırken, ateş savaşımlarını bu mukaddes görevlerini yaparken olaya bizzat şahit olup görmüşüzdür ya da TV’de seyretmiş, gazeteden okumuşuzdur.

İtfaiyeci yangın ihbarını alır almaz süratle olay mahalline gitmekte, kendisini birçok tehlikenin beklediğini bilerek, görev bilinciyle olaya müdahale etmektedir.

Belki de ölüme yıldırım hızıyla yaklaştığının farkında bile değildir. Çünkü yangına giden itfaiyecinin trafik kazası yapması an meselesidir. Olay yerine vardığı zaman da yangın yeri düzensizliklerle doludur. Aşırı zehirli gaz, ateş, aşırı sıcaklık, patlayıcı-parlayıcı maddeler, yıkılma riski, çökme riski ve buna benzer çok sayıda tehlike itfaiyeciyi beklemektedir.

Özel kurum ve kamu kuruluşlarında mesai saatleri bittikten sonra çalışanlar istirahata çekilirken, itfaiyeci yine görev başında olduğu için resmî dairede işi olan vatandaşlar, karşılarında yine itfaiyecileri bulacaklardır. Çünkü itfaiyecinin gecesı gündüzü, bayramı, tatili yoktur. Karda, kışta, soğukta, sıcakta, lodosta, yağmurda, selde her türlü afette mağdur olan insanlarımıza hemen koşarlar; onları bu afetten kurtarırlar.

Bu görevleri yapan kahraman itfaiyeciler görevlerini yaptıklarından dolayı hiçbir zaman pişman olmadıkları gibi aksine bu mesleğin evlatları olmaktan son derece mutlu ve gururludurlar. Çünkü yaptıkları vazifenin fedakârlık ve kutsal bir görev olduğunun bilincindedirler. Bu kahramanlar sadece hortum atan, yangına su sıkın bir çalışan olarak görülmemesi gereklidir. Çünkü Bursa Büyükşehir İtfaiye Daire Başkanlığı'na bağılı kahraman itfaiyeciler, mesleklerini ilgilendiren 36 konuda eğitim aldılar. Ayrıca iç bünyede yangın eğitimi, arama-kurtarma ve mahalle dersleri eğitimini sürekli olarak performanslarını üst düzeyde tutup olaylara, aldıkları eğitimin bilinciyle müdahale etmektedirler.

Kahraman itfaiyeciler Bursa'da yangını en aza indirmek için halka yangın önlemleri aldirtmakta, denetimlerini aralıksız devam ettirmekte, tüm halkın temel

yangın eğitimi alması için eğitim programı çerçevesinde eğitimler tüm hızıyla devam etmektedir.

Unutulmaması gereken şudur ki, itfaiyeciler sizin için günün 24 saati nöbet başında, zor anınızda en yakınınızdadır. Görev için tetikte beklemektedirler.

Yangına müdahale hizmetimiz ücretsizdir İhbar telefonu 110'dur.

Allah yangınlardan ve her türlü afetten korusun.

İTFAYİECİLİK SEVGİSİ ÇOCUKLUĞUMDA BAŞLADI

Sekiz yaşlarındaydım. Yıl 1970, evde radyoda, gece saat 02.00 sularında Büyük Selçuklu hükümdarı Melikşah'ı anlatan piyesi ailecek pürdikkat dinliyorduk. Dışarıdan yangın var sesleri duymaya başladık, odadan aceleyle çıkınca alevleri, siyah dumanları gördük. Sınır komşumuzun evinin avlusunda çırpı ve dal öbeği tuşmuştu ve yangın bizim evi tehdit ediyordu. Dedem ve ben de evden kovaları suyla doldurarak yangın yerine koşan annem ve ablamın peşinden gittik. Çırpı öbeğine yaklaşıp kovalardaki suyu alevlerin ve ateşin üzerine dökerek söndürme çalışmalarına katılmıştık. Bizim gibi kovasını kapam gelmiş, yangını söndürmeye çalışıyordu. Köylülerimizden biri de traktörünün arkasına ilaç tankerini takmış, o da söndürme çalışmalarına katılmıştı ve yangının hızını kesmeye büyük katkı sağlamıştı diyebilirim. O esnada Gürsu İtfaiyesi'nden iki araç gelmiş, hemen hortumları sererek müdahale etmeye başlamıştı. İtfaiyeci ağabeylerin söndürme çalışma-

larını imrenerek, gıpta ile izliyordum. O gün itfaiyecilik mesleğine sevgim başlamıştı, soranlara itfaiyeci olacağımı söylüyordum. Hatta hiç unutamıyorum, yangından yaklaşık bir hafta sonra Gürsu'ya pazara gitmiştik. O gün pazar alışverişi yapmıştık. Bu esnada oyuncak satan tezgâhları dolaştık, aklıma bir itfaiye aracına denk gelirsek anneme aldırarak gelmişti. Koca pazarda zaten 5-6 tane oyuncak tezgâhı vardı, hepsini tek tek dolaştık. Oyuncakların hepsi güzel ve albeniliydi, fakat benim tek tercihim itfaiye arabasıydı. Nihayet bir tezgâhta bir itfaiye aracı gözüme ilişmişti. Anneme bu oyuncak beğendiğimi ve almak istediğimi söyleyince ücretini ödeyip, oyuncak alıp bana verdi. Sevincimden uçuyordum ve dünyalar benim olmuştu. Oyuncak silahım vardı; otomobilim, kılıcım, okum vardı ama yangın arabası oyuncakımın, benim çocuk dünyamda ayrı bir yeri vardı. Oyuncaklarımın içerisinde en çok itfaiye arabasıyla oynuyor, o oyuncakımı diğerlerinden daha çok seviyordum.

ŞU –İZM'E BU –İZM'E DEĞİL BURSA'YA HİZMET EDİN

1984 yılında itfaiye eri olarak göreve başladığımda Bursa Belediye Başkanımız Ekrem Barışık'tı. Onun zamanında göreve başlamıştım, kendisine her zaman dua ederim. Hiç unutmuyorum, Bursa Belediye Binası'nda yemin töreni düzenlenmişti, tören sonrası belediye başkanımız bir konuşma yapmıştı. Başından sonuna kadar ben ve bütün arkadaşlarım pürdikkat dinlemiş-

tik. Özellikle “Siz Bursalılara hizmet vermek için devlet memuru oldunuz, hayırlı olsun. Hepinizi tebrik ediyor, hepinizi tek tek gözlerinizden öpüyorum. Sizden şu –izm’e -bu izm’e değil; Bursa’ya, Bursalılara hizmet vermenizi istiyorum. Bunun dışına çıkıp da şu –izm’e, bu –izm’e hizmet veren olursa onu bu belediyede barındırmam, hatta memuriyetini bitiririm,” dedi. Başkanımızın bu sözü hepimiz için rehber oldu. 29 yıldır şu –izm’e bu –izm’e değil, Bursa’ya, Bursalılara en iyi hizmet vermenin gayreti içinde oldum. Hiçbir zaman mesai mefhumuna bağlı çalışmadım. Gün geldi, mesaimin bitim saatinden saatler sonra evime geldim; gün geldi, izinliyken taksi tutup yangına gittim; gün geldi birkaç nöbet vardiyada kaldım. Çünkü mesleğimi çok seviyorum, dolayısıyla tekrar dünyaya gelsem yine itfaiyeci olurum.

İTFAİYECİ OLDUĞUM İLK GÜN

1984 yılının ilk aylarıydı. Köyden üç arkadaşım ile birlikte müracaat etmiştik. Yazılıyı ben ve bir arkadaşım kazanmıştık. Diğer arkadaşım ise yazılıyı çok az puanla kaybetmişti. Sözlüde diğer arkadaşım elendi. Ben mülakatı kazandım. İleri bir tarihte Tayyare Kültür Merkezi’nin en üst katına davet edilerek, görevimiz sesli okunup açıklandı. 46 itfaiyeci, denilen yerde toplu olarak bekliyorduk. Çok sevinçliydim, çünkü küçüklüğümden beri ulaşmak istediğim idealime kavuşmuşum ve itfaiyeci olmuşum. Dünyanın en mutlu insanı bendim. Kısa bir süre sonra bir görevli geldi. Bize dönerek

tüm itfaiyeci olacak arkadaşların aşıya inip binanın önünde beklemesini söyledi. Hepimiz aşıya inip beklemeye başladık. Beklemeye geçtikten on dakika sonra resmî kıyafetle yaşlı bir itfaiye çavuşu geldi. Daha sonra öğrenmiştik ki o, çavuşumuz İbrahim Aşçı imiş. Hayırlı olsun dileklerini ilettikten sonra bizden çift sıra olmamızı istedi. Askerî düzeni alarak uygun adım marş komutunu beklemeye başladık. “İstikamet Zafer İtfaiyesi, uygun adım marş!” dedi ve uygun adımla on dakika gibi kısa sürede Zafer İtfaiyesi’nin önüne geldik. Orada görevli ağabeylerimiz bize hoş geldiniz diyerek bizleri güler yüzle karşıladılar. Hayırlı olsun dileklerini iletiler. Bizi getiren İbrahim Çavuş’umuz, en üst kata çıkıp solda, yemekhanede beklememizi söyledi. Bunun üzerine hepimiz yemekhaneye girerek bekledik. Yeni arkadaşlarımızın içerisinde iki arkadaşımızı itfaiyeciler yakinen tanıyorlardı ve onlara özel ilgi gösteriyorlardı. Sonradan öğrendik ki; Adnan Aydemir arkadaşımız İtfaiye Müdür Yardımcısı Süleyman Aydemir’in, Rauf Albayrak da İtfaiye Grup Amiri Lütfü Albayrak’ın evlatlarıymış Yaklaşık on dakika bekledikten sonra bir başçavuş kapının yanına dikilip yüksek sesle dikkat çekti. Çıt yoktu kimsede. Kısa boylu omuzları kalabalık, resmî üniformalı, yaşlı bir yetkili girdi. Masaya geçti, oturdu. Hepimiz ayakta çakı gibi durarak bekliyorduk. “Hoş geldiniz arkadaşlar, oturabilirsiniz,” dedi. Kendini kısaca tanıttıktan sonra “Arkadaşlar, ikinci askerliğiniz şimdi başlıyor.” Çünkü bizim mesleğimizin de askerlik gibi mukaddes bir meslek olduğundan ve resmî üniformalı teşkilat olduğumuzdan, ayrıca mesleğin zorluğundan, kutsiyetinden bahsetti. Tekrar

hayırlı olsun dileklerini tekrarlayarak konuşmasını noktalayıp oradan ayrıldı. Sonradan öğrendiğimiz üzere o amirimiz, İtfaiye Grup Amiri Lütü Albayrak'mış.

Artık itfaiyeci olmuşum. Ocağımızın ayrıca üniformalı ve disiplinli olması, disipline çok önem veren bir kişi olarak beni ayrıca çok mutlu etmişti. O gün serbesttik. 17.00'de ilk mesaim bitmişti. Ertesi gün tekrar geldiğimizde Uludağ'ı gezdik, daha sonraki günler de diğer istasyonlarımız olan Yıldırım ve Işıklar gruplarımızı ziyaret ettik. Daha sonraki süreçte bir aylığına, Buski bahçesinde uygulamalı eğitimlerimiz başladı. Hortum atmayı, bağlamayı, takmayı; merdivene tırmanmayı, çatı katından atlama çadırına atlamayı, bu çadırı katlanmayı ve yine diğer mesleki eğitimlerimizi alarak gruplara dağılıp vardiya nöbetine başladık. Duygusal anlar yaşadık. Bir aylık süre içerisinde kaynaşıp hepimiz birbirimizle samimi olmuştuk A-B-C olarak gruplara dağıldık, artık birbirimizi sürekli göremeyecektik. Aynı grupta yer alan arkadaşlarımızla ancak görüşebilecektik çünkü teşkilatımızın çalışma sistemi böyleydi. Birkaç gün üzüntümüz devam etse de vardiya çalışma sistemine alışmıştık. 29 yıl geçti aradan, 46 kişi girdiğimiz arkadaşlarımızdan bazıları emekli, bazılarıysa rahmetli oldu. Ben dâhil 18 arkadaşımız hâlâ çalışmaktadır.

İLK YANGINA MÜDAHALEM

17 Mayıs 1984’de işbaşı yapmıştık. Bir ay süren eğitimin sonunda itfaiyeci olarak merkez grupta görevlendirildik. Ben Zafer grubu, C vardiyasında göreve başlamıştım Yangın anonsu geliyor, bir araç ya da iki araç çıkıyor, yangını söndürüp geri geliyorlardı. Geldiklerinde ağabeylerimize geçmiş olsun deyip sorardık. Küçük çaplı yangın olduğunu ve müdahale ederek kısa sürede söndürdüklerini ifade ederlerdi. Bir ay böyle geçti. İkinci ayımızda bir gün, öğle sularında Beyazıt Mahallesi’nde ev yangını olduğunu, açık adresi verdiğini ve olay yerine gidecek 4-5 adet aracın plakasını sayarak yangın yerine çıkmalarını anons etti. Benim görevli olduğum araç da sayılmıştı. O sırada lokalde oturuyorduk, çok heyecanlandım. İlk defa yangına katılacaktım. Plakaları sayılan araçlarda görev yapanlar koşarak aşağıya indi. İçlerinde ben de vardım. Aracımızın şoförü, ben ve diğer iki arkadaşım araçta yerlerimizi aldık. Eski kıdemli ağabeyimiz ve aracın önüne iki yeni personel olarak aracın arkasına bindik. Çizmelerimizi, muşambalarımızı ve kaskımızı hızlıca giyip aracımızın arkasına tutunarak yerlerimizi aldık. Araç son sürat garajı terk etti. Sirenleri acı acı çalarak hızlı şekilde Ankara Caddesi’nde seyir halinde ilerliyorduk Beyazıt Mahallesi’ne girdiğimizde yoğun duman gökyüzünde kendini gösteriyordu. Belli ki yangın büyüktü. Yangın yerine vardığımızda iki katlı betonarme evin etrafında yaklaşık 2 metre yükseklikte meyve sandıkları tutuşmuş, komple yanıyordu. Yangının eve sirayet ettiğini kapı pencereleri alevler sardığını ve içeriye girmeye

başladığını gördük. Müthiş hararet ve alev yoğunluğu vardı, bu da bizi etkiliyordu. İlk giden ekipler hortumlarını atmış, yerlerini alarak müdahale ediyorlardı Aracımız daha fazla yaklaşamadı; önde araçlar vardı. Aracımızın durduğu yer tahminî 20 metre gerideydi. Aracımızdan inerek malzeme kapaklarını açtık. Arkadaşım ve ben birer hortum alarak ilerledik. Arkadaşım ilk hortumu attı, ilerleyip ilk hortumun ucuna geldiğimde ben de attım. Hortumları birbirine bağlayıp ikincisinin ucuna lansı takarak, tazyikli suyun güçlü bir şekilde geleceğini bildiğimden hortumu sağlam tuttum ve o esnada da yerimi aldım. Arkadaşım aracın şoförüne koşup seslendi ve geri dönüp yanıma gelerek bana destek verdi. Su tazyikli geldi, yangına müdahaleye başlamıştık. Yangına çok yaklaşmıştık, bir metre önümüzdeydi. Alevler ve sıcaklık bizi etkiliyordu ama sabrediyorduk. Ayrıca az etkilenmek için fiskiye yaparak kendimizi de ıslatıyorduk. Yaklaşık on beş dakikalık çalışma sonucu yangını tamamen söndürdük ve soğutmaya geçtik. Simsiyah duman, yerini beyaz buhara bırakmıştı. İtfaiye amiri yanımıza gelip tebrik etti Bu bizi çok mutlu etmişti. Âdeta canla başla çalışmaktan kaynaklanan yorgunluğumuzu almıştı; ayrıca ilk yangına müdahalenin heyecanını, başarılı çalışmanın onurunu ve gururunu yaşıyorduk. Yüksek moralle grubumuza geri döndük.

KAFAMA ÇARPAN TAŞ KASKIMDA ÇUKUR AÇTI

2006 yılının bahar mevsiminde bir gün, gece 02.00 sularında ev telefonum çaldı. Açtığımda, komuta merkezimizde görevli arkadaşım; Orta Pazar semtinde, iki katlı büyük bir ahşap ev yangını ihbarı aldığını, ihbar telefonlarının yoğun olduğunu, ifadelere göre evin komple yandığını söyleyip ihbar verenlerin ifadelerini anlatarak beni bilgilendirdi. Aracımı istedim. Araç gelir gelmez olay yerine ulaştım. Olay yerine vardığımda yangının kare biçimde, tahminî 300 m2 büyüklükte, iki katlı evde olup, bir evle sınırlı, bir tarafı açıkta ve pencerelerinden alevler fişkırdığını gördüm. En yakın zafer grubundan iki araç olay yerine gelmiş, hortumlarını atarak içeriye girmiş, müdahale ediyorlardı. Diğer araçlarında siren sesleri geliyordu. Temiz hava solunum cihazını takarak yukarıya çıktım. Arkadaşlarımın çalışmalarını yakından takip ettim. Odalara girdiklerini, söndürme çalışmalarını özveriyle yürüttüklerini gördüm, sonra tekrar aşağıya indim. Beş altı itfaiye aracı gelmişti. Onları konuşlandırdık. Dört koldan ahtapot gibi sarmıştık. Çok tazyikli, köpüklü su işliyorlardı. Ekiplerimiz alevlerle büyük mücadele veriyorlardı. Merdivenli araçlar açılmış, itfaiyeciler sepetten yangına müdahale ediyorlardı. Çalışmaları yönetirken birdenbire tahminî dört kilo ağırlığında, tuğla büyüklüğünde bir taş sertçe kaskıma çarpıp yere düştü. Tazyikli suyun etkisiyle kaskıma çarpmıştı. Yakınımda olan itfaiye şoförü Halil İbrahim Turna ve diğer itfaiyeci arkadaşlarım kaskıma taş çarptığını fark ettikleri için hemen ya-

nıma gelip durumumu sordular ve geçmiş olsun dileklerini ifade ettiler. Kaskıma baktım; çarptığı yer yamulmuş, içine çökmüştü. Çarpan taşı yerden aldım. Tahminî dört kilo ağırlığında, büyükçe bir taşı. Rehavete kapılıp kaskı takmamış olsaydım belki de çarpan taş beni ağır yaralayacak ya da öldürecekti. Dolayısıyla ölüm bir kez daha teğet geçmişti, iş güvenliği kıyafetlerimizin önemini bir kez daha anlamıştım. Kendimi kısa sürede toparlayarak üst kata çıktım. Yangının etkisiyle sundurmadaki bağlantılar zayıfladığından arkadaşlarım ve ben adımlarımızı çok dikkatli atıyorduk. Tavana baktığımda kalın kontrplakların bombe yaparak aşağıya sarktığını görüyorduk. Arkadaşlarımı uyarıp dikkatli olmamız gerektiğini söyledim. Aradan tahminî 10 dakika geçmişti ki büyük bir gürültüyle kontrplak tavan çöktü. Çökeceğini tahmin ettiğimizden duvar diplerini tercih etmiş, o noktalarda konuşlanarak çalışmamızı yürütüyorduk. Ortaya çöktüğünden duvar diplerinde yaşam alanları kalmıştı ve biz oradaydık Üç dört kişiydik. Var gücümüzle ilerleyerek ağır tahminî 20 m²'lik kontrplak tavanı iterek çıktık ve üstteki bağlantı verini sökerek yan tarafa geçtik. Çalışmalarımıza kaldığımız yerden devam ederek yangını söndürdük. Bir aracı nöbetçi bırakarak tüm ekiplerimle dönüşe geçtik. İki önemli kaza yaşanmıştı. Yangınlarda edindiğimiz tecrübelerle aldığımız eğitimlerin çok önemli katkıları olmuştu. Tabii en önemlisi Allah korumuştur.

ALEVLER İÇİNDE OLAN YAKIT TANKLARI

Hafızam beni yanıltmadıysa 2005 yılıydı. Gece saat 23.00 sularında DOSAB'ta boya ve tiner imalatı yapan bir boya fabrikasında yangın ihbarı aldıklarımı, yoğun ihbar olduğundan büyük yangın ihtimali olabileceğini, tüm gruplardan birçok araç çıkardığını komuta merkezindeki görevli, santralci arkadaşım arayıp bilgi verdi. Makam aracını çağırıp olay yerine vardığımda fabrikayı simsiyah dumanların kapladığını, ayrıca fabrikanın yoğun bir alev kütlesi içerisinde olduğunu gördüm. İtfaiye ekipleri, fabrika çalışanları seferber olmuştu. 112 Ambulans ekipleri müdahale esnasında yaralananlara anında müdahale etmek için bekliyorlardı. Yangının, boya tanklarının bulunduğu imalathane kısmında çıktığı ve kısa sürede büyüdüğü, görgü tanıkları tarafından ifade edildi. Demirtaş, Gençosman, Yıldırım, İhsaniye Zafer gruplarından oluşan 12 araçlık ekiple müdahale edildi. Fabrikanın çatısını saran alevlere, itfaiye ekiplerimiz merdivenli aracı açıp yaklaşarak müdahale etti. 30 tonluk lpg tankı yangın yerine çok yakındı, yani o tank yangının bir metre ilerisindeydi diyebilirim. Bir aracımız sürekli su ile soğutarak tankın patlamasını önlemiş oldu. Ayrıca içeride altı ya da yedi tane, değişik tonajda tank vardı ve içeride yoğun alev, ateş, hararet vardı. Bu olumsuzluklar tankların patlamasını tetikleyebilirdi. Bu bilinçle tekrar bize yardımcı olan fabrika çalışanlarına bu tanklar hakkında bana bilgi verecek kişi olup olmadığını sordum. Kalabalığın arasında elli yaşlarında bir bey kendisinin makine mühendisi olduğunu ve yardımcı olabileceğini söyledi. Kendisine tecrübeme dayana-

rak konuştuğumu, henüz patlama olgunluğuna gelmediğini ama kısa zamanda tankların ne tankı olduğunu, içinde hangi kimyasal maddelerin bulunduğunu bilmemiz gerektiğini söyledim. Onu ikna edip kendisine de temiz hava solunum cihazı takarak tankların olduğu bölüme girdik. Tanklar hakkında tek tek bilgi aldım. Bir kısmının boş olduğunu, bir kısmının yağ tankı, bir kısmının patlayıcı özellik taşıdığını, bir tanesinin tehlikeli bir kimyasal içermediğini söyleyince rahatladım. Zaten on koldan müdahale ediyor, tazyikli köpük veriyorduk. Tazyikin gücü bazen bizi düşürüyordu, barı o derece yüksek köpük işliyorduk. İtfaiye amiri Ahmet Tuğrak ve diğer arkadaşlarımız, tankların yanından işlem yapıyorlardı. İtfaiye Eri Rauf Albayrak ve Ercüment Sağlam, büyük bir tankın üzerinden söndürme işlemi yapıyorlardı ama tedirgindiler. Tam bilgi sahibi olmadığımızdan yanlarına gidip tek tek tank bilgilerini onlara aktardım ve üzerinde çalıştıkları tankın boş olduğunu ve rahat olmalarını söyledim. Üzerlerindeki tedirginliklerin gittiğini söyleyebilirim. Canla başla, ölümüne çalışıyorduk. Yangın gücünü kaybetmişti, fakat hiç rehavete kapılmadan çalışmalarımıza aynı hızla devam ettik. Yarım saat sonra söndürme işlemimiz sona ermiş, soğutma aşamasına geçmiştik. Toplam bir saatlik çalışmamızdan sonra yangını söndürmüştük. Bu arada söndürme çalışmaları sırasında bir arkadaşımız dumandan etkilenerek fenalaşmıştı. 112 Ambulans ekipleri ilk müdahaleyi yapmıştı. Ayrıca muhtemel bir patlama ihtimaline karşı insanlar fabrika ve yanındaki fabrikalardan çıkarılarak binalar tahliye edildi.

KAPALIÇARŞI'DA YANGIN PANİĞİ

2005 yılı, eylül ayma ait bir günün öğle vaktinde Bursa'nın en eski tarihî alışveriş merkezlerinden biri olan Kapalıçarşı'da elektrik kontağından çıktığı tahmin edilen yangın kısa sürede söndürüldü. 1958 yılında çıkan yangın sonucunda kül olan tarihi Kapalıçarşı'da büyük heyecan yaşandı. Kapalıçarşı'nın batı girişinde meydana gelen olayda çatı katındaki klima tesisatının kısa devre yapması sonucu karton kutuların tutuşmasıyla çıkan yangını fark eden vatandaşlarımız, itfaiye ekiplerine haber vermiş. Bu vesileyle kısa sürede en yakın Zafer grubundan gelen ekiplerimizce yangın büyümeden söndürüldü. Sorumlulara, Kapalıçarşı'nın çatısının temiz tutulması gerektiğini, hurdalık haline getirilmiş olduğunu ve bunun yangına davetiye çıkardığını, bu çıkan yangının çabuk fark edilip büyümeden söndürüldüğünü, önlemlerin alınmaması halinde her an yangın çıkabileceğini, bugünkü gibi ucuz atlatılamayacağını yangın faciasının kapıda olduğunun unutulmaması gerektiğini, bu bağlamda herkesin hassasiyet göstermesini söyledim. Ayrıca 1958 yılında bu çarşının büyük bir yangın geçirdiğini, sebebinin bu yangın gibi tedbirsizlik ve ihmal sonrası insan hatalarından meydana geldiğini özellikle vurguladım.

TUNA'DA DOĞALGAZ FACİASI

Komuta merkezi, 9 Ekim 2005 tarihinde, saat 22.00 sularında Tuna Mahallesi'nde doğalgaz patlaması sonucu meydana gelen yangının ihbarını aldığı gibi en yakındaki Gençosman grubunu ilk çıkararak, diğer gruplardan da olay yerine sevk ediliyor. Olay yerine kısa sürede ulaşan ekipler, müdahale çalışmalarına başlıyorlar. Tarafıma da verilen haber üzerine olay yerine vardım. Manzara korkunçtu. Evler, arabalar, apartmanlar alevler içindeydi. Âdeta büyük bir yangın filminin platosunu andırıyordu. İnsanlar büyük bir panik içindeydiler. Ekiplerim, emirlerim doğrultusunda önce insanların tahliyesini gerçekleştirdiler ve halkı oradan uzaklaştırdılar. Yangının olduğu binalara konuşlanarak söndürme çalışmaları aralıksız yürütüyorlardı. Yolun ortasında kazı çalışmasıyla açılan yerde, tahminî beş metrelik çukurda, doğalgaz alevi metrelerce yükseldikçe beş metre genişlikte ses çıkararak yanıyordu. Daire biçiminde çember oluşturarak tam tazyikle köpük işliyorduk. Bir taraftan Bursa Gaz'dan ilgililere ulaştım. Gelen hattın kesilip kesilmediğini sordum. Kesildiğini söylediler. Bu haberi duyunca çok rahatladım. On beş dakikalık çalışma sonucu alevi yok ederek yangını söndürdük. Diğer yanan evlere ve araçlara müdahale eden arkadaşlarımı da yanlarına giderek çalışmalarına katıldım. Onların da tahminî yirmi dakikalık çalışma sonucu söndürme işlemi tamamlayıp, soğutmaya geçtiklerini gözlemladım. Ne yaptığımızı çok iyi biliyorduk. Köpüğümüz vardı. Araçlarımızda teknolojik köpük sistemi mevcuttu. Hortumun ucuna köpük nozulu takarak mü-

dahale ediyorduk. Yangını âdeta muşamba gibi kapatarak oksijeni kesiyor, yangını kısa sürede cılızlaştırıp söndürme işlemini gerçekleştiriyorduk Yine tüm personel bu tür doğalgaz yangınlarına daha bilinçli müdahale etmeleri için doğalgaz yangınları eğitimi almışlardı. Buna göre yangına dayanıklı nomeks elbiseler, kasklar, elektrik geçirmeyen çizmeler ve temiz hava solunum cihazlarını kullanarak müdahale ettiler. Başarının temelinde itfaiyecilerin eğitim ve teknik gücü oluşturduğunu düşünüyorum.

Gürdal Sokak'ta beş m²'lik alanda açılan çukurda doğalgaz hattında belirlenemeyen nedenle patlama sonucu çıkan doğalgaz yangını otuz dakikada tamamen söndürüldü. Çıkan yangın sonucu yedi ev, iki işyeri ve iki otomobil yanarak zarar gördü. Yangının ardından ise âdeta savaştan çıkmış bir kent görünümündeydi. Yangından zarar gören vatandaşlar ile tek tek görüştük Yanan binalarda incelemeler yaptık. Yangının çıkış nedeni ile ilgili detaylı araştırma başlattık. Evi yanan bir vatandaş olay anında canlarını zor kurtardıklarını söyleyerek, "Büyük bir gürültünün ardından ortalığı bir anda alevler sardı. Evde sekiz kişiydik. Arka kısımda bulunan tek katlı evin çatısına kendimizi zor attık," diye dile getirdi. Yine yangın sırasında bir vatandaş alevlerin bir binanın yüksekliğine ulaştığını belirtti. "Kendimi zor dışarıya attım, biraz daha geç kalsaydım yanarak ölecektim," dedi. Ertesi gün gazetelerde "Sanki Hiroşima" "Sanki Savaş Meydanı" "Doğalgaz Faciası" "Doğalgazın Şakası Yok" "Sanki Bomba Düştü" "Cehennem Gecesi" diye başlıklar yer almıştı.

LÜTFEN ZİLE BASMAYIN

Zafer grubunda itfaiye amiri olarak görev yapıyordum. Sanırım 2002 yılı ve bir yaz günüydü. Çelebi Mehmet Lisesi'nin arka tarafında bir sokakta yer alan daireden yoğun tüp gaz kokusu geldiğini belirten ihbar üzerine olay yerine hareket ettik. Sokağa geldiğimizde gerçekten yoğun gaz kokusu insanın midesini bulandıracak seviyeye gelmişti. Dairenin olduğu apartmanın önüne geldiğimizde bu koku daha artıyordu. Üst kata doğru çıkmaya başladık. Dairenin önüne geldiğimizde daire kapısında "lütfen zile basmayın" yazısı, küçük bir kâğıda yazılıp kapıya bantla yapıştırılmıştı. Soğukkanlılığımızı muhafaza ederek apartmanda seslenmeye başladık. Kapılara dikkatlice tıklatarak sakinlere ulaşım apartman sakinlerinin aşağıya inmesini sağladık. Olayı izleyen sokak sakinlerini evin önünden uzaklaştırıp güvenli alana çektik. Apartmanın arka tarafına geçip söz konusu dairenin balkon kısmını gözlemedik. Balkon kapısının yarı aralık olduğunu görünce rahatladım, çünkü ortamda %2 ila %9 arasında LPG gazı bulunduğu her an patlama meydana gelebileceğini ifade etmek isterim. Fakat balkon kapısının açık olması beni rahatlattı. Ayrıca edindiğim mesleki tecrübem aldığım konuyla ilgili eğitimler ve okuduğum gazla ilgili teknik ve mesleki kitaplara istinaden, patlama ölçüsüne gelebileceğini düşündüm. Tekrar yukarıya çıktım. Daire kapısının önüne geldik İbrahim Karadeniz arkadaşım ile birlikte dikkatli bir şekilde elimizdeki manivela ile birlikte her ne kadar patlama riski olacağını düşünmemize rağmen iç kapıların kapalı olabileceğini varsayarak

dikkatli bir şekilde manivela ile kıvılcım oluşturmada kapıyı yavaşça kanırtarak açtık. Açtığımızda salonda 30 35 yaşlarında bir bayanın yerde yarı baygın bir halde yattığını gördük. İlk olarak LPG tüpünün vanasını kapatarak gaz akışını kestik. Lastik iç kapıların kapalı olduğunu görünce açıkçası biraz irkildik. Patlama olgunluğuna gelmiş olsaydı, infilak edebilirdi. Allaha o ölçüye gelmemiştir. 112 ambulans ekibi o esnada geldi. Kadının az da olsa hayati belirtiler göstermesi bizi sevindirmişti. İlk müdahalesi yapılarak sedyeye bindirildi. Sağlıkçı arkadaşlara, kadın aşağıya indirilirken ve 112 ambulansa teslim edilirken yardımcı olduk. Kadın ambulansa bindirildi, 112 ambulans olay yerinden son sürat, sirenlerini hızla çalarak uzaklaştı. Biz de son kontrollerimiz yaparak grubumuzla dönüş yaptık. Daha sonra hocamızın sağlığı hakkında bilgi aldık. Sağlık durumunun iyi olduğunu duyunca çok sevinmiştik, hatıta bizzat hastaneye, ziyaretine gidip kendimizi tanıttık. “Hayatımı size borçluyum,” diyerek bize gönülden teşekkür etmişti. Biz de bunun görevimiz olduğunu, sağlığına kavuşmasının bizi ayrıca çok sevindirdiğini ifade ettik.

ŞEHİDİMİZ ÖLMEDİ YÜREĞİMİZDE YAŞIYOR

1984 yılında toplam kırk altı kişi itfaiyeci olarak göreve başlamıştık. Bunların bir kısmı şoför, bir kısmı itfaiye eri kadrosundaydı. Yıllarca bazı arkadaşlarımla aynı grupta görev yaptık. Diğer arkadaşlarım da değişik

gruPlarda görev yaptılar. Hiçbirimiz de birbirimizden kopmadık; eğitimlerde, toplantılarda, itfaiye haftalarında ya da birbirimizi ziyaret ederek arkadaşlıklarımızı devam ettirdik. Görev yaptığımız yıllar içerisinde bazı arkadaşlarımız emekli, bazı arkadaşlarımız rahmetli oldu. Kimi arkadaşlarımız ben de dâhil hâlâ görevimize devam ediyor. Sanırım sadece on sekiz kişi kaldık. Bir arkadaşımızsa görevi esnasında şehit oldu.

Bu arkadaşımız, itfaiye eri Mehmet Yaraş'tı. Gerek kişiliği gerekse mesleğine olan bağlılığıyla örnek bir insandı. Vefalı davranarak, onun ismini ilelebet yaşatmak için müracaat ettik. 2005 yılında talebimiz değerlendirilerek Gençosman İtfaiyesi'nin önündeki sokağa, Büyükşehir Belediyemizin oluru ile İtfaiyeci Mehmet Yaraş Sokağı adı verildi.

İtfaiyeciler, başkalarının canlarını ve mallarını kurtarmak için kendilerini topluma adayan, fedakâr insanlardır. İtfaiyeci, gün gelir kendi hayatını hiçe sayarak alevlerin ortasında kalan insanlara dost elini uzatır. Doğal afetler karşısında çaresiz kalanların imdadına ilk yetişen yine itfaiyecidir. Bizler, görevimizin ne denli kutsal ve sorumluluk gerektirdiğinin bilincindeyiz. Bu bilincin bize yüklediği görev anlayışıyla, 1991 yılında, görevi esnasında şehit düşerek aramızdan ayrılan arkadaşımızı 2004 yılından beri her yıl mezarının başında anıyoruz. Ruhu şad olsun.

DEPREMDE CAN KURTARDIK

Yıldırım İtfaiye Amirliği görevinde bulunduğum dönemde, 1999 Marmara Depremi'nde Yalova'daki arama kurtarma çalışmalarına katılan ekibin içerisinde yer aldım. Burada unutamayacağım bir anımı paylaşmak istiyorum.

Deprem felaketi haberini alır almaz oluşturulan üç ekiple Yalova'ya hareket ettik. Ben o dönemde Yıldırım İtfaiye Grubu'nda grup amiri olarak hizmet veriyordum. Araç selindeki yol bitmek tükenmek bilmiyordu. Zorlu yolculuğun ardından Yalova'ya ulaşabildik, Yalova'da yıkım büyüktü; yıkılmayan binalarda ağır hasar görmüş oturulamaz durumdaydı, insanlar oradan oraya çaresizlik içinde koşuşturuyordu. Hıçkırıklar yürekleri dağlıyor, herkes yakınlarını kaybetmenin derin üzüntüsü içerisindeydi. Kriz merkezine ulaştık. Bursa İtfaiyesi olarak üç ekiple geldiğimizi ifade ettiğimizde Sema ve Sinem sitelerinde görevlendirildiğimizi belirttiler. Bu sitelerde yıkılan binaların altındaki depremzedelere ulaşmaya çalışıyorduk. Bir enkazın önündeydik. Bina yerle bir olmuş; kesici, delici ve kırıcılardan oluşan araç gereçlerimizle enkazın altındaki insanlara ulaşmaya gayret ediyorduk Bir ara içine sadece bir insanın sığabileceği genişlikte bir oyukla karşılaştık. Oyuğun içine girdim. Oyuğun tavanı arasında bir karışıklık mesafe ya var ya yoktu. Oyukta ilerlemeye çalıştığım sırada artçı depreme yakalanmıştım. Şiddetli sarsıntı oyuğun diğer ucunda kurtulmayı bekleyen gence ulaşmamı engelleyemiyordu. Canımı dişime takarak

gence ulaştım. Uzun uğraşların ardından genci bulunduğu yerden sağ salim çıkarmayı başarmıştık.

ANNESİNİN CESEDİ ÇAMURLU DİYE OTOMOBİLİNE ALMADI

1999 Marmara Depremi'nde Yalova Çiftlikköy beldesinde yaptığımız deprem arama ve kurtarma çalışmaları sırasında, bir evladın annesine karşı sergilediği vefasızlığı unutamıyorum.

Yine bir enkazın üzerinde çalıştığımız sırada lüks otomobiliyle yanımızda duran orta yaşlı bir bey hıçkırıklarla ağlayarak, annesinin göçük altında kaldığını, yaşamından umut kestiklerini, hiç olmazsa cenazesini çıkararak kendisine teslim etmemizi rica etti. Açıkçası iten ağlaması bizi çok etkilemişti. Hemen o noktada çalışacağımızı ifade ederek uzun uğraşlar sonucunda yaşlı teyzenin çamura bulanmış cansız bedenine ulaştık. Gk altından çıkararak oğluna teslim etmek istedik, ağlayarak annemin cenazesini çıkarın bana teslim edin diyen o değilmiş gibi cesedi arabasına almak istemediğini söyledi. Cenazelerin taşınması için enkaz bölgesinde, devletimiz tarafından görevlendirilen kamyon ve kamyonetler vardı. Bunlardan enkaza en yakın kamyonete işaret ederek cenazenin devletimizin grevlendir-diği kamyonetin kasasına konulmasını söyledi. Bir evladın evlat olarak son görevini en iyi şekilde yapması gerekirken, bu evladın annesinin cesedini çamurlu diye arabasına koymak istemediği bu utanç verici durum bizi son derece rahatsız etti. Ben ve mesai arkadaşla-

rımdan Mustafa Şevki EKEN, kendisine onun seviyesine inmeden, nezaket kurallarını ihlal etmeden tepkimizi gösterdik. Ancak ne üzücüdür ki oralı bile olmadı. Ayrıca depremde binaları yıkılmayan birçok vefasız ve duyarsız ailenin ellerinde plaj havluları, plaj şapkaları, plaj simitleriyle plajları doldurduklarına, denizde yüzüklerine, kahkahalarla güldüklerine şahit olduk. Bu anımı hayatım boyunca unutamam.

ZEMİNDEN DÖRT KAT YERİN ALTINA İNDİK, YOĞUN DUMAN VARDI

19.01.2004 yılında, pazartesi saat 16.29 sularında komuta merkezimize Sönmez İş Sarayı'nda yangın çıktı diye ihbar gelmişti, lokalde arkadaşlarla oturuyorduk. Derhâl araçlarımıza binip hareket ettik. Cemal Nadir Caddesi'nden, Atatürk Caddesi'ne girdiğimizde, yani PTT merkez binasının önüne geldiğimizde, Sönmez İş Sarayı'ndan simsiyah dumanların yükseldiğini gördük. Olayın vahametini anlayıp tedbir için takviye araçlar istedim. Olay İnönü Caddesi üzerindeydi, Sönmez İş Sarayı'nın bu caddeye doğru olan ana girişten aşağı doğru inmeye başladık. O esnada vatandaşlardan kısa bilgi aldım. Yangının kazan dairesinde olduğuna dair ihbar aldığımı söyleyince bir vatandaş patlamanın bodrum katından geldiğini söyledi. Bu sırada arkadaşlarıma, hortumların atılıp ortadaki kafeteryanın etrafında kitapçıların olduğu en alt kata kadar hortumların katlanarak getirilmesini söyledim. İlk olay yerine ulaştığımız üç arkadaşımınla, denilen yere geldim. Bu katta du-

man kısmen etkili olmaya başlamış ve gittikçe artmakta idi. Dükkân sahipleri panik içindeydi, ne yapacaklarını şaşırmışlardı. Onlara sakin olmalarını, Sönmez İş Sarayı'nın yöneticisinin hemen yanıma gelmesini, yangın yerinin tam adres noktasını öğrenmek istediğimi söyledim. Kalabalığın içinden biri buranın yöneticisi olduğunu belirterek yardımcı olmak istediğini ifade etti. Kazan dairesinde yangın olduğunu, buraya girmek istediğimizi, bu noktaya en kestirme yolun iyi tarif edilmesi gerektiğini söyledim. Tam ortadaki kafeteryanın yanından dört kat aşağıya indikten sonra sağa dönüleceğini 15 metre gittikten sonra sağda olduğunu ve tahminî 25 metre uzunluğunda olduğunu belirtti Benimle birlikte üç arkadaşım temiz solunum cihazlarımızı takıp aşağıya inmeye başladık. Normalde yarım saat kullanabileceğim cihaz, bodrum katında daha sık ve uzunca nefes aldığımızdan yirmi dakikaya kadar inmekteydi. Kahraman itfaiyeci arkadaşlarımdan İbrahim Karadeniz, Rauf Albayrak ve ben merdivenlerden yangın yerine ulaşmak için inmeye başladık. Tabir yerindeyse körlemeye iniyorduk, çünkü yoğun duman görüş mesafesini sıfırlamıştı. Tarife göre dikkatli bir şekilde gidiyorduk. Yoğun bir duman vardı. Isı olmadığı için rahat ilerliyorduk. Dördüncü katın merdiven sahanlığına geldiğimize kanaat getirdikten sonra sağa döndük. Yaklaşık 15 metre gittik. Tahminî olarak ulaştığımızı karar vererek sağ kısmı elimizle yoklamaya başladık. Solunum cihazımızla nefes alarak ilerliyorduk. Çok fazla ısı yoktu. Her şey yolunda gidiyordu. Bir ara elimiz boşluğa gelince buranın kazan dairesinin girişi olduğunu ve kapısının açık olduğunu tahmin ettik. Girdiğimizde

kazan dairesi bölümünün sonuna doğru, tahminî dört metre genişliğinde alevli yangını gördük. Hortumumuz elimizde yaklaşıp söndürme çalışmamıza başladı. İki dakika gibi kısa sürede söndürdük. Hızlı bir şekilde son kontrollerimizi yaptık. Daha sonra hortumumuza tutunarak geri dönüşe geçtik. Yerde serili olan hortumlarımız bize kılavuzluk yapıyordu. Hortumlarımızı takip ederek merdiven sahanlığına ulaştık. Dört kat çıkıp kitapçıların yani ortadaki kafeteryanın olduğu kata geldik. Çok yorulmuştuk. Kendimizi yere attık, sırtımızı duvara dayayıp dinleniyorduk. Yangın söndüğü için duman artmamış, aksine azalmaya başlamıştı. Ayrıca dinlenme sebepimiz dumanın tahliye olmasıydı. Bu arada vatandaşlar bizi alkışlamaya başladı. Bu bizi onurlandırdı. Yorgunluğumuzu hafifletti diyebilirim. Müdahale operasyonumuzun hızlı ve seri olarak sonuçlandırmıştık. Saatime baktığımda 17 dakikada müdahale edip yangını söndürdüğümüzü gördüm. Solunum cihazına bağlı oksijen tüpünün bitmesine üç dakika kala operasyonu başarıyla sonuçlandırılması bizi hem sevindirmiş, hem de onurlandırmıştı diyebilirim. Bu operasyon aslında riskliydi. Solunum cihazı teknik arıza yapabiliirdi. Yarım saati aşabilir, solunum sıkıntısı yaşayabilirdik Bunun dışında başka olumsuzluklar da gerçekleşebilirdi. Canla başla müdahale ettik. Tüm ekip arkadaşlarımla soğukkanlı ve seri olarak operasyonumuzu gerçekleştirdik. Aradan bir saat geçtikten sonra yangının çıkış sebebini bulmak için arkadaşlarımla tekrar yangın yerine ulaştığımızda tüylerimiz diken diken olmuştu. Biz buraya nasıl indik, nasıl ilerledik, nasıl ulaştık, daha sonra söndürmek işlemimizi bitirdikten

sonra aynı şekilde toplam 17 dakikada nasıl döndük? 3 dakika daha içeride kalsaydık, solunum cihazımızın 20 dakika kapasitesi olduğu için içeride kalarak çıkamama riskimizi de göz önüne aldığımızda aslında âdeta bir mucizeyi gerçekleştirmiştik, çünkü Rabbim bize sonsuz yardımcı olmuştu. Kalorifer dairesindeki kazana bağlı, çalışır vaziyetteki brülörün fueloil taşıması sonucu çıktığı kanaatine varılan yangına müdahalemizi ve bu aşama da çektiğimiz zorlukları, hayati tehlikeye rağmen ölümüne çalıştığımızı, dolayısıyla bu yangın hatıramı son nefesinde dahi unutmayacağımı ifade etmek istiyorum.

AZ KALSIN DUMANDAN BOĞULUYORDUM

2007 yılında, gece sularında, tekstil fabrikasında ruloların olduğu yerde bir yangın ihbarı merkezimize geldiğinde; en yakın Kestel itfaiye grubu araçları olay yerine sevk edildi. Aynı anda yangının muhteviyatı büyük olduğundan en yakın gruplar olmak üzere diğer grupların ekipleri de olay yerine sevk edildi. Ben de bilgilendirildiğim için hemen olay yerine hareket etmiştim. Ulaştığımda, ekiplerin yerlerini aldığını ve söndürme hizmetlerini yürüttüklerini gördüm. Yangına ulaşılan yer labirent gibiydi. Yangını izleyen vatandaşlara yangın yerine en yakın nasıl ulaşacağımı sordüğümde, genç bir kardeşimiz yardımcı olabileceğini söyledi. Kendisine “Hemen yangının olduğu yere çıkalım,” dediğimde, “Beni takip et Amirim,” dedi. Fabrikanın zemin katından girdik. Tahminî 800 metre büyüklü-

gündeydi diyebilirim. Sağdan ikinci kata çıktık. Onu yormamak için sadece tarif etmesini, oradan itibaren çıkabileceğimi söyledim. Zeminde ve birinci katta duman yoktu. Ona gelmesinin gerek olmadığını söyledim, üçüncü kata vardığımda çatıya çıkacağımı ve yangının olduğu bölümün çatısına ulaşacağımı söyledi. Kendisine teşekkür edip devam ettim. İkinci kata geldiğimde katın kısmen dumanlı olduğunu gördüm, devam ettim. Üçüncü kata geldiğimde, o katın tamamen yangından sirayet eden dumanla dolduğunu göz gözü görmediğine şahit oldum. Solunum cihazı olmadığından etkilenmeye başladım. Çok hızlı bir şekilde çatıya ulaşmam gerektiği bilinciyle seri hareket ediyor, nefesimi iktisatlı kullanıyordum. Üçüncü kata çıktığımda ileri gidip çatıya çıkan merdivenleri arıyordum. Fakat bana tarif ederken, son kata geldiğimde sola doğru dört metre ileride, demişti. Sola doğru tahminî dört metre gittiğimde ulaşamadım. Tekrar geri döndüm. Yaklaşık olarak geldiğim yere dönmüştüm. Bu sefer sağ tarafa doğru yürüdüm, dört metre kadar ilerlemiştim. Duman görüş mesafemi engelliyor, ayrıca nefes almamı zorlaştırıyordu. Yani dumandan çok etkilenmişim. Artık boğulma sürecine girmiştim. Kusuyor ve öksürüyordum. Derin nefes almak istiyordum fakat duman engelliyordu. Bıçak sırtı bir durumda, ölümle yaşam arasında gidip geliyordum. Bir taraftan Rabbime, yardımcı olması için dua ediyordum. Ayrıca soğukkanlılığımı muhafaza ediyor, panik yapmıyordum. Bir metre ilerleyince sesler duymaya başladım. Çatıya çıkılan merdiven noktasına geldiğimi hissetmişim. Sesimi duyurmak için “Çatıya çıkışı bulmama yardımcı olun, duman en-

gelliyor,” diye seslendim. Ayrıca “Arkadaşlar kolay gelsin,” diye seslendim. Seslenmemden sonra hemen İtfaiye Amiri Selahattin Koç isimli arkadaşım, metal çatı merdiveninden inmeye başladı. “Başkanım,” diyerek yanıma gelip elimden tuttu. Çatıya çıkan merdivenlere çok yakın olduğunu söyledi. Tahminî iki metre ilerde yürüdüktan sonra metal merdivenlere ulaşır çatıya çıkınca, duvara yaslanıp tekrar kusmaya başladım. Elimden tutup yardımcı olan amir arkadaşım resmî nezaket kuralları içerisinde “Keşke solunum cihazı taksaydınız Başkanım,” dedi. Ben de ikinci katta hiç duman olmadığı için diğer katlarda duman yoktur diye solunum cihazı takma ihtiyacı hissetmediğimi söyledim. Çok kötü durumdaydım. Allah’tan sesimi duyup gelmiş, elimden tutup o dumanlı ortamdan uzaklaşma vesile olmuştu. İstifra ederek biraz rahatlamıştım. Dumanlı ortamda genelde üç dakikada zehirlenerek, boğularak ölüm gerçekleşmektedir. Üç dakikaya saniyeler kala dumanlı ortamdan kurtulmuşum. Ölüm bir kez daha teğet geçmişti.

NE OLUR KURTARIN EVLADIMI

İşe yeni girdiğim yıllardı. Sanırım 1986 yılıydı. Geçit bölgesinde kum alınması suretiyle oluşan gölette boğulma olayı ihbarı üzerine hareket ettik. Mart ayının bir günü, sabah saatleriydi. Serin bir hava hâkimdi. Söz konusu gölette ulaştığımızda birkaç kişi karşıladı. İçlerinden bir genç kardeşimiz sabah saatlerinde gölede girdiklerini, göledin ortasına kadar gittiklerini fakat

arkadaşının birden suya battığını ve bir daha çıkamadığını, koşturarak yakındaki insanlara ulaşip haber verdiğini ifade etti. Başımızda amirimiz olarak İrfan Çavuş ve benden başka bir arkadaşım vardı. Biz hemen operasyon hazırlıklarımıza başladık. Suya ben ve amirimiz girdi. Belimden ip bağladık, ipin ucu arkadaşlarımızdaydı. Elimizde üç metre uzunluğunda demir kanca vardı. Kenardan yaklaşık 20 metre açılmıştık. Elimdeki kancayı suya atarak arama çalışmalarımızı sürdürüyoruz ayrıca suya dalıyor, gözlerimizle ve ellerimizle dibi tarıyorduk. Bu esnada kalabalık çabalıyor, yüzme bilen vatandaşlarımız bize yardımcı oluyorlardı. Jandarma bölgesi olduğundan jandarma görevlileri de kısa zamanda olay yerine gelmişlerdi; hem güvenliği sağlıyorlar hem de bize yardımcı oluyorlardı. Dolayısıyla orda bulunan resmî görevliler ve vatandaşlar canla başla mücadele ediyorlardı. Kurtarmak için âdeta kenetlenmiştik. Bu esnada feryat sesleri gelmeye başladı. Çocuğun annesi ve babası gelmişti. Ağlayarak âdeta bize yalvarıyorlardı. “Ne olur kurtarın evladımı,” diye feryat ediyorlardı. Annesi göledin kıyısında bulunan elbiselerine sarılıyor, koklayarak feryat figan ediyordu. Hatta bir ara babası gölede atlamaya çalıştı. Oradaki görevliler engelledi. Hava serin, su ise çok soğuktu. Fakat bu şartlara alışkındık. Çok fazla etkilendiğimi söyleyemem. O yıllarda imkânlarımız daha mütevazıydı. Saatler süren çalışmalarımız sonucu cesede ulaşarak çıkardık.

ULUDAĞ DÖNÜŞÜ KAZA ATLATTIK

1996 yılıydı. O günlerde İstanbul'da bir otelde yangın çıkmış, yangın merdivenlerinin yetersizliğinden onlarca turist dumandan boğulmak suretiyle yaşamlarını yitirmişlerdi. Bu hazin yangın olayı günlerce gazetelerde yer almış, genel ve yerel televizyonlarda, haber programlarında tekrar tekrar veriliyordu. Olayın akabinde kentimizdeki otellerde böyle üzücü ölümlü yangın olayı yaşanmaması için valiliğimiz tarafından kentimizdeki otellerin denetleme kararı alınmış; Uludağ'daki otellerin denetlenmesi görevi, müdürlüğümüze tevdi edildiğinden müdürlüğümüzce bir heyet oluşturulmuştu. Merhum İtfaiye Grup Amiri Hüseyin Bilgit'in başkanlığında, Uludağ'daki otelleri yangın önlemleri yönünden denetleyecek, eksiklerini tespit edip raporlayacaktık. Kış mevsimi idi. Resmî ve özel kurum ve kuruluşlara ait otel ve dinlenme tesislerini denetlemeye başladık. Sabah saat 10.00 sularıydı. Bir otelin denetlenmesine başladık. Sivil savunma ile bir arkadaşımız ilgileniyordu. Otelin restoran kısmına geçtik. Kısık sesle müzik çalıyordu. Girişin karşısındaki masada tabaklar istiflenmiş, üç görevli tabakları siliyordu. Diğer dört personel, masalara kaşık, tabak, örtü koymakla meşguldüler. Masada tabak silenlerin yanına yaklaşp selam verdik. Oradaki görevliler selamımızı alıp, hoş geldiniz dediler. Hoş bulduk, diyerek itfaiye amirimiz "Burada kaç personel var?" diyerek söze başladı. İş yerinden bir arkadaş "Her gün yüzlerce porselen siliyorum, ama merak edip hiç saymadım," dedi. Biz diğer arkadaşlarımızla birbirimize bakarak gülümsedik.

Belli ki personel kelimesini porselen olarak anlamıştı. Merhum amirim de bize bakıp tebessüm etti. Hemen devreye girip arkadaşına dönerek amirimizin kaç personel çalıştığını sorduğunu söyledim. “Pardon ben yanlış anladım,” diyerek bu konumda yedi kişi çalıştıklarını söyledi. Bu mekânda denetimimizi yerine getirip oradan ayrıldık. Belli bir disiplin içerisinde denetimlerimizi yapıyorduk. Yangın merdivenlerini yangın tüplerini yerinde görüyorduk. Yerleri uygun değilse, uyarıyorduk. Bazı yangın merdivenlerinin hurdalık gibi kullanıldığını görüyorduk ve uyarımızı yapıyorduk. Notlarımızı alıyorduk. Sabah Uludağ’da göreve başlıyor, akşam denetim görevimizi sona erdiriyor, dönüşe geçiyorduk. Sanırım dördüncü denetim günümüzdü, Uludağ oteller bölgesinden Bursa istikametine doğru tahminî beşinci kilometrede seyir halindeydik. Kavşağa gelmiştik, birden cipimiz kontrolünü kaybetti; çünkü yerler çok karla kaplıydı, ayrıca buzluysa. Önde itfaiye amirimiz vardı. Arka koltukta ben vardım. Sağa ve sola kayıyordu. Tamamen kontrolden çıkmıştık. Solda topraklı kesim sağda ise tatlı bir yokuş vardı ve aşağıdan yavaşça yukarıya yakıt tankeri, seyir halinde üzerimize geliyordu. Tahminî mesafemiz 30 metre kadardı. Sürekli selektör yaparak ve korna çalarak dikkatimizi çekmeye çalışıyordu. Gitgide yaklaşıyorduk. Kafa kafaya çarpışmamamız için şoför arkadaşım İsmail Bayar soğukkanlı bir şekilde bütün imkânlarını sergilemeye çalışıyordu. Dolayısıyla uçümüz de ecel terleri döküyorduk. Nasıl olduysa tankere iki metre kala sol tarafa kayarak toprak kesime çarparak durabildik. Âdeti ilahî bir güç bizi iterek hayatımızı kurtarmıştı. Kafa kafaya

çarpışmış olsaydık belki de feci şekilde can verecektik. Bir arkadaşımız gelip hurda yığımına dönmüş araçtan, parçalanmış cesetlerimizi çıkaracaktı. Rabbim bizi bir kez daha korumuştur. Bu anımı unutamıyorum.

GÖZÜ DÖNMÜŞ KATİL BENİ DE ÖLDÜRECEKTİ

2005 yılının bir cuma günü, öğle saatlerinde Güllük'te ev yangını ihbarı, itfaiye komuta merkezine geldi. En yakın olan Mimar Sinan grubundan ekipler çıkartıldı, yangının büyük olduğu belirtilmesi dolayısıyla en yakın ekiplerde olay yerine takviye olarak gönderildi. O esnada bana da haber verildi. Bende derhâl olay yerine hareket ettim. Kısa süre sonra olay yerine geldiğimde, betonarme binanın pencerelerinden dumanlar ve alevler çıkmaktaydı. Araçlar evin önüne yanaşmış, hortumlar atılmış arkadaşlar içeri girerek müdahaleye başlamışlardı. Evin önünde ayrıca bir kalabalık vardı, üç kişi yaralı yatıyordu. Aklıma yangından canlarını kurtarmak için üst kattan atlayıp kanlar içinde kaldıklarını düşündüm. 112 ambulans ekipleri yaralılarla ilgileniyordu. Bunu görünce hiç orada oyalanmadan içeriye girdim. İçeriye ilk ulaşan ve yakın gruplardan gelen ekipler canla başla çalışıyorlardı. Yangının boyutunu yatay ve dikey olarak ölçmek için tüm odaları dolaştım. Sonra üst kata çıkıp oraları inceledim, orada arkadaşlarımla konuşlanmış, söndürme çalışmalarını yürüttüğünü gördüm. Yangının, terası etkisi altına alıp almadığını gözlemlemek için terasa çıktım, çatıda herhangi bir

yangın olayı yoktu. Yürüyerek ilerlemeye başladım, çatının uç noktasında, sağ köşede üstü kapatılmış bir taraça vardı. Onun içinde çekyat mevcuttu ve bir adam oturuyordu, elinde ise pompalı tüfek vardı. Ona doğru yaklaştım, pompalı tüfeğini üzerime doğrulttu. Göz göze gelmiştik. Derhâl burayı terk etmemi, aksi halde ateş açacağını söyledi. İtfaiye Dairesi Başkanı olduğumu, yangının çatıya sirayet edip etmediğini kontrol etmek için çıktığımı söyledim. Haletiruhiyesi çok kötü idi, her an bir yanlışlık yapabileceğini düşündüm. Soğukkanlılığımı muhafaza ederek geri dönüp indim. Tekrar alt kattaki odalarda arkadaşlarımla yangın söndürme çalışmalarına katıldım. Adam yanan odalara, yangın çıkarmadan önce pet şişelere benzin doldurup şişeleri değişik noktalara koymuş. Yangın yayıldığında ve pet şişelere sirayet ettiğinde şişelerde patlama oluyordu ve müthiş ses çıkartıyordu, birden alev saçılıyordu. Bu oluşum bizim çalışmamızı zorlaştırıyordu, ama müdahale esnasında bir adım bile geri adım atmadık. Bu patlamaların bizi çok fazla etkilemeyeceğinin bilincindeydik. Her şey kontrol altındaydı; söndürme sona ermiş, soğutma safhasına geçmiştik. Binanın dışına çıktığımda oradaki olayın başından bu sürecin içinde olan mahalle sakinleri ile olayla ilgili görüşme imkânım oldu. Çatıda pompalı tüfeğini üzerime doğrultup bana hemen buradan uzaklaşıp aşağıya inmemi söyleyen yaşlı adamın, çatıdan yanan evde ikamet eden insanların üzerine pompalı tüfekte ateş açtığını söylediler. Ayrıca yangını da bu şahsın çıkarttığını ifade ettiler, tabii bunlar emniyeti ilgilendiriyordu. Ayrıca zaten emniyet

görevlilerimiz üzerlerine düşen görevlerini canla başla yerine getiriyorlardı.

İtfaiye ekiplerimiz kundaklanarak yakılan evde 20 dakika gibi kısa bir sürede tamamen yangını söndürmüşler ve hortumlarını toplamaya başlamışlardı. Güvenlik güçleri de teslim olmamakta direnen şahsı ikna etmek için uzun süre uğraştılar. Binaya giren Asayiş Şube Müdürlüğü ekipleri şahsı teslim aldı. Bizim ekiplerimiz de son kontrollerini yapıp gruplarına dönüş yaptılar.

SÖNDÜRÜRKEN PATLAMA OLDU

2000 yılı, ekim ayının bir gününün gecesinde, saat 23.00 sularında “açık çarşıda triko satışı yapan bir iş yerinde duman çıkıyor” ihbarı alan santral anons verdi. Lokalde arkadaşlarla televizyon seyrediyorduk. Tek araçla olay yerine gittik. Olay yerine vardığımızda üç katlı, dar yapılı bina olduğunu gördük. Girişin ön tarafında kepenkler kapalıydı, kepenklerin arasından simsiyah dumanlar çıkıyordu. Ayrıca üst kattaki pencereler kapalı olmasına rağmen pencere aralarından dumanlar çıkmaktaydı. Beş altı vatandaş yangın yerindeydi ve bize yardımcı olmaya çalışıyorlardı. Makasla kepenkleri açtıktan sonra alev yayılması görülebileceği düşüncesi ile dikkatli bir şekilde kaldırdık. Giriş katında triko üst giyim eşyaları vardı. Çok yoğun duman olmadığını gördük, önümüzü görebiliyorduk. Hemen girişin sol tarafında dar bir metal merdiven vardı ve duman yukarıdan aşağıya doğru geliyordu. Belli ki yangın üst kat-

taydı. İkinci kata vardığımızda duman daha da yoğunlaştı, ayrıca ısıyı hissetmeye başladık, belli ki yangının çıkış noktasına yaklaşmıştık. Üç arkadaşlık; rahmetli Fuat Kurt ağabeyimiz, İbrahim Karadeniz ve ben. Temiz solunum cihazlarımızı ve yangına dayanıklı kıyafetlerimiz üzerimizde mevcut idi. Arkadaşlarıma yangının en üst katta olabileceğini söyleyerek hızlıca üst kata çıktık. Dar, uzun, dikdörtgen biçiminde (tahminen 80 metrekare) bir mekândı ve tavana kadar istiflenmiş olduğunu gördük. Çok yoğun duman vardı fakat fazla hararet yoktu. El fenerlerimizi yakarak önümüzden itibaren incelemeye başladık. Sağ tarafımızda naylon poşetler içinde istiflenmişti, triko kazakların olduğu yerde kırmızı korlar vardı, tahminî bir metrelik alanda mevcuttu, fakat giyim eşyalarından çıkan gazlar çok fazlaydı. Müdahaleye başladık, aradan bir dakika geçmişti ki birden patlama oldu. Üçüncü kattaki bulunduğumuz bu mekân alev yumağına döndü. Kendimizi patlamanın içinde bulduk dışarı zor attık. Kendimizi korumak için merdivenlerden yuvarlanarak bir alt kata indik diyebilirim. Sonra kendimize gelerek soğukkanlılığımızı koruyup tekrar yukarıya çıktık. Her taraf alevler içerisindeydi, bütün pencerelerden alevler fişkırmaktaydı. Hararet son derece yüksekti, âdeta cehennem yeri gibiydi. Dışarıdan takviye gelen arkadaşlarımız yerlerini almışlar, müdahale çalışmalarına başlamışlardı. Bol köpükle birçok koldan işleyerek tahminî 40 dakika içinde yangını kontrol altına aldık, sonra soğutmaya geçtik. Bütün arkadaşlarım cansiperane performans göstermişlerdi. Hepimiz ıslanmıştık. Söndürme sona

erdiğinde ikinci bir yangına hazır olmak için seri bir şekilde toparlanıp grubumuza hareket ettik.

YANGIN SÖNDÜRMEYE GİTTİK BIÇAKLI SALDIRIYA UĞRADIK

2003 yılındaydı Zafer İstasyonu'nda itfaiye amiri iken Demirkapı Mahallesi'nden ev yangını ihbarı aldığımızda iki itfaiye aracı ile olay yerine hareket ettik. Acı acı çalan siren sesleri tüm sürücülerin dikkatini çekiyor, derhâl sağa kaçarak bize yol açıyorlardı. Olay yerine vardığımızda iki katlı, ahşaptan yapılmış dar bir bina gördük. İkinci katında, caddeye bakan tarafta normal büyüklükte pencere vardı. Pencere açıldı, içinden alev ve dumanlar çıkıyordu. Yangının söz konusu oda da başladığına kanaat getirdik, lastik hortumu çekerek evin giriş kapısını açıp içeriye girdik. Karşımızda yirmi ila yirmi beş yaşlarında olan bir genç, elinde büyük bir ekmek bıçağı tutuyordu. Merdivenin önünde duruyor ve titriyordu. “Geçmiş olsun,” diyerek üst katta yangın olduğunu ve derhâl çıkıp söndürmemiz gerektiğini ifade ettiğimde; hemen dışarı çıkmamızı, aksi halde elindeki bıçakla bizleri delik deşik edeceğini söyledi. Zaten ilk gördüğümüz anda halini beğenmediğimizden tedbirli davranıyor, dikkatle onu gözlemliyorduk. Tekrar müsaade istediğimizde biraz üzerimize gelerek bıçağı rastgele salladı. Leş gibi alkol kokuyordu, tabiri caizse dut gibi sarhoştı. Hemen dışarıya çıktık. Yukarıdan bir kızın “Ağabeyim psikopat,” diyen sesini duydum. “Şakası yoktur, size zarar verebilir. Şu an odadayım, çek-

yat yanıyor, çeşme hortumuyla söndürmeye çalışıyorum,” dedi. “Pencereye gelebilir misin?” dedim. Durumun müsait olduğunu ve gelebileceğini söyledi. Onu pencere başında gördüğümüzde ona ne yapacağını tarif ettim ve ip yumağını attım. İpi aşağıya sarkıttı. Yangın hortumu bağladım, çekti, ucunda bağlı olan lansı tutup tetiğe bastı ve söndürmeye başladı. Soğukkanlı bir şekilde, tamamen söndürdüğüne kanaat getirdikten sonra, tetiği çektiğinde suyun kesileceğini söyledik. Beş altı dakika sürdü. Bu arada olayın başında telsizle 155 Polis İmdat’ı aramıştık. Kısa sürede ekipler de olay yerine gelmişti. Çalışma beş altı dakika kadar sürdü. Bir taraftan gözlerimiz delikanlının her an çıkacağı kapıdaydı, hatta bir ara hissettirmeden gizlice baktığımızda merdiven önünde elinde bıçakla titreyerek aynı şekilde durduğunu gördük. Evin sakini olan bayan kardeşimiz yangının tamamen söndüğünü söyledi. Lastik hortumlu lansı ipe bağlayarak aşağıya saldı. Malzemeleri topladık, akabinde raporumuzu doldurup dönüşe geçtik. Bu esnada olay yerine gelen emniyet güçlerimiz, söz konusu kardeşimizi etkisiz hale getirdiler. Kendilerine teşekkür ederek grubumuza geri döndük.

BACA YANGININDA BÜYÜK TEHLİKE ATLATTIK

2001 yılı şubat ayının bir gününün gecesinde, saat 23.00 sularında Çarşamba semtinde baca yangını ihbarı üzerine, olay yerine iki itfaiye aracıyla hareket ettik. O zaman Zafer İtfaiyesi'nde grup amiri olarak görev yapıyordum. Yangın adresine geldiğimizde evi dıştan gözlemledik. Çatıdaki bacadan simsiyah, yoğun duman çıkıyordu. Arkadaşlarla iş bölümü yaptık. İki aracın personeli dairelere girip kontrol edecek, gerektiğinde ıslak bez tıkamak suretiyle oksijen irtibatını kesecekler; biz de Şinasi Asa (2009 yılında, izinli gününde geçirdiği trafik kazası sonucunda vefat etti) ile çatıya çıkmaya karar verdik. Bacaları kontrol edecek, yanan bacaya gereken müdahalemizi yapacaktık. En son kata geldiğimizde mevcut olan kedi merdivenini kullanarak çatı arasına çıktık. Çatı arası çok genişti ve zifiri karanlık hâkimdi, göz gözü görmüyordu. Genelde bu gibi olaylarda çatı arasına çıktığımızda gözlerimiz kısa sürede karanlığa alışır, ay ışığı çatı kapağını bulmamıza yardımcı olurdu. Fakat bu defa ay ışığı çok yetersizdi. Altı yedi metre ilerlemiştik. Bu esnada daha fazla üstünkörü gitmenin hem sakıncalı olacağını hem işimizi geciktireceğimizi düşündüm. 3 yıl (15 ile 18 yaşlarım arasında) elektrikçi olarak çalıştığımдан, binaların iskelet yapısını iyi bildiğimi söyleyebilirim. Çok nadir de olsa maalessif havalandırma boşluklarının çatı örtüsüne kadar çıkartılması gerekirken çatı arasındaki zeminde bırakıyorlar, üstünü de kapatmıyorlar. Bu olumsuzluğun burada da olabileceği aklıma geldi. Rahmetli Şinasi Asa

arkadaşım benim önümdeydi. Arkadaşıma kıpırdamasını, hemen el fenerini alıp geri geleceğimi söyledim. Kedi merdiveninin ucuna geldiğimde İsmail Gülşen arkadaşım, el fenerini her an ihtiyaç hâsıl olup isteyebilirler diye elinde tutuyormuş. El fenerini alıp döndüğümde aydınlatma düğmesine basıp arkadaşıma doğru ilerlemeye başladım, yanına geldim. Tam durduğu yerin bir metre ilerisinde en az 1 metrekarelik havalandırma boşluğu vardı ve üstü açıktı. Şok olduk, aşağıya baktık, apartmanın giriş katının önündeki, yani daire önündeki ayakkabıları görüyorduk. İkimiz de şok olup adeta kilitlenmiştik. Rehavete kapılıp devam etseydik ikimiz de beş katlı binanın havalandırma boşluğundan, binanın birinci katının zeminine çakılıp feci şekilde can verecektik. Kısa sürede kendimizi toparladık. Çatı kapağını bulup çatıya çıkarak yanan bacanın havasını kesmek suretiyle gereken müdahaleyi yaptıktan sonra grubumuza dönüşe geçtik.

40 SANİYE ÖNCE DIŞARI ÇIKTIK BÜYÜK PATLAMA OLDU

2006 yılındaydı. Genç Osman'da, makam odamda yangın raporlarını okuyordum. Megafonla Altınova Mahallesi'nde bir tekstil atölyesinde yangın olduğu ihbarı yapıldı. Telsizim açıldı, bir taraftan takip ediyordum. Hemen komuta merkezini aradım yangının boyutunu sordum. Santral görevlisi tahminî 500 metrekarelik bir tekstil atölyesinde, kumaş ve ipliklerin yoğun olduğu şeklinde bilgi aldıklarını ve çok sayıda ihbar geldiğini söyledi. İlk çıkan ekip üç dakika sonra olay

yerindeymiş, “Yangın büyük, takviye ekipler gönderin,” diye anons geçti. Ben de derhâl olay yerine hareket ettim. Saat:13.00 sularındaydı, trafik yoğundu Neyse ki beş dakika sonra yangın yerine ulaştım. İlk giden ekipler içeriye girmişler. Yangının olduğu atölye, binanın girişinde zemin bir yerdi. Tahminen 500 metrekare civarındaydı. Yoğun duman sebebiyle diğer arkadaşlar gibi ben de temiz hava solunum cihazını takarak içeri girdim, çok miktarda kumaş ve iplikler vardı. Yangın atölyenin sonuna doğru 20 metrekarelik bir alandaydı ve hararet yüksek düzeydeydi. Yanan mekânın üç tarafı duvar, caddeye bakan tarafında ise küçük pencereler vardı. Pencereler harareten patlamaya başlamış, dolayısıyla içeriye oksijen doluyordu. İçerde iplik ve kumaşların çıkarmış olduğu büyük gaz kütlesi vardı. Mekânın içinde beş arkadaş çalışıyorduk ve köpükle tam tazyik müdahale ediyorduk. Olduğu gibi içeriye dolan hava yangının muhteviyatı iplik ve kumaşların çıkardığı gazların birleşimi beni ürkütüyordu. Patlama riski an meselesiydi. Normal duman, yerini yoğun simsiyah dumana bırakmıştı, âdeta homurdanarak fazlalaşyordu ve bize haber veriyordu. Aynı gelişen süreci daha önce birkaç yangında görmüştüm, oralarda da patlama meydana gelmişti. Tecrübem âdeta burada da aynı olumsuzlukların yaşanacağını haykırıyordu. Son gözlemimi yapıp derhâl karar verdim. Oksijen maskemi çıkararak herkesin duyabileceği şekilde, içerideki ortamın patlamanın eşiğine geldiğini, derhâl buradan dışarı çıkıp merdiven sahanlığında buluşmamızın gerektiğini ifade ettim. 500 metrekarelik yangın alanı tamamen simsiyah dumanla kaplı olduğundan çıkmakta zorlanıyorduk.

Bize kılavuzluk eden hortumu kaybetmiştik. Çıkış kapısına 30 metre uzaklıktaydık, duvarlara tutunarak sabilra kapıya ulaşır dışarı çıkararak merdiven sahanlığına ulaşmıştığ. Burada bir anekdotu anlatmadan geçemeyeceğim: İçerideyken daha henüz kapıya doğru ilerlerken, bu esnada Ertuğrul Üstün isimli itfaiye eri arkadaşım beni kendisine mesafe olarak, ona yakın olduğumu ayak seslerimden fark edip, “Kimsin?” diye sorunca “Başkanım, siz misiniz?” diye seslenerek sesime karşılık verdi. Beraber dışarıya çıktık, dışarıda hemen durum değerlendirmesi yaptık. Bir arkadaşımız dışında tüm arkadaşlarımız buluşma noktasındaydı. İtfaiye çavuşu Zafer Yılmaz arkadaşımızın olmadığını görünce tekrar sırayla girerek kulaçlarımızı açtık. Harekete geçip içerde son noktaya doğru ilerlemeye başlarken mekânın ortalarına doğru denk geldik. Bunlar iki dakika gibi kısa sürede gerçekleşti. Patlamanın son saniyeleriydi diyebilirim. Tekrar merdiven sahanlığında yerimizi aldık. Her an patlamanın meydana geleceğini söyledim. Tahminî kırk saniye sonra patlama oldu. Pencerelerden alevler ve kumaş parçaları fırlamıştı, patlama çok şiddetliydi. Bina deprem oluyor gibi sallanmıştı. Bir an için şok yaşadık. Soğukkanlılığımızı muhafaza ediyorduk. Kendimizi hemen toparlayıp tekrar yangına kilitlenerek söndürme çalışmalarına başlayıp kısa sürede söndürmüş, soğutmaya geçmiştik. Bir kez daha facianın eşiğinden dönmüştük, ölüm bir kez daha teğet geçmişti, Rabbim bizi bir kez daha korumuştu. Bir şey olmaz diye rehavete kapılsaydım, bir şey olmaz diye yangının olduğu mekândan çıkarıp geçici olarak güvenliğli alana çekmeseydim, ben de dâhil olmak üzere belki de beş

kişi feci şekilde can verecektik. Ertesi gün gazete sayfalarında, yangına müdahale ederken patlama sonucu beş itfaiyeci feci şekilde can verdi, diye manşetler yer alacaktı.

Bu anımı unutamiyorum.

ARAÇ YANGININDA ÖLÜM TEĞET GEÇTİ

Sabahın erken saatleri gelen bir ihbar üzerinde yangın yerine doğru harekete geçtik. Hava çok soğuktu, kış mevsiminin belki de en soğuk günlerinden biriydi diyebilirim. Gelen ihbarda üç aracın birden yandığı bildirilmişti. 2002 yılıydı. Cem Sultan Lisesi'nin arka tarafında bir sokak vardı, apartmanların önünde yan yana park edilmiş araçlardan üçü yanıyordu. Ortadaki araç tamamen alevler içerisindeydi, sağındaki ve solundaki araçlar kısmen yanıyordu. Belli ki ortadaki araçta yangın meydana gelmiş, ona en yakın olan sağındaki ve solundaki araçlara sirayet etmişti. Olay yerine iki araçla gitmiştik. Vardığımızda hortumları atarak söndürme işlemlerine başladık. Patlama olgunluğuna geldiğinin bilincindeydik, tam tazyikli suyla müdahale ederek yangını bir an evvel söndürmeye kilitlenmiştik. Tahmini üç dakikadır müdahale ediyorduk. Bu esnada birden patlama oldu. Kendimizi yere attık ve geriye doğru koşarak uzaklaştık. Bir arkadaşımın ve benim patlama esnasında gelen alevlerden ellerimiz ve kollarımızda ufak çaplı yanma meydana gelmişti. Allah korumuştı, parçalar isabet etmemişti ama sağa ve sola saçılmıştı. Dediğim gibi patlama esnasında kendimizi yere atarak

hedefimizi küçültüp üzerimize gelecek metal parçalardan ve alevlerden korumaya çalıştık. Merhum Fuat Ağabey'in eli ve benim elim çok az yanarak küçük çaplı da olsa yaralanmıştık. Olayı ufak tefek sıyrıklarla atlattık diyebilirim. Sağa sola saçılan parçalardan biri denk gelseydi neşter gibi keserek ya da saplanarak bizi ağır yaralayabilir veyahut canımızdan edebilirdi. Patlama geçtikten sonra tekrar kendimize gelerek elimizden attığımız hortum ve lansı tekrar alıp, kaldığımız yerden söndürme işlemine devam ettik. On beş yirmi dakika gibi kısa bir süre çalışarak söndürme işlemi sonuçlandırdık ve grubumuza dönüş yaptık.

ÇATININ ÇÖKECEĞİNİ FARKETTİM, ARKADAŞLARIMI UYARDIM

21 Ağustos 2006 tarihinde, Şible'de ev yangını ihbarıyla tüm ekipler olay yerine çıktı. Olay yerine giden ekip takviye istedi, çünkü telsizi takip ediyordum. Zaten ilk gelen ihbarların yoğunluğu yangının büyük olduğu işareti vermiş, komuta merkezi takviye ekipleri çıkartmıştı, bana da haber verildi. Olay yerine gittiğimde yangının büyüklüğünü gözlerimle görmüştüm. İlk giden ekipler yerlerini almış, yangın söndürme çalışmalarını yerine getiriyorlardı. Bir ev tamamen, ikinci ev de kısmen yanmaktaydı. Çatıdan sirayet ederek komşu evlerin çatısından yangın olan üç evi kısa sürede inceledim. İki ekip konuşlandırarak köpükle müdahale edip, yangının hızını düşüşe geçirmiştik. Herkes canla başla çalışıyordu, tamamen konsantre olmuşlardı. Dışarı çı-

kıp gözlemlerim devam ediyordu, evin sokağa bakan tarafın çatısında hafif eğilme olduğunu gözlemlerim. Çatıdaki yangın saçak bağlantılarında zayıflatmıştı. Altında itfaiyeci arkadaşlarım vardı, hortumlarla sokağa pencerelerden içeriye köpükle müdahale ediyorlardı yanlarına gidip derhâl saçığın altından çıkmalarını, her an çökebileceğini söyledim. Arkadaşlarım emrimi hemen yerine getirip oradan uzaklaştılar. Otuz saniye sonra saçak tamamen çöktü. Rehavete kapılıp bir şey olmaz anlayışıyla çalışmaya devam ettirseydim belki de geniş ve ağır tonajlı saçığın altında kalan Necdet Taşdemir ve ismini hatırlayamadığım diğer birkaç itfaiyeci arkadaşım ağır yaralanacaklardı. Allah her yangında koruduğu gibi bu yangında da arkadaşlarımı bir kez daha korumuştur.

ÖLÜMÜNE ÇALIŞTIK, SIÇRATMADAN SÖNDÜRDÜK

22.09.2010 tarihinde, saat 14.10 sularında komuta merkezimize “tıp fakültesi çatısında yangın var” diye ihbar geldi. Komuta merkezi en yakın Yeni Hal İtfaiyesi’ni olay yerine sevk etti. Aynı anda en yakın gruplardan yangına müdahale araçlarını yüksek merdivenlerini ve 42 metre karelik köpük kulesi aracını gönderiyor Gençosman Grubu’nda makam odamdan telsizi takip ediyordum. Anonsu duyar duymaz ben de yangın yerine hareket ettim. O arada komuta merkezinden görevli arkadaşım cep telefonundan arayarak yangın hakkında bilgi verdi. Ben de yangın yerine seyir halinde olduğu-

mu söyleyip telefonu kapattım. İzmir yolunda seyir halindeydim, trafik çok sıkıştı. Siren çaldığında vatandaşlarımız duyarlı davranarak araçlarını sağa çekip araçlarımıza yol açıyorlardı. O bölgeye baktığımda gökyüzü simsiyah bulutla kaplı, yangının büyüklüğünü adeta teyit ediyordu. Olay yerine vardığımda mevcut araçların konuşlanmalarına baktım, çatıya çıkıp yerlerini almışlar ve müdahale ediyorlardı. Gelen yüksek merdiven araçları köpük kulesi dışarıdan konuşlanarak dışarıdan söndürmeye başladılar. Köpük kulesi dakikada altı ton köpük püskürtüyordu. Gelen diğer müdahale ekipleri de hortumlarını atarak içeriden talimat verdiğim noktalardan müdahale ediyorlardı. Yanan yer tahmini 1000 metrekarelik alan yanıyordu. Bu yer nefroloji, nöroloji, onkoloji ve ortopedi gibi kliniklerin olduğu binanın bir bloğunun çatısına tekabül ediyordu. Toplam 3 merdiven aracı, 42 metrelik köpük kulesi ve 26 müdahale aracı müdahale çalışmalarına devam ediyordu. 12 koldan ahtapot gibi sarmıştık yangını, tek amacımız tecrit ederek dıştan içe doğru soğutup yangını söndürmekti. Aynı zamanda havadan da müdahale edilmesi için Orman Bölge müdürümüzü, ayrıca İstanbul İtfaiye Dairesi Başkanını aramıştım. Sağ olsunlar kısa sürede iki adet helikopter gelerek çalışmalara katıldı yukarıdan su boşaltarak bizim işimizi kolaylaştırdı. Çok süratli bir müdahaleyle yaklaşık 200 metre genişliğindeki alanda etkili olan, toplam 1000 metrekarenin etkilendiğini yangın 40 dakikalık bir zaman içerisinde söndürüldü. Yangının başladığı anda zaten hem hastanenin personeli ve gelen ekiplerimizce o bloktaki tüm hastaların tahliyesi en kısa zamanda yapılmıştı. Uludağ

Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi'nin çatısında çıkan ve büyük paniğe yol açan yangının başarıyla söndürülmesinin temelinde, itfaiye erlerinin 12 koldan içeri girecek katlardaki yangın hortumlarını başarılı bir şekilde kullanmasıydı. Yangında toplam 30 araç ve 50 personel yangın söndürme çalışmalarına katıldı. Hastane personeli ve yangın dolaplarının sağlıklı çalışması işimizi kolaylaştırdı. Ekiplerimiz büyüyen ya da aşağıya düşen korrulara küçük çaplı yangınlara anında müdahale etti, yangın dolaplarındaki söndürme sistemleri çalışmalarımıza önemli katkı sağladı. Yangında can kaybı olmadı, çok şükür yaralanma olayı da yaşanmadı fakat yine de tedbiri elden bırakmayarak yangın çalışmaları sona erene kadar 112 acil ambulans aracı bulunduruldu. Yangın söndürme çalışmalarının başlangıcından itibaren Sayın Valimiz Şahabettin Harput, Büyükşehir Belediye Başkanımız Sayın Recep Altepe ve merhum Rektörümüz Prof. Dr. Mete Cengiz bitimine kadar çalışmaları bizzat katılarak takip ettiler, yerinde izlediler. Yangının çatıda yapılan izolasyon çalışmaları sırasında çıktığı kanaatine varıldı. Olayda sadece kliniklerin olduğu binanın bir bloğunun çatısı yandı, bloktaki tüm hastalar tahliye edildi.

Tüm ekiplerimiz binayı anında ahtapot gibi sararak hem köpük kulesi hem de yüksek teknolojiye sahip diğer araçlarla yangını söndürdük. Can kaybı olmaması bizi fazlasıyla çok mutlu etti, ayrıca yangını başından sonuna kadar bizzat yangın yerinde takip eden Sayın Valimiz Şahabettin Harput, yangın sonrası başarılı çalışmamızdan dolayı şahsımı takdirnameyle ödüllendir-

mesi beni ve personelimi onurlandırdı ve çok sevindirdi diyebilirim.

Hem personel hem hasta ve yakınları açısından bir sıkıntı yoktu, sadece çatı katında hasar mevcuttu. Onun hemen altındaki bölümlerde de kısmen etkilenmeler vardı. Çatı katında 800 metrekarelik alanın yanmasına neden olan yangının, binanın yedinci katında bulunan nefroloji bölümünde tadilat çalışmaları sırasında izolasyon malzemelerinin aşırı ısınması sonucu çıkmış olabileceği kanaatine vardık.

Ekiplerimiz bir saat süren çalışma sonucu nöbetçi birkaç araç bırakıldıktan sonra, diğer ekiplerimiz gruplarına dönüş yaptı.

SON YÜZYILIN SEL FELAKETİ

Takvimler 14 Ekim 2010'u gösterdiğinde gök yarılmıştı, bardaktan boşanırcasına yağmur yağıyordu. Aracımı çağırdım, cep telefonumla komuta merkezini aradım. Sel baskını ihbarları tabir yerindeyse yağmur gibi dökülüyordu. Yağan yoğun yağışın analizini yaptık, kısaca yoğunluk Alacahırka'da olmakla birlikte tüm Bursa sel felaketinin etkisi altındaydı diyebilirim. Muşamba ve çizmemi giyip Alacahırka semtine gittim. Cilimboz Deresi taşmış, evlere dolmuştu Buski, biz ve diğer birimler üzerlerine düşen görevleri canla başla yerine getirmenin gayreti içerisindeydik diyebilirim. Vatandaşlarımız böyle bir afeti ilk defa görüyor ve yaşıyorlardı. Evlerinden istirahatlı personelleri çağırdık. İlk olarak can kaybı olmaması için mahsur kalan bölge-

lerde yoğunlaştık, oralardaki mahsur kalan insanların tahliyesini sağladık. İkincil olarak trafik akışının rahat sağlanması tıkanmaların önüne geçmek için batıcıklarda biriken suları çekip trafiğin düzenli seyrini sağladık. Ondan sonra iş yerleri ve konutlarda su çekim işlemini aralıksız devam ettik. Bu konuda açıklama yapan Bursa Büyükşehir Belediye Başkanımız Sayın Recep Altepe, en büyük hasarı gören binaların dere yatakları içinde olduğuna dikkat çekerek, bu konuda yapılması gerekenleri kararlılıkla gerçekleştireceklerini söyledi. Dere yatağındaki yerleşim yerlerinin her zaman risk altında olduğunu ifade eden başkanımız, göreve geldiğimiz ilk günlerde başlattığımız dere ıslah çalışmaları sayesinde önceden kentin birçok bölgesinde yaşanan sel baskınları bu kez yaşanmadı. Özellikle yüksek kesimlerde oturan bazı vatandaşların attıkları çöplerin dere yataklarını tıkadığından derenin taşmasını hızlandırmıştı. Bursa'da metrekareye düşen yıllık yağış ortalamasının yaklaşık 1/6'sının 24 saatte düşmesinin bu felakete neden olduğunu söyledi. Kuvvetli yağış özellikle Alacahırka Mahallesi'nde olumsuz bir tablo ortaya çıkardı. Kuvvetli sağanak nedeniyle evini su basan ve yatalak olduğu öğrenilen 84 yaşındaki İsmail Güren hayatını kaybetti. Bursa'ya yılda, metrekareye ortalama 679 kilogram yağış düşerken önceki tek bir gecede metrekareye 116 kilogram yağış düşmesi sonucu hayat felç oldu. İlk ve orta dereceli okullar tatil edildi, kamuda engelli ve hamile çalışanlarda idari izinli sayıldı. Bursa'da yağmurdan kaynaklanan su baskınlarından en çok Alacahırka Mahallesi etkilendi. Derelerin taşıdığı çok sayıda ev ve araçlarında mahsur kalan yoğun su birikintileri nedeni

ile şehir içi trafikte akşamlar yaşanırken çok sayıda alt geçiti su bastı, ayrıca şehrin alçak kesimlerinde dere yataklarında kalan evler su baskınlarından etkilendi. İl merkezindeki bazı araziler ile Karacabey, Gemlik, Orhangazi, İznik, Gürsu, Kestel ve Yenişehir bölgelerinde ciddi bir arazi maalesef sular altında kaldı. Yağış kuvvetli şekilde devam ettiğinden büyük tehlikelerin yaşanmaması için tüm imkânlar seferber edildi, çalışmalar aralıksız sürdü, izinli itfaiyeciler evlerden çağırıldı. Etkili olan sağanak yağış şehirlerarası otobüs terminalini de vurdu, şiddetli yağmurun ardından otobüs terminalinin çevresi ve içi suyla doldu. Suların yolları kapaması nedeniyle şehir dışından gelen yolcu otobüsleri terminale giriş yapamazken, peronlarda kalkış için bekleyen otobüslerde bir süre mahsur kaldı. Bursa'ya gelen otobüsler yolcularını terminal girişinde alabildi. Terminalde bilet satışı yapılmazken, Bursa'dan başka kente giden vatandaşlarda otobüslere yine terminal dışından binebildi. Terminal içinin ve çevresinin temizlenmesi, peronlara giden yolun sulardan arındırılmasının ardından otobüslerin giriş ve çıkışlarına kontrollü bir şekilde izin verilmesine başlandı. Dosab'ta bazı firmalarda yağıştan olumsuz etkilendi. Gece boyunca sürdürülen çalışmalarla sıkıntılar giderildi. Kentimiz son 100 yılın en büyük doğal felaketini yaşıyordu. Şiddetli yağışlar kentte hayatı felç etmişti. Caddeler dereye dönerken binlerce ev ve işyerlerini su bastı. Sayın valimizin başkanlığında kentte kriz masası oluşturuldu. Planlı ve disiplinli çalışmalarla, ilgili tüm kamu ve kuruluşlar koordinasyon sağlayarak, başarılı çalışma sergiledi. Sel baskını çalışmalarının sayesinde ortaya çıkan yaralar

kısa sürede sarıldı. Kentte köprüler, karalar ve bentler hasar gördü. Şiddetli yağışın bu şekilde devam edeceği düşünülerek ona göre önlemler alındı (getireceği tahribat düşünülerek).

Büyükşehir Belediyesi'nin 59 iş makinesi ve 220 personeli, itfaiyesinin 56 aracı 54 dalgıç pompasıyla su baskınlarına müdahale etti. Yoğun çalışmalar yürütüldü. Su baskınları nedeniyle mahsur kalan vatandaşlar da itfaiye ve zabıta ekiplerinin gayretleriyle kurtarıldı. Şiddetli yağışın taşıdığı toprak ve taşlarla kapanan yollarda Büyükşehir Belediyesi Fen İşleri Dairesi Başkanlığı ekiplerinin çalışmalarıyla açıldı.

KART BORCU ÇATIYA ÇIKARDI

Kredi kartı borcunu ödeyemediği için Atatürk Caddesi üzerinde bulunan altı katlı bir iş hanının çatısına çıkan 35 yaşında, üç çocuk babası bir vatandaş; 2008 yılında mayıs ayının bir gününde, saat 15.00 iken kendisini çatının ucunda yer alan betonun duvarının üzerine çıkıp bir ayağını boşluğa bırakıyor. Vatandaşlarımızın ihbarı üzerine olay yerine gelen polis ve itfaiye ekipleri, vatandaşımızın intihar etme ihtimali üzerine hava yastığını açıyor. Ani davranışlarıyla yürekleri ağızlara getiren vatandaşın, Büyükşehir Belediye Başkanı ile görüşmek istediğini; çatıda yanına yaklaşip yardımcı olmak isteyen müdür arkadaşına söyleyince, o da beni cep telefonundan aradı, aralarında geçen konuşmayı aktardı. Çok kararlı olduğunu, görüşememe halinde intihar edeceğini, şuurunun yerinde olmadığını

ve kredi kartı borcu yüzünden çok bunalımda olduğunu söyledi. Ben de kendisine tekrar bana ulaşım Büyükşehir Belediye Başkanım Sayın Hikmet Şahin'e veriyorum deyip benle görüşürmesini; benim onunla, intihardan vazgeçmesi için görüşeceğimi söyledim. Müdür beyle telefon görüşmesi bittikten sonra makam odamda heyecanla bekliyordum. Özel kalem müdürlüğünü telefonla aradığımda Hikmet Bey'in Diyarbakır'da olduğunu öğrendim

Bir taraftan ikna edebilmek için neler söyleyeceğimi düşünüyordum. Tahminen bir dakika sonra telefonum çaldı. Telefonumu açtığımda intihara teşebbüs eden vatandaşın yüksek sesle "Büyükşehir Belediye Başkanı'yla görüşmek istiyorum yoksa kendimi buradan atacağım, intihar edeceğim," diyen konuşmasını duyuyordum. Müdür arkadaşım, "Şu an Büyükşehir Belediye Başkanı telefonda, buyur," deyip kendisine uzattı. Ağlayarak "Başkanım, Allah benim belamı versin. Senin gibi değerli büyüğümü rahatsız ediyorum, çok özür dilerim ama çaresiz kaldım 8 bin liralık kredi kartı borcum var. Bana ne olur yardımcı olur musunuz?" dedi. Ben de kendisine "Tabii ki yardımcı olurum, senin canın bizim için çok önemli. Şimdi eylemine son verirsen Büyükşehir Belediye Başkanı olarak ben de çok mutlu olacağım şehir dışındayım ancak telefonla size ulaşabildim. Yoksa yanına muhakkak gelirdim. Beni lütfen anlayışla karşılayın evladım," deyince "Tamam Başkanım," dedi. Hemen akabinde müdür arkadaşım arayıp vatandaşın eylemine son verdiğini söyledi. Daha sonra vatandaşımızı konu hakkında, normale döndükten sonra, ilgili görevlilerce munasip lisanla kendini atarak

intihar edeceği düşüncesi ile Büyükşehir Belediye Başkanının şehir dışında olmasından dolayı İtfaiye Dairesi Başkanı'nın Büyükşehir Belediye Başkanı olarak tanıtıp sizinle görüşüğünü tek gayesinin sizi intihardan vazgeçirmektir deyince, “Başkanımızın şehir dışında olduğunu söylemişlerdi. Ben de telefonla görüşürüm o zaman deyince bu yolda beni ikna etmişler eğer telefonla görüştürülmeseydim çok kararlıydim kendimi atacaktım, beni hayata döndüren İtfaiye Dairesi Başkanı Emniyet Amirimize ve diğer ilgilenen tüm kamu görevlilerine çok teşekkür ediyorum,” demiş.

SARHOŞ SÜRÜCÜ YANGINA GİTMEMİZİ GECİKTİRDİ

1995 yılında, yaz mevsiminde bir günün sabahında, sanırım 06.00 sularında bir pazar günüydü. Zafer İtfaiyesi'nde itfaiye eri olarak görev yapıyordum. Çekirge'de daire yangını ihbarı üzerine araçlarımız binip garajımızdan çıktık. Altıparmak Caddesi'nin başına geldiğimizde, önümüzde bir araç seyir halindeydi. Hem sirenler çalıyor hem de ayrıca şoför arkadaş kornaya basıyordu. Öndeki özel otomobil önümüzde caddenin tam ortasında aheste aheste seyrediyordu. Siren ve korna uyarılarına hiç aldırılmıyordu bile, belli ki alkollüydü. Çünkü bu sesli uyarıları duyan, her haliyle yangına gittiğini bilen bir itfaiye aracına yol vermemek için ancak bir ruh hastası ya da sarhoş olmalıydı. Caddenin ortasına geldik, tahminî iki dakika geçmişti. Siren ve korna seslerinin yanı sıra camı da açıp bağıryorduk.

“Sağa çekil yangına gidiyoruz,” dediğimizde, eliyle bize hareket çekmişti. ‘Sizi kazımıyorum ve bundan da keyif alıyorum’ mesajı veriyordu. El kol hareketi ve sinir edici gülüşüyle Altıparmak Caddesi’nin sonuna gelince birden hızlanıp sağa yöneldi. Uzunca korna çalarak ilerledi ve yok oldu gitti, derin bir soluk aldık. Biz de sağa sapmadan ileriye devam edip, olay yerine en az dört dakika rötarlı gittiğimizde, vatandaşlar önemli bir durum olmadığını, baca tutuşması olduğunu söyleyince biz de rahatladık. Hemen ana baca ve dairenin içinden çok az su kullanıp havasını keserek söndürme işlemi sonuçlandırdık. Neden biraz gecikmeli geldiğimizi söyleyince yangın mağduru vatandaşlarımızda çok kızdılar. “İnşallah bir gün kendinin de evi yanar inşallah!” diye sözleriyle tepkilerini gösterdiler.

SEYİR HALİNDEYKEN BÜYÜK TEHLİKE ATLATTIK

Takvimlerin 1988’i gösterdiği tarihi ve ben o zaman itfaiye eri olarak görev yapıyordum. Bir gün görevimizden dönüşe geçtik. Arozözümüzde su seviyesi yarıdaydı, yarısını tüketmiştik. Saat 14.00 ila 15.00 sularındaydı. Trafik normaldi, fazla yoğun değildi. Yağmur yeni başlamıştı ve yollar tamamen ıslanmış durumdaydı. Araçların kayması için en uygun zaman oluşmuştu. Mudanya yolu üzerinde Bursa’ya doğru geliyorduk Mudanya Caddesi’nin bitiminde başlayan üst geçide (Mudanya Yolu Üst Geçidi) girdik. Acemler mevkesine doğru devam ederken daha köprünün üst geçidin başla-

rında araç kaymaya başladı. Direksiyonda tecrübeli şoför Osman Hacıoğlu arkadaşım vardı. Sağa yaklaştı, bariyerlere tam çarpacağı sırada karşı tarafa kaymaya başladı, bariyerlere bir karış kalmıştı. Bu kez yine aksi istikamete yöneldi üst geçidin ortalarını geçiyorduk, üst geçidin bitimine yedi sekiz metre kala aracın kayması durdu. Köprü genel uzunluğu 60 ila 80 metre vardı, ‘s’ biçiminde bir üst geçit diyebiliriz. Ana yola çıkınca derin bir nefes aldık. Çarpıp, üst geçitten aşağı düşerek altımızdaki yolda seyir halindeki araçlara çarpıp feci bir kazaya yol açarak yaralanmalara ve ölümlere sebebiyet verebilirdik, kendimiz de ağır yaralanabilir ya da hayatımızı kaybedebilirdik. Dolayısıyla ölümle burun buruna geldik diyebilirim. Ölüm bir kez daha teğet geçmişti. Grubumuza gelince, araçtan inip birbirimize geçmiş olsun dileklerimizi ilettik.

FIRTINA KASIP KAVURDU

1998 yılı itfaiye eri olarak Zafer Grubu’nda görev yapıyordum. Fırtına dehşet saçmaya başlamıştı. Hızı 80 kilometreyi geçiyordu, daha sonra 120 kilometreyi bulduğu resmî kaynaklarla ifade edildi. Komuta merkezinin telefonları kilitlenmişti; gelen ihbarlar daha çok tel kopması, çatı uçması, ağaç devrilmesi şeklindeydi. Tüm grumlardan ekipler, ihbar adreslerine hızlı bir şekilde gidiyor, ulaşanlar zor şartlar altında görevlerini icra ediyorlardı.

Zafer’den Samanlı Mahallesi’ne çıktık. Tel kopmasıyla tellerin şelale yaptığı ihbarı almıştık. Olay yerine

gidene kadar sıkıntılar yaşıyorduk. Seyir halindeyken aracın içinde olmamıza rağmen rüzgârın gücü aracımızı sallıyordu yolda rüzgârın getirdiği dal, karton, tuğla, kiremit ve diğer kütleler dikkatimizi çekiyordu. Olay yerine varıp araçtan indiğimizde rüzgâr tüm hızıyla devam ediyordu. Ayakta zor duruyorduk, vahametinin büyüklüğünü burada daha çok görüyorduk. Şiddetli fırtınanın önünde kimse duramıyordu, teller yerlerde birbirlerine temas edip kısa devre yapıyor, ateş saçıyor. Bu da çok yakından izleyen vatandaşlarımızı ürkütüyordu. Elektrik geçirmez eldivenlerimi giydim, tellere doğru yaklaşımaya başladım. Çok şiddetli olmasından dolayı bazen yere yapışıp duruyor, sonra ayağa kalkıp ağır ağır ilerliyordum. Yaklaşım telleri yol ortasından tutup kenara çekerek tehlikeyi geçici de olsa gidermenin mutluluğunu yaşıyordum. Ayrıca telsizle tekrar komuta merkezimizi aradık, elektrik arıza ekibinin acele gelmesini belirttik Bursa'nın her noktası fırtınanın etkisi altındaydı. Bu bilgileri telsiz anonslarından takip ediyorduk. Durak uçmuş, trafik lambası kopmuş, çatı uçmuş sesleri zabıta tarafından ilgililere duyuruluyordu Park Bahçeler, Zabıta, Fen İşleri ve İtfaiye seferberdi. Elektrik arıza ekiplerini telsiz anonslarını duyamıyorduk. Frekanslarımız farklı olduğu için ama manzarayı bildiğimizden yoğunluklarını tahmin edebiliyorduk. Elektrik tellerini dediğim gibi kenara çekip yolu trafiğe açtık, aynı zamanda şelale yapmasını ortadan kaldırmıştık. Vatandaşlar da rahat bir nefes almış oldular. Elektrik arıza ekiplerini beklemeye başladık. 10 dakika sonra ekip geldi, hatların enerjisini kesip fırtınanın tahrip ettiği başka adrese ulaşmak için olay yerinden ayrıl-

dı. Sonra kontrollerimizi yapıp biz de olay yerinden ayrıldık. Komuta merkezimizle telsiz anonsuyla “Başka adres var mı?” diye sorduk. Gazcılar Caddesi’nde bir sokakta çatının çöktüğü ihbarı vardı. Ulaştığımızda bir apartmanın metal çatısının yolun ortasında olduğunu gördük. Aracımıza teli takarak kıyıya çekip bağladık. Fırtına tam hızıyla devam ediyordu, bu çalışmaları yaparken gözlerimiz çatılardan kopup gelebilecek çatı kütlelerindeydi. Bir ara büyük bir gümbürtü sesi gelince karşıdaki apartmanın çatı katına baktık, çatının kapak gibi açıldığını gördük. Hemen çömelerek hedefimizi küçülttük, gözlerimiz ordaydı. Çatı kalktı; bize fırlayabilir, üzerimize düşebilir, bizi yaralayabilir ya da öldürebilir de fakat fırtına çatı yerinden koparıp çatı örtüsünü kapak gibi açıp aksi istikamete savurdu. Allah’tan kimseye denk gelmedi, yoksa üzücü sonuçlar ortaya çıkabilirdi. Saatler süren fırtına hayatı felç etmişti. Fırtınada ölümlü kaza olmaması, birkaç yaralanma olayının meydana gelmesi; en büyük teselli kaynağımız oldu. Facia bir kez daha teğet geçmişti.

BAYRAM ÖNCESİ SOKAKTA KALDILAR

10 Ocak 2006 tarihydi, bayrama birkaç gün vardı. Gece 00.30 sularında Osmangazi ilçesine bağlı Veysel Karani Mahallesi, eski Gemlik yolu üzerinde bir çiftlikte yan yana yer alan elektrik kablolarının şase yapması sonucu yangın çıkmış, tek katlı ahşap evlere sirayet ederek büyüyen yangına araçlarımız çıkarılmıştı, bana da haber verildi. Olay yerine gittiğimde yedi tane tek

kattan oluşan ahşap evler alevler içerisindeydi. Her eve birkaç koldan hortum atılmış, tam tazyikle müdahale edilmekteydi, ara sıra patlamalar oluyordu. Evlerin içerisinde ocak tüpleri patlıyordu, ben de evin içerisinde ekiplerimizin yanındaydım. Odaları kontrol ediyordum, tüm odalar alev yoğunluğu içerisinde olduklarını gözlemliyordum. O esnada tekrar bir patlama oldu, el büyüklüğünde tüpün metal parçası yanmış elbisemin sağ kısmını delip geçmişti. Vücudumda hafif bir çizik vardı, biraz derinden geçse, parça vücudumu delebilir ve beni ağır yaralayabilir, belki de canımdan olabilirdim. Allah korumuştü, bir feryat sesi dışarıdan geliyordu. Hüngür hüngür ağlıyordu “Bayram arifesinde hepimiz evsiz kaldık, gidecek hiçbir yerimiz yok, bütün eşyalarımız yandı,” diyordu. Kendi derdimi unutmuştum, vatandaşın yanına giderek empati kurmaya çalıştım. İtfaiye Dairesi Başkanı olduğumu ifade ettikten sonra, devletimizin güçlü olduğunu, yaraları kısa sürede sarmaya muktedir olduğunu, bir gün bile açıkta kalmayacaklarını ifade ettim. O ahşap binalarda bu garip, fakir vatandaşlarımız kira ücretlerini verip ikamet ediyorlarmış. Bu sözleri duyunca rahatladılar, sevindiler. Yangını tamamen söndürmüştük, riskli bir yangındı, can ve mal kaybının olmaması bizi sevindirmişti. Toplam yedi araçla müdahale eden ekiplerimiz son kontrollerini yaptıktan sonra gruplarına döndüler. İlgili kurumlarla irtibata geçerek vatandaşlarımızın mağduriyetleri kısa sürede giderildi.

ASILSIZ İHBARLAR

Teşkilatımızın canını sıkan, oyalayan, meşgul eden olayların başında asılsız ihbarlar gelmektedir. Teşkilat olarak en küçük ihbarı bile çok ciddiye alıyoruz. Bir çocuk gülerik bize gerçek ihbar da verebilir, yani itfaiye olarak ihbar yanlış veya doğruluğuna bakmaksızın değerlendiriyoruz. Araçlarımız her yangın, sel, arama ve kurtarma ve diğerk her türlü itfai olaylarına anında çıkış yapıyor, eğer bu ihbar yanlış veya yalan ise hemen ardından gelmesi muhtemel gerçek bir ihbar ise müdahalede geç kalınabiliyor. Bu da önemli kayıplara sebebiyet verebiliyor. İtfaiye komuta merkezimize gün içinde yüzlerce ihbar gelmektedir. Bunların bir kısmını telefon kulübelerinden gelen yanlış ihbarlar oluşturmakta, bunların da müdavimlerinin büyük çoğunluğu çocuklardan oluşmaktadır, fakat 2006 yılında ses kayıt sistemi kuruldu, ihbar edeni, ihbarı alan santral görevlisinin sesini olay yerine ulaştığı anda telsizle ulaştığını beyan eden itfaiyecinin tüm ses ve diğerk bilgilerini kayıt altına almaktadır. Yeni sistem arayan numarayı ve kişinin sesini ve hangi saatte aradığını teyit ediyor ve tespit ediyor. Kişi dönülerek uyarılıyor tekrar ederlerse bu kişi hakkında hukuki işlem başlatılıyor, bunlar en aza indirildi diyebilirim. Seyrek de olsa ankesörlü telefon kabinlerinden 110 numaralı hattı arayıp meşgul ediyorlar. Bu konuda çocukların ailelerini itfaiyenin ve diğerk acil hizmet veren kurumların önem konusunda bilinçlendirilmesi gerekir. İtfaiyeyi meşgul etmenin yanı sıra dalga geçmek için arayanların da sayısında önemli oranda azalma oldu, daha önceleri kendilerini

eğlendirmek için itfaiye komuta merkezimizi arayarak, “Sobam çok kızardı gelin soğutun, sigaram yanıyor gelin söndürün, sabah ezanı okundu mu,” gibi komik telefonlar gelirdi. Ayrıca, küfür edip rahatlamak isteyenler de arardı, fakat telefonlar konusunda alınan önlem, bu gibi dalga geçmek için arayan kişileri de frenlemiş oldu.

ÖLÜM TEĞET GEÇTİ

Gece saatlerinde itfaiye eri olarak görev yaptığım 1986 yıllarıydı, Salih Şen isimli bir ağabeyimiz izinli olduğundan geçici olarak Yıldırım İtfaiye grubumuzda görevlendirilmiştim. İsabey’de ev yangını ihbarı üzerine ilk olarak biz çıkmıştık. Gecenin geç saatlerinde olduğu için yollar boştu. Rahmetli şoför Murat Ülkü isimli ağabeyimizle tam gaz ilerliyorduk, üç dakika gibi kısa bir sürede köye ulaşıştık köyün meydanından geçince yangın karşımıza çıkmıştı. İki katlı büyük devasa ahşap bina alevler içerisinde yanıyor, hortum attık su işlemeye başladık içeriye girdik tam tazyikle su işliyorduk içerideki LPG tüpleri patlıyordu o esnada kendimizi yere atıyor sonra tekrar ileriye doğru ilerliyorduk. Üst kata çıkmaya çalışıyorduk, ahşap merdivenin yangından bir bölümü yanıp çökmüştü çöken kısımlardan dikkatli bir şekilde geçerek çökmeyen bölümünden yürüyüp üst kata çıktık. Çalışırken yine bir tüp daha patladı yine kendimizi yere atıp hedefimizi küçültmüştük ev müthiş sallanmıştı. Üst katta çalışmaya devam ediyorduk odalara girip tam tazyik su işliyorduk.

Bir ara duvar gümbür diye ses çıkararak gçt nndeydim zaten olumsuz gelişebilecek bütün olumsuzluklara hazırlıklıydım çok dikkatliydim tüm refleksimle kendimi yere atıp hedef klttm. Üzerime duvardan kopup düşen tezek parçaları sırtımı acıtmıştı çok şükür ufak tefek sıyrıklarla atlatmıştık tüm hızımızla çalışmamıza devam ediyorduk. Kısa süre sonra takviye ekipler de gelmişti. Onlar da su işlemeye başladı alev azalmaya başladı, yangını kısmen söndürmüştük amirimiz ilk içeriye girip çalışarak çok yorulan arkadaşları aşağıya inip biraz dinlendikten sonra dışarıdan işlem yapmaları emrini verdi içeriye girenlerin içinde ben de vardım.

Onlarla birlikte dışarıya çıkıp biraz dinlendikten saçaklara müdahale eden arkadaşımдан hortumu alıp saçaklara müdahale etmeye başladım. Çatıya sürekli tazyikli su işliyordum. Taşıma gücünün zayıflaması ve suyun tazyiki ile saağın iki metrelik bir parçası önüme düştü, ayrıca yaklaşık beş kilo ağırlığında taş kütlesi omzuma çarparak yere düştü onun etkisi ile ben de yere düştüm. Hortumu sıkı sıkı tutuyordum çünkü elimden kaırsam kendime ya da yanımdaki arkadaşlarıma çarpıp zarar verebilir düşüncesiyle tabii ki... Vatandaşlara ve oradaki arkadaşlardan görenler hemen yanıma geldiler. Taşın üzerime düştüğünü önemli bir şeyin olup olmadığını sordular, saçak parçasının üzerime değil yarım metre önüme düştüğünü taşın ise sol omzuma hafif dokunarak sol koluma da aynı şekilde dokunarak yere düştüğünü söyledim. Ölüm bir kez daha teğet geçmişti. Kolumu açtım kolum mosmor olmuştu. Çünkü çarparak yere düştüğünü hissetmiştim merak edip

düşen taşı kaldırdım en az beş kilo ağırlığındaydı ve briket büyüklüğünde bir taşı. Allah korumuştü kafamda kask vardı ama yine de boynuma zarar verebilirdi. Omuriliğim zedelenebilir felç olabilirdim. Sadece yangını söndürmeye kilitli olmamızdan ve Allah rızası için çalışmamızdan dolayı yüce Allah'ım beni ve arkadaşlarımı korumuştü.

KARAKÖY'ÜN KARA GÜNÜ

12 Nisan 2006 tarihinde saat 14.00 sularında Kemalpaşa İtfaiyesinden ve jandarmadan, Karaköy'de birçok evin yandığı ihbarı gelince on araç çıkardık. Ben de derhal olay yerine hareket ettim, Kemalpaşa ilçesine bağlı bir dağ köyü Büyükşehir Belediyemiz sınırları dışında olmasına rağmen görev bilinci ile olay yerine araç çıkartılmıştı, Yangın yerine tahmini kırk beş dakika sonra vardığımızda manzara korkunçtu sanki atom bombası atılmıştı ve biz Hiroşima'ya gelmiştik. Müthiş bir hararet vardı. Daha köyün girişinde başlayan aşırı hararet yaklaşmamızı engelliyordu, aşırı bir sıcak vardı sıcaktan korunmak için yanmaz elbiselerimizi giydik kaskımızı taktık ve eldivenlerimizi giydik. Hatta yüzümüze araçtaki yedek gömleklerimizi sardık ve ilerlemeye başladık. Müthiş bir rüzgâr vardı, köyün girişinde 10-13 evin dışında tüm evler, samanlıklar ve ahırlar alevler içerisinde yanıyor, sık sık patlamalar oluyordu, patlayanlar LPG tüpleriydi. Cehennem yeri gibi, savaş alanındaydık diyebiliriz. Hayvanlar sağa sola kaçıyorlardı birkaç hayvan köyün tuvaletine sığınmış-

lar oradan sesleri geliyordu. İlk duyularım bir evin önünde ekmek pişirildiği sırada rüzgârın çıkması ile kıvılcımların samanlığa sıçraması ve yangının büyüdüğü, rüzgârın daha da hızlanması ile 150 haneli köyün yaklaşık 130 hanesinin yandığı, sadece 15-20 evin kurtarılabilirdiydi. Sevindirici taraf can kaybı olmamasıydı. Yangın söndürme çalışmalarımızı aşırı rüzgârın daha da şiddetini arttırması ve sık sık yön değiştirmesi çalışmamızı zorlaştırdı. Bazen rüzgârın gücü bizi savurup yere düşürebiliyordu aşırı hararet çalışmamızı olumsuz etkiliyordu. Ayrıca ocak tüplerinin patlaması müdahale ettiğimiz evlerin ahşap olmasından dolayı sık sık çökmelerin olması çalışmalarımızı zorlaştırıyordu dikkatli müdahalemiz ve Allah'ın yardımı ile can kaybı ve yaralanma olmamıştı, vatandaşlarımızdan ve personellerimizden can kaybı ve yaralanma olmaması tek teselli kaynağımızdı. Akşam saatlerine doğru başta Kızılay ve Sivil Savunma olmakla birlikte tüm resmi, özel kurum ve kuruluşlar, sivil toplum kuruluşları akın akın yardıma koşuyorlardı. Kısa sürede yangınzedelere çadırlar kuruldu, sıcak yemekler dağıtıldı. Bir vatandaş yanımıza geldi, çöken bir evin altından hayvan sesleri geldiğini söyledi ve koşarak bahsettiği yere gittik. Hummalı bir çalışma ile on kadar koyunu canlı olarak çıkardık. Olay günü Bakanlarımız, Valimiz, Milletvekillerimiz, Vali yardımcılarımız, Belediye Başkanımız ve diğer ilgili bürokratlar Karaköy'e gelmişti ve yaralının kısa sürede sarılacağını bildirmişlerdi. Sayın Valimiz Nihat CANPOLAT, öğlen saatlerinde bir binanın dışında ekmek yapıldığı esnada kıvılcımların samanlığa sıçraması ile başladığını söyledi, lodos ile birlikte 150

hanelik köyden geriye 15-20 hane ev kaldığını söyleyerek, “Tek tesellimiz can kaybının olmaması, mala gelen zarar telafi edilebilir,” dedi. Sivil savunma, Belediye İtfaiyeleri ve jandarma yangının ilk başladığı esnadan itibaren Lodos ve yoğun dumana rağmen çalıştı diyerek teşekkürlerini ifade etti. Bir nene çok ağlıyordu ve merak edip sordum, “Torunumun el emeği göz nuru ile hazırladığı çeyizlerine ağlıyorum,” dedi, “Hem de evimiz yandı ona ağlıyorum,” dedi. Yirmi beş kadar büyükbaş elli sekiz kadar da küçükbaş hayvan telef olmuştu. Yangının ilk çıktığı andan itibaren devletin tüm kurumlarının bölgeye sevk edildiğini ve ekiplerin çalışmalarını aralıksız sürdürdüğünü ifade edebilirim. Rüzgâr tüm şiddeti ile devam ediyordu, adeta yangına körük etkisi yapıyordu, tüm ekiplerimizin tek gayesi vardı. Orman içerisinde bulunan köyün yangınına ormanlık alana sıçratmamasıydı ve bunu da başardık diyebilirim ayrıca iş makineleri köyün dışında beş metrelik kısım sürüldü. Köyün iç kısımlarına müdahalede zorluklarımız oldu yangından kaynaklanan yıkıntı ve çöküntülerden dolayı yollar kapandığından yangınlara ulaşmakta zorluklar yaşadık. Kısa sürede irtibat kuracak iş makineleri yolları açarak araçlarımızın ulaşmasını sağladı. Çok yorulmuştuk, dinlenirken 55 yaşındaki Ali Erman Demir İstiklal savaşına giden dedesi İsmail Avşar’dan duyduğuma göre köylerinin daha önce de bir kez eşkıyalar tarafından yakıldığını söyledi. Köyleri yakıldığı için isminin Karaköy olarak anıldığını belirten Demir, “Aslında bizim köyümüzün adı Sincan’dı 25-30 haneli olduğu dönemde eşkıyalar tarafından yakıldığı için Karaköy olarak kalmış,” diye konuştu.

BİRAZ DAHA GECİKSEYDİK FABRİKA HAVAYA UÇACAKTI

İnegöl O.S.B'nde 2006 yılında 18.102 m² kapalı alanda karton ambalaj sanayi olarak üretime başlayan fabrikada 2006 yılında 6 Ağustos'ta saat 15:30 sıralarında yangın çıktığı ihbarı itfaiye komuta merkezimize geldi. Yangının büyük olduğu belirtilerek takviye isteniyor, komuta merkezinin ihbarı aldığı gibi ihbarla en yakın Kestel gurubu ve diğer yakın grupları da derhal çıkartılıyor. Komuta merkezi araçları İnegöl'e sevkiyatını yaptıktan sonra beni de arayarak bilgi verdi. Bursa'dan hareket ettim. Çok hızlı gidiyorduk. 17 dakikada yangın yerindeydik, olay yerine vardığımda yangının büyük olduğunu alevlerin binanın yaklaşık 4/3 ünü sarmış olduğunu gördük. Zaman zaman patlamalar oluyordu, Bursa'dan gelen araçlar yerlerini almışlar, canla başla yangına müdahale ediyorlardı.

Yangının olduğu fabrikanın yakınındaki fabrikalara rüzgârın da etkisi ile sıçramıştı, komşu olan tekstil fabrikasıydı, 2 aracı oraya sevk ettim. Giriş kısmında yangın vardı ve ilerliyordu. Rüzgâr da bunu tetikliyordu. Kısa zamanda önümdeki otları ve girişte yanan kısımlar söndürüldü ve iki araç tekrar karton fabrikasında konuşlanarak söndürme çalışmalarına devam ettiler. Tekrar fabrikanın önünde yangın söndürme çalışmalarını yönetiyordum bir işçi yanıma geldi ve "Sayın Başkanım, fabrikanın sol başında sanayi tüpü deposu var ve yangın bu bölüme çok yaklaştı." diyince beni oraya götürmesini istedim fakat çekindiğini ve oraya kadar gidemeyeceğini söyledi. Kendisinin, iyi bir şekilde tarif

etmesini söyledim. Tarife göre depoya girdiğimde tahmini 40 m² yaklaşık 50 kadar sanayi tüpü vardı, tavan kısmı yanıyor ve tüplerin üzerine düşmüş ahşap ve plastik çatı malzemeleri vardı. Bir an evvel bu sanayi tüplerinin buradan dışarıya çıkarılması ve bu bölgeden uzaklaştırılması gerektiğine karar verdim. Dışarı çıktım ve arkadaşlarımı ve aşağıdan fabrikanın işçilerini çağırdım. İşçiler çekincelerini ifade ettiler; korkmamalarını, sadece tüplerin üzerine çatıdan, yanan tahta, plastik parçaların düştüğünü, bunun tüpleri patlama ve parlamaya yol açmasının mümkün olmadığını söyledim. O olgunluğa henüz gelmediğini, böyle bir risk olsa kendimin ve personelimi sokmayacağımı ifade edince bu sözlerim üzerine sekiz işçi ve arkadaşlarımla birlikte sanayi tüplerinin bulunduğu depoya geçtik. Tüpleri hızlı ve seri olarak dışarıya çıkardık ve yangın bölgesinden uzaklaştırmış olduk.

Beni bu yangında en çok kaygılandıran bu tüplerin oradaki varlığıydı. Derin bir nefes almıştım. Adeta üzerimizden büyük bir yük kalkmıştı. Müthiş bir yangın yükü vardı. Bir karton rulo üç ton civarındaydı ve burada binlercesi vardı. Hararet çalışmamızı engelliyordu. 30 metre ilerdeki araçlarımızın plastik aksamaları hararetten erimişlerdi. Kask giymiştik. Yangına dayanıklı kıyafetimizi giymiş, oksijen maskelerimizi takmıştık ama yangının harareti çoktu, yine de etkileniyorduk. Hararetin sıcaklığı bizi mahvediyordu ama pes etmiyorduk. En küçük rehavet yangını kaçırmamıza ve yangının bütün fabrikaya yayılmasına neden olabilirdi. Çalışma stilinden hiç kopmadık.

Akşam saatlerinde kontrol altına almıştık. Havadan da orman bölge müdürlüğünün yangın söndürme helikopteri müdahale etti. Yangında İnegöl İtfaiyesi'nden iki itfaiye eri dumandan etkilenerek hastaneye kaldırıldı. Can kaybının olmaması en önemli teselli kaynağımız oldu.

KATILDIĞIM İLK BÜYÜK YANGINIM

1987 yılında Zafer İtfaiyesi'nde itfaiye eri olarak görev yapıyordum. Gecenin bir yarısında Okçular Çarşısı'ndan yangın ihbarı gelmişti ve yangının büyük olduğu anons edilmişti. Garajda bir araç nöbetçi kalmış, diğer tüm araçlar yangın yerine gitmişti. Seyir haline geçtik Atatürk caddesinden aşağıya inince yangının gerçekten büyük olduğunu gördük. Gökyüzünü dumanlar kaplamış, alev ve kıvılcımlar çok net görünüyordu. Bu yıllarda Zafer grubumuz haricinde ışıklar ve yıldırım itfaiye gruplarımız vardı, onlar da yangın yerine çağırılmıştı. Çancılar caddesinden girmiştik ve yangının adeta göbeğinden girmiştik diyebilirim. Yeni bir itfaiyeci olarak birçok yangınlara iştirak etmiştik fakat bu yangın çok büyüktü ve riski çok yüksekti, sürekli patlamalar oluyordu. Patlayanlar içeride yer alan ısınma ve pişirme yapmak için dükkânlarda bulunan lpg piknik tüpleriydi diyebilirim, dolayısıyla bol alevli ve harareti yüksek bir yangındı. Dükkânların olduğu bölüme hortum atarak içeriye girdik. Pencerelelerden ve kapılardan alevler fişkırıyordu, dükkânların tavanları sık sık büyük bir gürültüyle yıkılıyordu. Mendilimi ıslatıp burnuma

bağlamıştım. Şimdiki gibi temiz hava solunum cihazı yoktu. Tamamen yatarak arkadaşlarımla birlikte hedefi küçülterek yangına müdahale ediyorduk. Zaman zaman patlamalar oluyordu. Herkes bir yandan konuşlanmış müdahale ediyordu. Hepimiz Okçular Çarşısı yangınının riskli bir yangın olduğunu, en küçük bir rehavette yangının kaçırılacağını biliyorduk. Bu hassasiyetle disiplinli bir şekilde herkes üzerine düşen söndürme görevini yerine getiriyordu. Yangın saatler sonra söndürülmüştü. Söndürüldükten sonra yanan dükkânlara baktığımızda felaketin büyüklüğü kendini bütün çıplaklığıyla gösteriyordu. Tek teselli can kaybının olmamasıydı. Ayrıca yangın yerine gelen, o dönemde görev yapan Sayın Valimiz Zekai Gümüşiş ve Belediye Başkanımız Ekrem Barışık, bizim canla başla çalışmamızı yerinde izlediler. O esnada itfaiye teşkilatımızın cesur ve başarılı müdahaleci duayenlerinden üzerimde de büyük emekleri olan hocalarımız Ali Kumova, İsmail Filiz, Hasan Sevinç, ben ve diğer itfaiyeci arkadaşlarımız çatının üstüneyken soğutma çalışmalarımız esnasında bize seslenerek kolay gelsin deyip cansiperane çalışmalarımızdan dolayı tebrik etmişlerdi.

YAKIN İLÇEDE BODRUM YANGINI

Zafer itfaiye grubunda itfaiye eri olarak görev yaptığım yıllardı. Saat 12.00'de nöbeti devralmıştık. Kafa aracında görev yapıyordum araçlarımızın bakımlarını yapmıştık ve bakım bittikten sonra üst kata çıkıp nöbetimize başladık. Arkadaşlarla çay içiyorduk. Yaklaşık

20 dakika geçmişti. Megafon çalmıştı. Koğuşçu görevini icra eden arkadaşımız megafona baktı. Grup amirliğinden Er Orhan Doğan'ı müdür bey çağırıyor diye anons ettiler. Megafona yakın masada oturduğumdan hemen kalkıp müdür beyin odasının önüne gelip kapısını çaldım. Gel sesinden sonra içeriye girdim. Evlat diye hitap ederek yakın bir ilçede bir banka olarak hizmet veren bir binanın bodrum katında bir yangın olduğunu, ilçe itfaiyesinin oksijen maskesi olmamasından dolayı içeriye giremediklerini, bir solunum cihazı olarak bir itfaiye aracı ile olay yerine giderek müdahale etmemi söyledi. Birkaç yıllık itfaiye eri olmama rağmen kısa sürede çalışkanlığımla cesaretimle bilinçli müdahale tarzımla müdür beyin gözüne girerek böyle önemli bir görevle görevlendirilmem beni son derece onurlandırmıştı. Ben gururla grup amirliğine giderek grup amirimize durumu iletcektim. O esnada itfaiye amirimize konuyla ilgili talimat veriyordu. Tamam efendim dedikten sonra telefonu kapatıp bana dönerek araç plakasını söyleyip müdür beyin talimatını yerine getirir misin dedi. Temiz hava solunum cihazları belli başlı araçlarda vardı, şimdiki gibi bütün araçlarda yoktu. Bir adet solunum cihazı olarak gideceğimiz araca koyarken aracın şoförü geldi. Beraber aracın sirenini açarak yangına mahalline doğru hareket ettik. Olay yerine vardığımızda büyük bir binaydı ve giriş katı banka ve üst katlar konuttu. İlçe itfaiyesi iki araçla gelmiş, hortumu atıp beni bekliyorlardı. Bodrum katta yangın olduğunu söylüyorlardı. Hortumun ucuna lansı takmışlar, yerde serili haldeki bodrumun giriş merdivenlerinin önünde yerdeydi. Temiz hava solunum cih-

zını takıp lansı elime alıp merdivenlerden aşığıya indim. Bodruma ulaştığımda yangınla karşılaştım. Tahminî 80 m² büyüklüğünde bir yerdî kazan dairesi ve su deposu vardı, bir de hurda ve eski eşyalar mevcuttu. Bodrum katın girişinde sağda elektrik trafosu vardı ve alevli yanmaktaydı. Çıkıp oksijen maskesini geçici olarak çıkarıp suyu verin diye seslendim ve yerimi alarak suyun gelmesini bekledim. 10 sn sonra su gelmişti. Dedğim gibi itfaiyeci maharetiyle kopartmak suretiyle müdahale ederek söndürme işlemine başladım. Ve kısa sürede söndürme işlemi sonuçlandırdım. Aslında normalde kuru kimyevi tozla söndürmem gerekiyordu ya da enerjiyi keserek suyla işlem yapılması gerekirdi ama biz itfaiyeciler suyu direkt değil de kopartarak ve ya uygun olan mesafeden müdahale ederiz. Bu yangında da bu sistemi uygulamıştım. Odanın pencerelerini açıp dumanın tahliye olmasını bekledim daha sonra geçmiş olsun dileklerini ileterek dönüşe geçtim. Bu esnada yangın mağdurları, yangına tanıklık edenler ve itfaiyeciler teşekkür ettiler.

SANKİ KIYAMETİ YAŞADIK

2005 yılının son günlerinde bir apartmanın bodrum katında yangın vardı. Oradaki çalışmalarımızın son aşamasına gelmiştik ve yangını söndürmüş soğutma çalışmasını da bitirmek üzereydik. Bu esnada cep telefonumdan komuta merkezi arayıp, Nilüfer bölgesinde kanepa imalatı yapan bir fabrikada yangın olduğunu ve gelen ihbarda yangının yoğun olduğunu, bol miktarda

araç çıkardığını belirtti. Ben de mevcut yangın yerinden bir araç olarak diğer araçların, ihbar gelen yangın yerine hareket etmelerini söyleyerek oradan ayrılıp araçlarımızın sirenlerini açarak yangın yerine hareket ettik. Şehrimiz Iodos kenti olduğundan sık sık bu tür Iodoslara muhatap oluyorduk fakat yangının olduğu anlarda dışarıda müthiş bir rüzgâr vardı, doğduğundan beri Bursa'da yaşıyorum, ilk defa böyle etkili bir rüzgâr görmüştüm. Seyir halindeyken aracımız adeta beşik gibi sallanıyordu. Olay yerine vardığımda fabrikanın alevler içerisinde olduğunu gördüm, rüzgâr tüm etkisi ile kendini gösteriyordu. Olay yerine ilk giden ekipler içeriye girmişler ve müdahaleye başlamışlardı. Rüzgâr ve aşırı hararet çalışmalarımızı olumsuz yönde etkiliyordu ayrıca alevler rüzgârın etkisiyle araçlara kadar gelip çalışmamızı engelliyordu. Kaskımızla, yangına dayanıklı kıyafetlerimizle var gücümüzle söndürme çalışmalarımızı sürdürüyorduk. Fabrikanın bir bölümünün dış yüzü metal tabakalardan oluşuyordu. Bunların bağlantı yerleri yanmak suretiyle ve rüzgârın etkisiyle havaya uçuşuyor ve yere düşüyordu. Bir yandan da bunların tehlikesinden korunmaya çalışıyorduk. Üzerimize denk gelse bizleri jilet gibi keseceğini biliyorduk. Ağır yaralanmalara veya ölümlü olaylara meydan vermemek için pür dikkat uçuşan bu tabakalara karşı önlemimizi alıyorduk. Bazen üzerimize doğru geldiğinde hortumu yere bırakıp kaçıyor sonra yerden hortumu ve lansı olarak çalışmamıza kaldığımız yerden devam ediyorduk. Dışarıdan ve içeriden çalışmalarımız devam ediyor, bazen bizi bile yere düşürebiliyordu. Tekrar kendimize gelip ayağa kalkıyor, tüm zorluklara rağmen

çalışmamıza devam ediyorduk. Kimyasal maddelerin olduğu metal kutular patlayarak çalışmamıza kısa süreli sekte veriyordu. Bu esnada kendimizi yere atıyor, hedefi küçülterek gelecek parça ya da alev kütesinden korunmaya çalışıyorduk. Tüm araçlarımız ekiplerimiz hatta evlerinden gelen arkadaşlarımız, gönüllü sivil toplum kuruluşlarından üyeler, profesyonel itfaiyeciler gibi ölümüne çalışıyorlardı. Biz de var gücümüzle yangının diğer bölümlere sıçramaması için tüm gücümüz ve imkânlarımızı seferber etmiş çalışıyorduk. Yangını yaklaşık 40 dakika içerisinde kontrol altına almıştık. Soğutma çalışmaları ise saatler sürmüştü yangının etkisi çok büyüktü, yangın yaklaşık iki saat sürmüştü diyebilirim toplam 30 araç ve 51 personel ile yangına müdahale etmiştik. Yangının meydana geldiği fabrika iki kattan ve yaklaşık 2.000 m² kapalı alandan meydana geliyordu. Çıkan yangında yatak ve baza imalatı yapan işyerleri ile işyerinin içinde bulunan tüm eşya ve ekipmanlar komple yanarak zarar görmüştü. Depo bölümündeki çelik konstrüksiyon çatı tamamen metalden oluşmaktadır. Çelik konstrüksiyon çatı kısmen çökerek zarar görmüştü. Alevler adeta gökyüzünü kızıla boyadı. Yatak ve ev tekstil ürünleri imal ediliyordu. Sentetik yanıcıların ağırlıkta olduğu fabrikada alevler bir anda 8.000 m² lik bir alana yayıldı. Söndürme çalışmalarında 10 ton köpük kullanıldı. Yangın 02.00'da tamamen söndürüldü. Sabahın ilk ışıkları ile facianın boyutları gözler önüne serildi diyebilirim. 2 kısımdan oluşan fabrika binası metal blokları alevlerin sıcaklığına yenik düşmüştü. Dolayısı ile fabrikanın bir kısmı da çökmüştü.

YANGINA TAKSİ TUTARAK GİTTİM

06 Ekim 2000 tarihinde vardiya iznindeydim. Yeşilyayla caddesinde bir mobilya mağazasından aylar önce bir adet çekyat almıştım onun taksitini ödemeye gitmiştim. Ödememi yaptıktan sonra cep telefonum çaldı. Açtığımda devlet hastanesinin çatı kısmında yangın çıktığı, yangının büyük ölçekte olduğu, katılmam gerektiği bildirildi. Görevde B grubu vardı. Hemen yangın yerine hareket edeceğimi söyleyerek telefonu kapattım. En yakın otobüs durağına ulaşış 26/A no.lu, devlet hastanesine giden otobüsü beklemem gerekiyordu. Ben çabuk ulaşabilmek için caddede ilk denk geldiğim taksiye binerek onun sormasını beklemeden devlet hastanesine acil gitmemiz gerektiğini, mümkünse kornayı çalarak gitmesini söyledim. Geçmiş olsun, hastasın herhalde dedi. Sağlığımın yerinde olduğunu söylediğimde ise şaşırıldı. Peki, neden korna çalmamı istiyorsun dediğinde, arkadaşlarımın telefonla haber verdiklerini, devlet hastanesinde yangın olduğunu söyledim. Benim de itfaiyeci olduğumu ama vardiya izninde olduğumu, kısa sürede ulaşış arkadaşlarıma yardım etmek istediğimi söyleyince korna çalarak daha hızlı gitmeye başladı. Mesleğime gösterdiğim alakadan dolayı çok teşekkür etti ve devam ederek “İnanır mısın taksicilik mesleğimde çok olaylara tanık oldum ama böyle bir olaya ilk kez şahit oldum” dedi. Ben de kendisine bu duyarlılığımın abartılacak bir şey olmadığını, bizim mesleğimizde mesai mefhumu olmadığını, her duyarlı itfaiyecinin taksi tutarak gidebileceğini söyledim.

Kısa sürede hastaneye ulaşmıştık. Birçok itfaiye aracı konuşlanmış, herkes canla başla çalışıyordu. Yangın hastanenin çatı arasındaydı. Söndürme çalışmalarına katıldım. Bu anımı unutamıyorum

İTFAİYESİNİN ZOR GÖREVİ

Zafer itfaiyesinde gruplar baş amiri olarak görev yapıyordum. 2004 Nisan aylarında idik nöbetimizi sabah 09:00'da devir almıştık. Araçlarımıza baktıktan sonra lokale çıkıp birbirimize yangında iyi nöbetler dileklerimizle ileterek beklemeye geçtik. Sıcacık çaylar ocaktan arkadaşımız tarafından servis yapıldı. Çaylarımızı yudumlarırken bir taraftan sohbet ediyorduk. Sohbetimizin ana konusunu her zamanki gibi kısa süre önce yaptığımız yangınlar ve diğer itfaiye olayları oluşturmaktaydı. Saatler ilerlerken 15.00 sularında yangın ihbarı gelmişti. Zafer itfaiyesine çok yakın olan öğretmen evinde yangın ihbarı aldık ve derhal olay yerine intikal ettik. Dar sokaklar geçit vermiyordu. Zor da olsa zaman kaybetmeden olay yerine varmıştık. Bodrum kattan yoğun dumanlar çıkmaktaydı. Aracımızın içerisinde daha seyir halindeyken yangına dayanıklı kıyafetimizi, çizmelerimizi ve kaskımızı, iner inmez de temiz hava solunum cihazını takmıştık. Olay yerine vardığımızda orada görevli arkadaşlar bodrumda kazan dairesinde yangın olduğunu söylediler. Hemen kazan dairesine yöneldik. Merdivenlerden aşağıya inmeye başladık. Göz gözü görmüyordu, görüş mesafemiz sıfırdı diyebilirim. Hararet kendini bariz bir şekilde hissettiriyordu. Hortum

elimdeydi. 4-5 arkadaşlık, kazan dairesine gelmiştik ve 40-50 m² den oluşmaktaydı. Ve alevlere köpükle müdahale ediyorduk, fueloil yağları üzerimize sıçırıyordu, her tarafımız yağ olmuştu ayrıca yerler de yağ içerisindedi. Çalışırken hareket etmemizi olumsuz yönde etkiliyordu. Zaman zaman, dikkat etmemize rağmen düşüyorduk, aşırı sıcaklık ve zemindeki kayganlık bizi çok bunaltıyor çalışmamızı güçleştiriyordu, fakat pes etmedik tüm gücümüzle yangına kilitlenmiştik. 15-50 dakikalık mücadeleden sonra yangını söndürmüştük. Bodrum kattan üst kata çıkıp kendimizi öğretmen evinin bahçesine atmıştık. Oksijen ve temiz hava solunum cihazını çıkardım. Ağırılık üzerimizden gitmişti. Derin bir nefes aldım, diğer arkadaşlarım da derin bir nefes aldılar. Çok yorulmuştuk. Biri bodruma girip yangına yönelmiş diğer arkadaşlarımızda vatandaşların tahliyelerini sağlamışlardı. Ön bilgiyi aldığımızda tahliyede bir sıkıntı olmadığını söylediler. Yangın dolayısıyla ölen ve yaralanan olmamıştı. Bu da herkesin olduğu gibi bizim için de teselli kaynağımız oldu. Oksijen tüpünün barometresini incelediğimde 50'nin üzerindeydi, alarm sınırına gelmişti. Şükürler olsun ki alarm sınırına gelmeden solunum tüpümle yangını söndürmüş ve kendimi zor bölgeden uzaklaştırmıştım. Operasyon başarı ile sonuçlanmıştı. Dumandan etkilendiğim için tedbir için yangın yerine gelen 112 sağlık ekipleri ilk yardımlarını seferber ettiler. Fueloil kazanının oksijen tüpü ile parçalamak isterken sıçrayan kıvılcımların yakıt tankını tutuşturduğu kanaatine varılmıştı. 25 kişinin kurtarıldığı öğretmen evi kazan dairesi yangınında söndürme işlemi sona erdikten sonra malzemelerini toparlayarak son

kontrollerimizi yaptıktan sonra grubumuzla geri döndük. Ertesi gün yerel bir gazetede, kazan dairesinden söndürme çalışmaları sona erdikten sonra her tarafımız zift ve fueloil yağına bulanmış bir halde öğretmenevinin bahçesine çıktığımızda resmimizi çekip itfaiyecinin zor görevi diye manşet atılıp haber yapılmıştı.

YANGIN VAR DİYE GİTTİK AİLE KAVGASIYLA KARŞILAŞTIK.

İtfaiye eri olarak görev yaptığım 1987 yılıydı. Bir günün gecesinde tahminî 24.00 sularında Maksem semtinde ev yangını üzerine çıkış yapmıştık. Olay adresine ulaşmıştık. Bir apartmanın 3. katıydı, içeriden sesler geliyordu ve apartman sakinleri ayaktaydı. Görünürde duman, alev, is yoktu. Amirimiz kapının ziline basıp sert bir şekilde kapıya birkaç defa vurunca, kapıyı orta yaşta bir bayan açtı. Yangının nerde olduğunu sorunca; “Bir hafta önce, evli olan kızım koca dayağından kaçıp baba evine geldi. Yarım saat önce de damadım geldi. Barışmak istediğini, pişman olduğunu söyleyince kapıyı açıp içeriye aldım. Kısa bir süre sonra bizi ölümle tehdit ederek kızımın saçlarından sürükleyerek karga tulumba götürmeye başlayınca ben de şuurumu kaybetmişim. Yangın var diyerek avazım çıktığı kadar bağırarak sesimi duyurmaya çalıştım. Damat korkup kaçtı. Sesimi duyan komşularımız yangın var diye hemen itfaiyeyi aramışlar. Çok teşekkür ederim hemen geldiniz.” dedi. İçerisi kalabalıktı komşular teselli etmeye

çalışıyorlardı. Hatta bir yaşlı nine vardı. Fazla etkilenmiş olmalı ki kolonya döküp ellerini ovuyorlardı. Şiddet gören bayan hıçkırıklarla ağlamaya devam ediyordu. Ağlayarak, gelen güvenlik görevlilerine; elinden zor kurtulduk, bizi öldürecek diye ifade vermeye çalışıyordu. Yangın olmadığından sevinmiştik. Fakat insanların üzüntüsü bizi de üzmüştü. Amirimiz tutanağını tutup oradan ayrıldık.

AĞLAYARAK YANGINI SÖNDÜRDÜK

Yıl 1987. Saat 11.00 sularında Namık Kemal mahallesinde ev yangını ihbarı üzerine 2-3 itfaiye aracıyla olay yerine vardık. Ben o zaman Zafer itfaiyesinde itfaiye eri olarak görev yapıyordum. Tek katlı evin girişinde kapısı olmayan bir oda vardı. İçerisinde, bahçede sulama işlemi yapan su motoru, hemen yanında odun parçaları ve talaş öbeği vardı. Bu odada yangın çıkmıştı. Hortumlarımızı alıp su işlemeye başladık. Müthiş bir hararet vardı. O yıllarda malzeme imkânımız daha mütevazıydı, temiz hava sonum cihazımız yoktu ve yangına dayanıklı kıyafetimiz yoktu. Üzerimizde yağmurluk, muşamba kıyafetimiz vardı ve burnumuzda ıslatıp sardığımız bez mendil vardı. Duman ve hararet bizi olumsuz yönde etkiliyordu ama pes etme lüksümüz yoktu. Üstelik içeride çocuklar olabilir şüphemiz vardı. Olay yerine ilk geldiğimizde yangını izleyen kalabalığın içinden bir vatandaşımız içeride çocukların olabileceğini söylemişti. Hemen evin içerisine girip aramıştık. Amirimize içeride çocukların olmadığını söyledik. Biz

de içimizden, inşallah burada yoktur, korkup kaçmışlardır diye iyi umutlar besliyorduk ve dua ediyorduk. 10 dakikalık çalışmadan sonra yangını tamamen söndürmüştük. Vakit geçirmeden araştırmaya ve incelemeye geçtik. Yangın sonrası odadaki korkunç manzara ortaya çıkmıştı. Lastik tekerlekleri ve plastik aksamaları yanmış su motoru, yanmış odunlar ve talaş cürufaları mevcuttu. Bir de hemen su motorunun yanında yanmış kütle vardı ve biraz eğilip baktığımızda yanmış çocuk cesetleri olduğunu gördük. Birkaç yıllık itfaiye eriydim, ilk kez yanmış insan cesedini görüyordum. Bu bizi çok üzmüştü, özellikle çocuk olmaları bizi derinden etkilemişti. Gözyaşlarımızı tutamıyorduk, ağlayarak çalışmamızı sürdürüyorduk. Bir süre sonra amirimize haber verdik. Çocukların cesetlerini battaniye koyup dışarı çıkardık, uygun bir yere koyduk, battaniyenin üzerini kapattık. 2 erkek çocuk cesediydi, abi kardeşlermiş; 6 ve 8 yaşlarında olduklarını öğrenmiştik. Annesi, babası ve akrabaları, komşuları ağıtlar yakıp dizlerini döverek ağlıyorlardı. Evin annesi, nenesi mevhit nedeniyle komşuda olduklarını, babasının işte, dedenin kahvede olduğunu söylediler. O gün lodosun da yoğun geçtiğini, büyük olasılıkla su motorunun yakıt deposunun kapağını açıp kibrit çakmak suretiyle alev alarak yangın çıktığını ve lodosun etkisiyle kısa surede büyüdüğünü, çocukların L biçiminde olan odanın en uç kısmında olması sebebiyle duman görüş mesafelerini kapattığından çıkamadıklarını ve orada önce dumandan boğularak öldüklerini sonrada yandıklarını kanaat getirdik

Kısa süre sonra olay yerine savcımız da gelmişti. Resmi raporlama işlemleri bittikten sonra biz de yangın

geçiren evi emniyet ekiplerine teslim edip grubumuza dönüş yaptık.

SIKIŞMALI TRAFİK KAZASI

İtfaiye eri olarak Zafer itfaiyesinde görev yaptığım 1998 yılının bir gününde, gece 02.00 sularında sıkışmalı trafik kazası ihbarı üzerine olay yerine geldik. Direksiyon hâkimiyetini kaybeden otomobil sürücüsü, karşı şeride geçerek elektrik direğine çarpmış. Direksiyonla koltuk arasında sıkışmış 40-45 yaşlarında bir bey kurtarılmayı bekliyordu. Aracımızdan açma kesme ve germe cihazlarını çıkardık. Rahat çalışmamamız için önce aracın kapısı kesip attık. Vatandaşımızın genel durumunu gözlemledik. Aşırı kan kaybı yoktu sadece çarpmadan dolayı alnı şişmiş ve dudağı kanıyordu üstelik sarhoştu çünkü leş gibi alkol kokuyordu. Açma ve germe cihazımı uygun yere koyup çalıştırdım, germek suretiyle mahsur kalan vücudunu ve bacaklarını kurtarmıştık. Bu çalışmamız esnasında bize küfür ediyordu: “Bırakın lan beni şerefsizler! Aracımı kesip biçiyorsunuz, mahvettiniz aracımı!” diyordu ama biz oralı olmu-yorduk hatta tebessüm ederek kurtarma çalışmamıza devam ediyorduk. Tepki göstermediğimiz için daha çok kızılıyordu bize. Sövülmedik ne ananız kaldı ne bacınız ama zerre kadar tepki göstermiyorsunuz amma mezhebi geniş adamsınız diyerek bize sitem ediyordu. Bilmiyordu ki itfaiyeciler aynı zamanda iyi bir psikolog çünkü bizim bana küfür ettin ne halin varsa gör deyip orayı terk etme lüksümüz yoktur. Neyse kendisini oradan

çıkartıp olay yerine gelen ambulansa koyarken şoktan çıkıp ağlayarak bize teşekkür etmeye başladı. Biz de kendisine geçmiş olsun dileklerimizi iletıp oradan ayrıldık. Ambulans olay yerinden sirenlerini çalarak hastaneye doğru hızla seyir haline geçti. Bir hayat kurtarmanın bir kez daha gururunu yaşıyorduk, hayati tehlikesi olmaması ayrıca bizi çok sevindirmişti.

SANKİ ÖLÜ UYKUSUNA YATMIŞ

Yıl 1994. Bir vatandaşımız komuta merkezimizi arayarak eşinin evde olduğunu ama telefonla aradığını ayrıca kapıyı vurduğunu ancak ulaşmadığını ve hayatından endişe ettiğini ifade ederek hizmet talebinde bulunmuş. Aracımız anons edilip konu iletilince derhal olay yerine gittik. Adres, şehir merkezinde bir mahalledeydi. Eşi evin önünde bekliyordu. Konuyu bize de kısaca anlattı ve kapıyı kırmak istemediğinden bizi çağırıldığını söyledi. Ben o zaman Zafer itfaiyesinde itfaiye eri olarak görev yapıyordum. 3. kattı. Hemen merdiveni açıp evin balkonuna ulaştık. Sepetten balkona geçip odaya yöneldik. Önce o girdi, yatak odasına yöneldi. Eşine, ismiyle gür bir şekilde sesleniyordu. Komşular ayaktaydı, sabırsızlıkla gelecek iyi haberi bekliyorlardı. Adam karısını yine de uyandıramıyordu, kadın yorganı üzerine örtmüş uyumaya devam ediyordu. Sonra eliyle omzuna dokunarak sallamaya başladı ve bir taraftan ismini bağırarak sesleniyordu. Omzundan sallayarak uyandırma faslı yaklaşık bir dakika sürdü. Sonra uyanıp hemen yatağa oturup şaşkın ve ürkek bir şekilde yangın

mı oldu yoksa demeye başladı. Eşinin kendisine telefonla ve seslenerek kapıya vurarak ulaşamadığını, kapıyı da kırmak istemediğinden itfaiyeye haber verdiğini söyleyince kadıncağыз biraz rahatladı ve kendisinin hiç duymadığını adeta ölü uykusuna yatmış olduğunu bugün doktora gittiğini ve yazdığı ilaçları eczaneden alıp ilk kez yuttuğunu, 3 ayrı ilaç yuttuğunu söyledi. Herhalde bu ilaçların yan tesir yapmış olabileceğini düşündük. Eşi, biz, komşular olumsuz bir tabloyla karşılaşmadığımız için çok sevinmiştik

ÖLDÜĞÜNÜ ANNESİNE SÖYLEYEMEDİK

İtfaiye eri olarak Gençosman grubunda görev yapıyordum. 1991 yılıydı ve kış mevsimiydi. Yangın ihbarı üzerine Gazcılar muhitinde bir apartman dairesine gitmiştik. Sabah saatleriydi. Daireye girdiğimizde yaşlı bir teyze ve genç bir kız kardeşimiz bizi karşıladı. İkisi de ağlıyordu. Hemen yangının meydana geldiği odaya geçtik. 15 metrekare genişliğinde sobalı bir odaydı. Odanın ortasında tek kişilik yer yatağı kısmen yanmış ve yatağın kenarında tahmini 25 yaşlarında bir genç vardı. Yatak hâlâ için için yanıyordu. Hemen su sıkarak söndürdük, pencereleri açtık. Annesi sabah namazına kalkınca kontrol için odasına girmiş, yangınla karşılaşmış. Eve geç geldiğini ve aynı zamanda alkollü olduğunu, zaman zaman sarhoş geldiğini, ara ara kontrol ettiğini söyledi. Bu sabah da kontrol ettiğini, bu manzaraıyla karşılaştığını söyledi ve ne olur bana yaşıyor diyin diye yalvarıyordu ve kendini yerden yere atıyordu.

Nabzını kontrol ettim, nabız atmıyordu ve ben de göz-yaşlarımaya hâkim olmaya çalışıyordum. İtfaiye eri Halil İbrahim Akkuş abi ile birlikteydik ama gözyaşlarımaya söz geçiremedim, yaşlar gözlerimden yanaklarımdan süzülüyordu hatta odada bir kedi vardı; dumandan oda ölmüştü. Tahminimiz, alkollü olarak odaya girip yatar-ken sigara içmiş ve alkolün de etkisiyle sızıp uyuya-kalmıştı. Odanın penceresi ve kapısı kapalı olduğundan sönmemiş izmarit önce yatağa düşüp için için yakmış. Genç kardeşimiz ısının etkisiyle yataktan uzaklaşmış ama alkolün de etkisiyle kalkamamış, çıkan yoğun du-mandan dolayı boğularak ölmüştü ama annesine söyle-yemedik. Daha sonra sağlık ekipleri geldi, onlar da bak-tılar ve maalesef hayatını kaybettiğini söylediler. Anne ve kız kardeş perişan haldeydiler. Bu anımı unutamıyo-rum

YAŞLI AMCA YANGINI ÜCRETLİ BİLİYORMUŞ

Gençosman grubunda itfaiye eri olarak görev yaptı-ğım 1989 yılının bir kış günü, sabah saatlerinde ev yan-gını ihbarı ile Başaran mahallesindeki olay yerine git-tik. Sokağa vardığımızda bir yangın belirtisi mevcut değildi, küçük bir yangın olduğunu ve kısa sürede ken-dileri tarafından söndürüldüğünü tahmin ettik ama yan-gın yerini muhakkak görmemiz gerektiğinizde biliyor-duk. Zamanla yarışıyoruz. 9 numaralı evin önüne gel-dik, tek katlı müstakil bir evdi. Seslenmeye başladık, kimse yok mu diye birkaç kez yineledik. Kapıyı kırıp

içeriye girmemiz gerektiğine karar verip tekrar son kez seslendik. Amirimiz bize dönerek, arkadaşlar kapıyı kırıyoruz ve içeriye giriyoruz dedi. Kapı hemen açıldı. Yaşlı bir amca, durun kırmayın kapıyı dedi. Kendisine uzun süre seslenmemize rağmen kapıyı neden açmadınız diye sordüğümüzde kendisinin benzinle sobayı tutuştururken yangın çıkardığını hemen itfaiyeyi aradığını ama bir taraftan yangını kısa sürede küçük çaplı olduğu için söndürdüğünü hatta biraz elinin haşlandığını, itfaiyenin kısa sürede olay yerine geldiğinde ise pencereden gizlice baktığını, 2 araç gördüğünü araç başı 100 TL olsa toplam 200 TL ödeyeceğini, ekonomik sıkıntı yaşadığından bu parayı ödemesinin kendisini zorlayacağından çıkmak istemediğini ama kapının kırılmasını duyunca çıkmak zorunda kaldığını mahcup bir şekilde izah edince amirimiz de kendisine yangın hizmetlerinin ücretsiz olduğunu söyledi. Bu sözleri duyunca yüzü güldü ve çok sevindi, kısa sürede olay yerine gelip gereğini yaptığımız içinde ayrıca bizlere yürekten teşekkür etti

İFTARIMIZI YANGINA SIKTIĞIMIZ SUYLA AÇTIK

Yıl 2002, Zafer itfaiyesinde ramazan ayında iftar vaktinde masalarımızda yerimizi aldık. Yemeklerimiz önümüzde, kulaklarımız ramazan topunda ve ezan sesindeydi. Tabir yerinde ise hocamızın eli kulağında

Santral tarafından yangın ihbar veriliyordu. Yalova yolunda bir spor malzemelerinin imalat fabrikasında

yangın, tüm araçlar yangın yerine çıkış yapsın diyordu. Yıldırım hızıyla koşarak araçlarımıza bindik. Yalova yolunda son sürat ilerliyorduk. Akşam ve iftar saati olması sebebiyle trafik çok yoğundu, o güzergâha giden vatandaşlarımız duyarlı davranarak bize yol vermeye çalışıyorlardı. Olay yerine vardığımızda yangının büyük olduğunu gördük. 2 katlı fabrika binasıydı tahminî taban alanı 1000 m² idi. Yangın 1. Kattaydı. İçi spor aletleri imalatıydı ve bol miktarda sünger, ahşap, kumaş ve muşamba malzemeler vardı ve komple yanmaktaydı.

Ekiplerimiz ikiye bölündü. Bir kısmımız yangının olduğu yerde konuşlandı ve müdahale edilmeye başlandı. Biz de 4 arkadaşımızla 2. kata geçtik. Fabrikanın işçileri üst kata yer alan top olarak dizilmiş kumaşları çıkarmaya çalışıyorlardı. Üst kat da tahmini 1000 m² idi. Sol tarafta büyük pencere vardı ve alt kattaki yangın yerinden alevler sirayet ediyordu. Biz de pencereye yaklaşip tüm tazyikle köpük işlemeye başladık. Kumaş öbeklerin üzerine çıkıp işliyorduk. Camlar harareten erimişti diyebilirim. Alt katta arkadaşlarımızın tüm müdahalelerine rağmen yangın tüm yoğunluğuyla ve gürültülü bir şekilde devam ediyordu. Biz de 3 koldan köpük işliyorduk. Hararet çok olduğundan hortumumuzun ucundaki lansı orda uygun bir yere bağlayıp sabitleyerek yangına müdahale akışını sağlayıp kendimizi dışarı atıp 1 dakika dinlenip tekrar içeriye girip lansımızı yerinden ipini sökerek elimize alarak tekrar canla başla çalışmamıza devam ediyorduk.

Yangına dayanıklı elbiselerimi giyinip temiz hava solunum cihazlarımızı takmıştık. Bunlar bize ayrı bir yük getiriyor, refleksimizi zayıflatıyor ama can güven-

liğimiz için çok önemliydi. Bir ara ayağımda sıcaklık hissettim. O ara sesler gelmeye başladı. Bir arkadaşımız da fark etmiş olmalı ki “Taban çatladı, dikkatli olalım taban çökebilir, çatlakların arasından alevler zarar verebilir.” diye yüksek sesle bu olumsuzluğu duyurmaya çalışıyordu. Tabanın çatlakları arasından alevin ayağımı dağladığını anladım. Güvenli bir kısma kendimi attım. Ayağımı kontrol ettim, çizmem hafif deforme olmuştu ama kullanabilme özelliği devam ediyordu. Solunum maskemi çıkarıp arkadaşlara seslendim zaten yan yana konuşlanıp aynı noktaya yani penceren söndürme çalışmalarımızı yürütüyorduk bir araya gelip durum değerlendirmesi yaptık önlem şube müdürümüz Sayın Abuzer Demirci vardı. O dönemde yıldırım itfaiye grup amiriydi ve şu an yıldırım itfaiye grup amiri Nedret Şahin vardı. O dönemde arkadaşımız itfaiye eriydi ve hatırlayamadığım diğer arkadaşlarım vardı. Tek tek tabanı kontrol etme kararı aldık. Bir değil birçok noktada çatlaklıklar oluşmuştu ve bazı yerlerde parmak genişliğinde, bazı yerlerde yumruk büyüklüğünde açılmalar vardı. Çıkmaya karar verdik çünkü taban çökebilir ve acı bir tabloyla karşılaşabilirdik. Dışarıya çıktık. Güvenlik görevlilerine içeriye kimseyi sokmamalarını söyledik. Yangının ilk başlangıcında fabrika işçilerine kumaşları almaları ve o bölgeden uzaklaştırmaları için izin vermiştik. O işlemin de durdurulmasını ve işçilere içeriye girmeleri için izin verilmemesi gerektiğini belirttik. 2. katta çalışan arkadaşlarımızla oradan ayrılıp birinci kata geçtik. Arkadaşlarımız kapının önünden içeriye tahmini 10 metre kadar girmişler, söndürme çalışmalarına aralıksız tüm hızıyla

devam ediyorlardı. Yukarıdaki tabanın deformasyona uğradığını, çatlaklıkların oluştuğunu, çökmeye karşı dikkatli olmaları konusunda uyardık. Hepimiz yangına adeta kilitlenmiştik, can kaybı olmadan yangını söndürmekti tüm amacımız. Yaklaşık 2 saatlik çalışmadan sonra kontrol altına alındığını söyleyebilirim. Çok yorulmuştuk, hararet ve aralıksız çalışma bizi çok yormuş ve etkilemişti ama ölümüne çalıştık diyebilirim. Yangın yükü azalmaya başlamıştı, daha sonra alevler ve ateş yerini buhara bırakmıştı.

Bir yangın daha kazasız belasız son bulmuştu. Orucumuzu yangın yerinde yangına müdahale ettiğimiz su ile bozmuştuk. İçtiğimiz birkaç yudum suyla saatlerce çalışmıştık. İftar yemediğimizden dolayı az da olsa etkilenmiştik ama Allah bize güç kuvvet vermişti. Tüm arkadaşlarımızın olağan üstü çalışmalarıyla söndürülmüştü.

İTFAİYE HİÇ BİR ZAMAN GECİKMEZ, GECİKTİRİLİR

26 Aralık 2011 tarihli yerel bir gazetemizde halkımızın dertlerini sorunlarını dile getiren değerli gazetecimizin köşesinde ev yangını geçiren sokak sakinleri adıyla İtfaiye geç geldi başlığında yazı yer almıştı. Söz konusu adreste meydana gelen ev yangınına, defalarca telefonla aranmasına rağmen itfaiye ekiplerinin 30 dakika sonra gelebildiği ifade edilerek özeleştiride bulunmuştu.

Bu eleştiriyeye katılmamız tabii ki mümkün değildir. 17 Aralık 2011 tarihinde 00.17’de bir vatandaş tarafından telefonla itfaiye santrali aranarak ev yangını ihbarında bulunulmuştur. İtfaiye santralimiz derhal olay yerine 3 araç (Zafer 1 araç, Gençosman 1 araç, Yıldırım 1 araç) çıkarılmış, ilk zafer grubumuzdan çıkan ekiple-
rimiz 00.20’de 3 dakika da yangın mahalline ulaşmış-
lardır. Yangın yerine geç ulaşmanın en büyük olumsuz etkileri trafik yoğunluğu, dar sokaklar ve düzensiz parklaşmalardır. Söz konusu bu yangına ulaşım da sokakların dar olması, düzensiz parklaşmaların olması sebebiyle yanan evin olduğu yere ulaşılması 4 dakika sürmüştür. Yani toplam 7 dakikada gibi kısa süre içerisinde zamanında ulaşmıştır.

İtfaiyenin geç kalma durumu söz konusu değildir. İtfaiye geç kalmaz, yukarıdaki ifade ettiğimiz olumsuzlukların etkisiyle geciktirilir. Yangın ihbarı verildiğinde ekiplerimiz son sürat araçlarına biner ve olay yerine giderler. Bundan birkaç yıl önce İçişleri Bakanlığı müfettişleri tarafından yapılan denetimde gizli olarak yangın ihbarı verilerek süre tutulmuş, ihbar verildiğinde garajı terk etme süresi dünya standardına göre 40 saniye olmasına rağmen 15 saniyede ekiplerimiz araçlarına binerek garajı terk ettiklerinden dolayı teşkilatımıza teşekkür etmişler ve bu başarılı hizmetimiz teftiş raporunda da yer almıştır.

Ayrıca bursa itfaiye teşkilatımızda bu zamana kadar herhangi bir personel tarafından kasıtlı yangına geç gitme durumu olmamıştır. Olduğunda ise 657 sayılı devlet memurları kanunu ve 26326 sayılı belediye itfaiye yönetmeliğine göre gerek disiplin cezası işletilerek

(meslekten men ve memuriyetten men cezaları dâhil olmak üzere) en ağır cezaya çarptırılır. Cezaların ağır olması ve ayrıca vatandaşların yangın sel ve diğer afetlerde can ve mal kurtarma gibi kutsal bir görevin personeli olması sebebiyle bu hassasiyet içerisinde görev yaptıklarına inancımız tamdır. Savaşın siperi, barikatı var ama itfaiyecinin yoktur. Yangına gidildiğinde zehirli gazlar, çökme tehlikesi, patlama riskleri onu beklemektedir. Her ne kadar gereken eğitimi alsın, yangına dayanıklı kıyafetini giyse, her türlü önlemini alsın da müdahale ederken yukarıda saydığımız olumsuzluklardan etkilenerek hayatını kaybedebilmektedir. Gazetelerde ve basında müdahale esnasında hayatını kaybeden itfaiyecileri üzümler okumaktayız. Bırakın insanı, yıllar önce İstanbul'da, mahsur kalan köpeği kurtarıırken bir itfaiyemiz derin bir çukura düşerek şehit olmuştur. Verdiğimiz bu örneklerden anlaşılacağı gibi itfaiyecinin hiçbir görevde rehavete girmesi söz konusu değildir çünkü görevinin kutsiyetini bilir ve o şuurla görevini icra eder.

Yangın yerine en yakın Zafer itfaiyesinden yangın yerine makul adımlarla yaya olarak yaklaşık 15 dakikada ulaşabilir mesafedir.

Ayrıca resimlerde görüldüğü gibi zamanında ulaşılarak yangın söndürülmüş sağındaki solundaki ve arkasındaki ve karşısındaki binalara sirayet etmemiştir. 30 dakika sonra ulaşılsaydı yangının yayılması göz önüne alındığında muhakkak sıçrar ve büyük hasarlara sebep olurdu. Zamanında ulaşıldığından komşu binalar zarar görmeden ve söz konusu metruk ev tamamen değil, kısmen yanarak zarar görmüştür.

Ayrıca yanan evin hemen karşısında yer alan yine aynı sırada yer alan komşuları yangına müdahale esnasında, yangın yerinde tespit ve fotoğraflama çalışma esnasında itfaiyecilerimize kısa sürede İtfaiye olarak olay yerine gelip hiçbir yere sıçratmadan kısa sürede söndürme görevini yerine getirmelerinden dolayı teşekkür ettiklerini ifade etmişlerdir.

Tüm bu bilgiler ışığında söz konusu yangına denildiği gibi 30 dakika sonra değil 7 dakika gibi kısa sürede sonra olay yerine ulaşılmış yan binalara sıçratılmadan tahminî toplam 120 m², 2 katlı metruk binada çıkan yangın toplam 3 araç, 10 personelden oluşan ekiplerimizce kısa sürede müdahale edilerek söndürülmüştür.

HAFIZALARDA SÖNMEYEN YANGIN

Hafızalarımızda sönmeyen yangın, Bursa'nın en büyük yangını olarak tarihe geçen 1958 Kapalıçarşı yangını. 24 Ağustos 1958 de saat 14.45'te Sahaflar Çarşısı'nda çiftçilik yapan Cavit Çömlek'in dükkanındaki gaz ocağının devrilmesi sonucu çıkan yangın bir anda etrafi sarmış, sahaflar çarşısını bir kağıt parçası gibi yutan alevler Emirhan başta olmak üzere ahşap olan dükkanların tamamına sıçramış. Bursa Belediyesi İtfaiyesinin müdahalesine rağmen rüzgârında etkisi ile kısa sürede büyüyen yangın ancak söndürülmüş, Kapalıçarşı caddesi içerisinde yer alan Sahaflar Çarşısı, Gelincik, kuyumcular, bakırcılar çarşısı, Emirhan, Fidanhan, ticaret borsası, Yorgancılar, Bedesten, Saraçhane, Şekerciler hanı, çıra pazarı, taşçılar, Kazabirliği, müftülük bi-

nası, doruk tütün deposu, tavuk pozcu camii ve hâkimiyet gazetesi tamamen yanmış büyük maddi hasarlar meydana gelmiş. 1570 iş yeri kül olmuş. Yerel bir gazetede görgü tanıklarından Bursa'nın önemli evlatlarından gazeteci yazar rahmetli Necati Akgün o günü şöyle anlatıyor; 24 Ağustos Pazar günü THY bilet gişesi binası varmış oraya gelmiş ve bir olay olmuş, onunla ilgili fotoğraf filmini uçağa yetiştirmiş o esnada Ulu Cami'nin tam köşesinde siyah dumanlar çıkıyormuş. Yangın var diye ses duymuş Ulu Cami'nin tam karşısındaki ahşap yapı olduğu için süratle yayıldığını ifade etmiş. Yangın yerine koşmuş, makinesinde film olmadığından bir turistin makinesini alıp yangının fotoğraflarını çekmiş. Kadın şaşırmış ama durumu anladığını yazıyor. Ayrıca çok sıcak olduğu için yangın bütün heybeti ile Kozahan ve Cumhuriyet caddesine doğru yürüyordu diyor. Bursa ekonomisinin kalbi yandı ve birçok esnaf sıkıntıya düştü diyor. Dönemin Başbakanı Rahmetli Adnan Menderes, Cumhurbaşkanı Celal Bayar ile birlikte Bursa'ya gelmiş. Adnan Menderes çarşıda gezerken fotoğrafını çekmiş ve o fotoğrafı ulusal bir gazete-ye 1. sayfada manşet olmuş ve sonra da o gazete tarafından ödüllendirilmiş. Mahkeme sonrası çiftçi Cavit Çömlek 2 yıl hapis cezası almış. Yine Ali Fuat Sarı esen o tarihte kuyumculuk yaptığını, o gün havanın çok sıcak olduğunu; 39 dereceyi bulduğunu söylüyor. Cavit Çömlek pazar günü dükkâna çalışmaya gelmiş, tutkal tenekesini gaz ocağının üzerine koymuş ve çay ocağına gitmiş, tutkal tenekesi de taşınca gaz ocağından alev almış ve her taraf kibrit gibi dükkânlar ahşap, bir anda tutuşuyor. Çok geçmeden 45 dakikada kapalı çarşı yan-

dı. 6.500'ün üzerinde dükkân yandı. Bursa'nın ticari hayatı bir günde bitti diyor. Yine Şinasi Çelikkol, 24 Ağustos 1958'de büyük kapalı çarşı yangınında 11 yaşında olduğunu, eşya sattıklarını babasının mal almak için İstanbul'a gittiğini açıklıyor. Çarşıda simsiyah bir duman çıktığını, annesiyle birlikte dükkânlarına gittiğini, dükkânlarına ulaştıklarında alevlerin içinde olduğunu kimisinin eşyalarını kurtardığını kimisinin de eşyaları yağma ettiklerini söylüyor. Yine büyük yangına 8 yaşında tanıklık eden Mutlu ise alevlerin büyüklüğünün oldukça korkutucu olduğunu ifade ediyor. Yangını görmek için Üftade Hazretleri'nin oraya çıktıklarını, emniyet güçlerinin geldiğini, birkaç tane de uçak cadde boyunca bomba attı, ateş hisara sıçramasın diye, tarihin en büyük yangınıydı diyor.

BURSA BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİ İTFAİYE DAİRE BAŞKANLIĞI OLARAK, ÜLKEMİZDE VE KENTİMİZDE GERÇEKLEŞTİRDİĞİMİZ İLKLER

1-2010 yılında 24 yıl sonra 50 yeni itfaiye eri alındı.

2- 2010 yılında Mimar, Mühendis ve teknikerlerden oluşan toplam 14 yeni teknik personel alındı.

3- 14 yıl sonra yeni ilk defa toplu olarak 28 itfaiye aracının alınmasına karar verildi. 10 tanesi alındı, 18 tanesi kısa süre içerisinde teslim alınacaktır.

4- İtfaiye araçlarımızın girmekte zorlandığı yerlerde ayrıca hidrant sistemi olan merkeze uzak köylerde olası çıkacak yangınlarda olay yerine gelen itfaiyecilerimiz

ya da köylerde pratik eğitim alan köylülerimiz tarafından yangın yerine en yakın yangın dolabından hortum ve diğer aparatlar alınarak en yakın yangın hidrantına takılarak direk müdahale edilebilmesi için 41 adet yangın dolabı kuruldu. (Bu proje ülkemizde ilk uygulanmıştır.)

5- 21 yeni personelimiz cankurtaran eğitimlerini tamamladıktan sonra sahillerde boğulma olaylarının önüne geçmek için 2010 yılında cankurtaran ekibi kuruldu.

6- Halkımızı itfaiye konusunda bilinçlendirmek için 2004-2012 yılları arasında ayrı tarihlerde dört kez büyükşehir itfaiye hizmetleri ve afetlerle mücadele konulu konferanslar düzenlenmiştir.

7- Daire Başkanlığı olarak katıldığımız meslek liselerinde İtfaiyecilik ve Yangın güvenliği bölümü açılması ile ilgili, İstanbul'da düzenlenen toplantıda şehrimizin, ülkemizin nüfus ve sanayi bakımından 4. Büyük kent olduğu ayrıca tarih ve turizm kendi olduğunu ifade ederek bu branşın kentimizde de açılmasını ve bu konuda gerekli itfaiye istasyonlarımızla teknolojik araç ve gereçlerimizle atölye, eğitim salonu ve eğitici desteği vereceğimizi taahhüt ettik. Milli eğitim Bakanlığınca bu talebimiz değerlendirilip Tophane Endüstri Meslek Lisesinde "İtfaiyecilik ve Yangın Güvenliği" bölümü açıldı. (Ülkemizde, biri Bursa'da olmak üzere pilot 4 ilde uygulanmaktadır.)

8- 11 olan itfaiye istasyonu sayısı Yenihal, Küçük Sanayi, Demirtaş, Küçük Kumla, kirazlı ve Uludağ İtfaiye istasyonları kurularak istasyon sayısı 17'ye çıkarıldı.

9- Kirazlı Mahallesinde gönüllü itfaiye teşkilatı kurulmuştur. 1 hizmet binası, 1 İtfaiye aracı ve 7 gönüllü itfaiyeci ile hizmet vermektedir.

10- 79 saatlik gönüllü itfaiyecilik eğitimlerini başarı ile tamamlayan toplam 102 gönüllü itfaiyeciye eğitim sertifikalarını almaya hak kazanmışlardır. 18 Mart 2012 tarihinde törenle sertifikaları dağıtıldı.

11- 2011-2012 yılları arasında yeni yapılan Mudanya, Küçük Sanayi, Kestel itfaiye grup binaları törenle hizmete açıldı. Demirtaş itfaiye binasının törenle temeli atıldı.

12- 786 olan hidrant sayısı 1.638'e çıkartılmıştır. (%100 ün üzerinde artırılmıştır.)

13- Sanayi bölgelerinde yangın riski bilgi projesi kapsamında, fabrikaların patlayıcı, parlayıcı, yanıcı, zehirleyici ve su ile reaksiyona giren maddelerin isimleri "**Fabrika yangın riski takip formu**" doldurularak itfaiye komuta merkezimize bilgisayar programı olarak yüklenmiştir. Amaç, olası çıkacak fabrika yangınlarına seyir halindeyken İtfaiye ekiplerine telsizle bilgilendirilerek etkin ve bilinçli müdahale etmelerini sağlayarak can ve mal kaybını en aza indirmektir. (Bu proje de ülkemizde ilk uygulanmıştır.)

14- 2010 yılından itibaren itfaiyecilerimiz sosyal denge ücreti almaya başlamıştır.

15- 2005 yılında talebimiz değerlendirilerek Gençosman itfaiyesinin önündeki sokağa Büyükşehir Belediyemizin oluru ile 1991 yılında görevi başında hayatını kaybeden İtfaiye Eri Mehmet YARAŞ'ın ismi verildi.

16- İl Sağlık Müdürlüğüne bağlı 112 Acil Ambulans hizmet birimiyle protokol yapılarak Zafer, Küçük Balıklı, Işıklar, Kestel ve Mudanya'da konuşlanmaları sağlanmış olup, yangın ve afetlere anında birlikte müdahale edilmektedir. Ayrıca bu bölgelerde acil sağlık hizmetlerini yerine getirmektedirler.

17- 2006 yılında Zafer komuta merkez santriline bilgisayarlı ses ve kayıt sistemi (Telefon ve telsiz konuşmalarını kayıt eden) kurularak asılsız ihbarların ve gereksiz meşguliyetin önüne geçilerek daha verimli ve etkin 24 saat muhabere ve iletişim hizmeti verilmektedir.

18- 2006 yılında bursa büyük itfaiyecileri platform üzerine oturtulmuş 1200 kilo ağırlığındaki aracı su gücüyle 4 metre yükselterek dünya rekoru kırdı.

19- 2007 yılında Bursa Büyükşehir Belediyesi birimleri arasında düzenlenen futbol turnuvasında itfaiye takımımız turnuva 2.si oldu

20- Personele baca temizleme eğitimleri aldırılarak, baca temizleme ekipleri oluşturuldu. Vatandaşlarımızdan gelen talepler iki iş günü içerisinde sonuçlandırılmaktadır.

21- 2006 yılında 10 kişiden oluşan dağcı arama kurtarma ekibi kuruldu

22- 2009 yılında kentimizde yangın afetine muhtemel olan sahalar belirlenerek Büyükşehir Belediye Meclisimizce onaylanmıştır. Yangın risk haritası hazırlanarak haritada çok riskli, orta riskli ve az riskli bölgeleri, itfaiyenin kullandığı yolları, kavşakları, batçıkları, yangın dolapları ve mevcut yangın hidrantlarımızı yangın risk haritamıza işledik. Yine akaryakıt istasyonları,

kamu ve özel itfaiye teşkilatlarının yerleri gösterildi. Ayrıca hastaneler ile sanayi bölgelerine harita yer verdik. Yani tüm hayati önem taşıyan bilgiler haritada yer aldı. Ortaya can ve mal kayıplarının en aza indirilmesi noktasındaki plan çalışmalarımıza önemli katkı sağlayacaktır. Ayrıca buralarda olacak itfaiye olaylarına kısa sürede ulaşarak etkin müdahale imkânı sunulacaktır. Uzun yıllar hizmet verecek yangın risk haritası hazırlanmış oldu.

Yukarıdaki satırımda belirttiğim hizmetlerimizin hayata geçirilmesinde büyük katkı sağlayan Büyükşehir Belediye Başkanımız Sayın Recep Altepe'ye, genel sekreterimiz Sayın Seyfettin Avşar'a ve genel sekreter yardımcımız Sayın Necmettin Şenocak'a çok teşekkür ederim

SON 29 YILDA BÜTÜN BÜYÜK YANGINLARA VE AFETLERE KATILDIM

1984 yılında Bursa itfaiyesinde göreve başladım. O tarihten 2012'ye kadar toplam 29 yıl boyunca Büyükşehir Belediyesi sınırları içerisinde ve dışında meydana gelen deprem, büyük yangın, su baskını, heyelan vb. gibi afetlerin müdahale edilmesinde ve afet sonunda enkaz ve çöküntülerde can ve mal kurtarma çalışmalarına katıldım ve afetlere yönelik akom çalışmalarıyla olası büyük afetlere her zaman hazırlıklı olduğumuzu düşünüyorum.

Yüzlerce yangın ve diğer itfaiye olaylarına katıldım fakat büyüklüğü ile yangın ve afet tarihinde yerini al-

mış olan, aşağıda katıldığım yangın ve afet olaylarını detaylı olarak örnek vermek istiyorum

-17 Ağustos 1999 büyük Marmara depreminde birinci derece etkilenen Yalova'da 15 gün boyunca afet sonunda enkaz ve çöküntülerde can ve mal kurtarma çalışmalarına katıldım.

-2006'da İntam 95 ve 97 no.lu 2 adet 7 katlı bina yıkılmış olup, Büyükşehir Belediyemizin önceden aldığı tedbirlerden dolayı muhtemel büyük bir facia önlenmiştir. Başından sonuna kadar çalışmalara katıldım

-2006 yılında İnegöl sınırları içerisinde yer alan 1978 Bursa eski santral garaj tütün deposu yangınından sonra Bursa'nın en büyük yangını olarak tarihte yerini alan Olmuksa Karton Fabrikası yangınına iştirak ettim.

-2006 yılında Mustafa Kemal Paşa Karaköy yangınında yangın söndürme çalışmalarına katıldım.

-14.10.2010 tarihinde kentimizde meydana gelen son yüzyılın en büyük sel felaketinde toplam 1.119 adet su tahliyesi ve diğer çalışmalara katıldım.

Temennimiz böyle büyük afetlerin bir daha tekerrür etmemesidir.

YANGIN ARAMA VE KURTARMA 2012 TATBİKATI

Bursa Büyükşehir Belediyesi İtfaiye Daire Başkanlığı'nın 'halkı bilgilendirmek ve kurumun yangın türü olaylara müdahale gücünü göstermek amacıyla' düzenlediği '05.12.2012 tarihinde saat 11.00'de gerçekleştiri-

len Yangın Arama Kurtarma 2012 Tatbikatı' yetkililerden tam not aldı.

İtfaiye dairesi başkanlığınca düzenlenen senaryosu tarafınca hazırlanan 102 personelin katıldığı tatbikat, hatasız denebilecek başarı oranıyla gerçekleşti. Saat 10.55 sıralarında bir vatandaş, 110 numaralı ihbar hattına yangın ihbarında bulundu. İstimlâk edilerek yıkılmasına karar verildiğinden ilgili makamlardan izin alınan Odunluk Mahallesi Orhun Sokağı 13 numaralı 2 katlı evin (2 kat da ekiplerimizce yakılmıştır) ikinci katında patlama olduğu ve yangın çıktığı bilgisini veren vatandaş, itfaiye ekiplerinden olaya müdahale etmelerini istedi. Yangının evin mutfak kısmında olduğunu belirten vatandaş; bir kişinin bina içerisinde, 2 kişinin de terasta mahsur kaldığı bilgisini verdi. Bunun üzerine itfaiye ekipleri, 2 adet yangın söndürme aracı ve arama kurtarma ekipmanları, 1 adet 37 metrelik sepetle olay yerine hareket etti. Olay yerine gelen itfaiye ekipleri, yangına müdahale etmenin yanında eşzamanlı olarak mutfakta yıkıntıların arasında kalan bir kişiyi kurtararak, herhangi bir sağlık sorununa karşı kurtarılan kişiyi 112 ekiplerine teslim etti. Terasta mahsur kalan vatandaşlar da sepetli araç vasıtasıyla aşağıya indirildi. Yangına müdahale etmek için ikinci kata geçen itfaiye ekipleri, mahsur kalan 1 vatandaşı daha kurtararak sağlık kontrolü için 112 ekiplerine teslim etti. Tatbikatta, imzalanan işbirliği protokolü çerçevesinde, Bursa Organize Sanayi Bölgesi ve Uludağ Üniversitesi'nden 1'er araç olay yerine gelerek Büyükşehir Belediyesi ekiplerine yardımcı oldu. AKUT ve NAK arama kurtarma ekipleri de destek için olay mahalline birer ekip gönderdi.

Yangın ihbarı alındıktan 3 dakika sonra olay mahalline geldiklerini ve normalde 20 dakikada söndürülmesi gereken bir yangını büyük başarı örneği sergileyerek 10 dakikada söndürdüler. Bu başarılı çalışmalarından dolayı tüm ekipleri yürekten kutladım. Yangın başladığı anda tüm ekiplerin organize olarak yangın mahalline geldiğini ve yangın söndürmeyle tahliye işlemlerine derhal başladığını gözlemledim. İtfaiye komuta merkezimize gelen ihbarın ardından, ekiplerimizi derhal olay yeri için görevlendirilmiştir. Kronometre tutularak, ulaşım süresi ölçülmüştür. Normalde 5 dakikada gidilebilecek mesafe, yoldaki 1 dakikalık trafik engellemesine rağmen 3 dakikada alınmıştır. Yine normal şartlarda 20 dakikada söndürülebilecek yangın, 10 dakikada söndürülmüştür

Tatbikat; acil durumlarda nasıl hareket edileceğine dair tecrübe edinmeyi, eksiklikler ile geliştirilecek konuları görmeyi ve yaşananlardan ders alıp gerçek olaylara hazır olmayı hedef almıştır. Kurumlar arası koordinasyonu sağlamıştır.

Gerçeği aratmayan bu tatbikatın anılarımdan hiç silinmeyeceğini ifade etmek isterim.

ŞAMPİYON BURSASPOR

Beşiktaş'ı 2-1 yenip Fenerbahçe'nin sahasında Trabzonspor ile 1-1 berabere kalmasıyla şampiyonluğunu ilan eden Bursaspor'unuzun bu başarısı şehirde büyük sevinç oluşturdu. Bursaspor-Beşiktaş maçının bitiminin ardından bir süre İstanbul Şükrü Saracoğlu Stadi'ndeki Fenerbahçe-Trabzonspor karşılaşmasının sonucunu bekleyen Yeşil-Beyazlı teknik heyet ve futbolcularımız, bu mücadelenin 1-1 bittiği haberinin alınmasının ardından adeta coştı.

Futbolcuların bu sevincine bir süre sonra taraftarlar da ortak oldu. Tribünlerden sahaya inen futbolseverler, Bursa Atatürk Stadi'nı doldurdu. Trabzonspor lehine tezahürat yapan taraftarlar, 'İşte şampiyon, işte taraftar' tezahüratları yaptı. Bursasporlu futbolcular sevinç gösterisini kesip soyunma odasına giderken, taraftarlar sevinmeye saha içinde devam etti. Bu sırada, taraftarların üzerine yeşil-beyazlı konfetiler atıldı. Maçın bitiş düdüğüyle birlikte araçlarıyla sokağa çıkan taraftarlar, kentin birçok caddesi ve ana arterlerinde uzun kuyruklar oluşturdu. Bu sırada, birçok cadde uzun süre trafığe kapandı. Atatürk Caddesi, FSM Bulvarı, Altıparmak ve Çekirge gibi işlek caddelerde ellerindeki yeşil-beyaz bayraklar ve flamaları sallayan taraftarlara, sürücüler kornalarıyla eşlik etti. Yeşil-Beyazlı renklere gönül verenler, kentin hemen her köşesinde meşaleler yakıp, davul zurna eşliğinde takımları lehine slogan attı.

Ben de evime çok mutlu dönmüştüm ayrıca ilhamım zirvedeydi. Elime kalemi ve defterimi alıp aşağıda yer alan Şampiyon Bursaspor'un başlıklı şiirimi yazdım.

ŞAMPİYON BURSASPOR'UM

Sen olmasan
Ne işim var benim
Deplasman gurbetlerinde
Sıla özlemi çekmelere

Sen olmasan
Ne işim var benim
Yağmurlu havalarda
Bilet kuyruklarında çile çekmeye
Sen olmasan
Ne işim var benim
Kalemiz önünde gelişen
Tehlikeli ataklarda
Kalp krizi geçirmeye ramak kalmalara

Sen olmasan
Ne işim var benim
Yenildiğimiz haftalarda
Kızdırıp nasırıma basan
Kafamı bozan arkadaşlarımın kalplerini kırmaya

Sen olmasan
Ne işim var benim
Topla, kaleyle, korner bayrağıyla
Sen varsın diye âşık oldum futbola
İyi ki varsın yeşil beyazım
İyi ki varsın timsahım
İyi ki varsın şampiyon Bursaspor'um

Sen olmasan
Ne işim var benim
Bu yalancı dünyada

16 Mayıs 2010
(Alacağın Olsun Zaman isimli şiir kitabımdan)

BURSA İTFAİYESİ DÜNYA REKORU KIRDI

2006 yılında bir TV yapımcısı misafir olarak genel sekreter yardımcımızı ziyarete gelmiş, bu vesileyle beni de telefonla davet etti Tanışıp biraz sohbet ettikten sonra bir CD uzatıp kısa bir itfaiye rekoru filmi olduğunu ve çok kısa sürdüğünü, bilgisayara takıp izlememizi rica etti. Takıp izlemeye başladık. Almanya’da itfaiyeciler su gücüyle itfaiyeyi 2,5 m uçuruyorlardı. Film 1 dakika sürüyordu. Birkaç kez izledikten sonra bu rekoru bizim kırabileceğimizi söyledim. 4-5 ay sonra ulusal bir TV kanalında yönetmen Sinan Çetin’in hazırladığı Var mısınız İddiaya programında canlı yayınla bu gösterinin olacağını söyledi. Arkadaşlarıma inancım tamdı. Bu güvenle bu rekoru kıracağımızı tekrar ettim. Startı verdik. CD kopyasını alıp daireme döndüm. İlgili memur ve amir arkadaşlarımla toplantı yapıp defalarca CD seyrettik. Arkadaşlarım da aracı uçurabileceklerini söyledince biraz daha rahatlamıştım. İlk bir ay yapmış olduğumuz denemelerde 100 kilo ağırlığında beton kütleyi demir platformun üzerine koyup deniyorduk. Fakat kaldıramıyorduk. Ama bu ilk başarısız denemeler bizim inancımızı kırmadı. Kazanma hırslığımızı azaltmadı aksi-

ne daha da kamçılıdı diyebilirim. 4 ayın sonunda başarmıştık. Haftada bir yapıyor ve aracı başarıyla uçuruyorduk. Ulusal bir kanalda yayınlanan Var mısınız İddiaya programı 7 Mayıs 2006 yılında akşam saatlerinde canlı yayında araç uçurma startı verince 4 itfaiye aracımız sirenlerini çalarak üzerinde 1200 kg.lık ağırlığındaki aracın durduğu dikdörtgen biçimindeki etrafında 12 ayrı noktada su vanası mevcut olan demir platformun 10 m uzağında ayrı ayrı konuşlandılar. İtfaiyeciler 12 hortum atarak araçlara iki koldan platformdaki su vanasına bağladılar. Komuta uyup aynı anda 14 barı ayarladılar. Tahminî 36 ton basınçla gönderilen 36 ton su gücüyle araç havaya kaldırıldı. Nefeslerin tutulduğu 3 dakika sonunda itfaiyecilerimiz dolayısıyla hepimiz iddiayı kazandı sonuç gösteriyi Bursa Kültür Park'ta ATV ekranlarında izleyenler tarafından dakikalarca alkışlandı. Birkaç yıl önce Alman itfaiyecilerin 700 kg aracı 2,5 metre kaldırabildiklerini biliyorduk. Biz aynı platform üzerinde 1200 kg ağırlığında 4 metre havaya kaldırarak dünya rekoru kırmıştık. Bütün ulusal ve yerel televizyonlar haber programlarında Bursa İtfaiyesi dünya rekoru kırdı diye vermişti. Yine ulusal ve yerel basınımız İtfaiyeciler suyla otomobil uçurdu, Bursa itfaiyesi dünya rekoru kırdı, tazyikli suyun gücü, uçtu uçtu araç uçtu, itfaiye uçurdu, itfaiyeden ilginç rekor başlıklarla aracı uçurarak kırdığımız dünya rekorunu okurlarına duyurmuşlardı.

BURSA'NIN NERONU

21.02.2005 tarihinde, saat 17.05 sularında aynı anda Gazcılar Caddesi'nden 5 ayrı apartmanda yangın ihbarı üzerine itfaiye komuta merkezi birçok yangın aracını ve yüksek merdiven aracını olay yerine çıkarıyor. Hemen bana da haber verildi. Olay yerine gittiğimde 5 ayrı apartmanın bodrumlarında yangın olduğunu, ekiplerin hepsine de yangınları paylaşarak kısa sürede üstün gayret ve çalışmamız sonucu söndürüldü. Aynı anda Gazcılar Caddesi üzerinde apartmanların bodrumlarında yangın çıkmıştı ve bu yangın serisi devam etti. Yine Gazcılar Caddesi'nde Selvili Cadde üzerinde yaklaşık 30 ayrı yangın çıkmıştı. Bunların 5-6 tanesi çatıda çıkarılan yangınlardı. Sabotaj olduğu artık apaçık ortadaydı ve hepsi de küçük ölçekli olmayıp orta ve büyük ölçekli yangınlardı. Bizi oldukça uğraştırmıştı yangınlar, gün aşırı çıkıyordu, teşkilatımız diken üzerindeydi. Bu süreçte gazetelerde “bir kundaklama daha” “aynı anda ‘5 yangın” “yangında can pazarı” “Bursa, Neron için alarmda” “Neron yine iş başında” başlıkları ile Bursa'nın gündemine oturmuştu ve bu başlıklar ayrıca olayın vahametini de gösteriyordu diyebilirim. Emniyet ekiplerimiz teyakuz halindeydi. 32. yangınını çıkarırken sivil emniyet güçleri tarafından kısıklı yakalanmıştı, teşkilatımız ve vatandaşlarımız derin bir nefes almışlardı. Yakalandığı ile ilgili ilk izlediğim TV haberlerinden spiker; “Kimliği belirlenemediği için Bursa'nın Neron ismi takılan zanlı bu kez iş üstünde yakalandı. Ardı ardına yangın çıkaran büyük şans eseri can kaybına yol açmayan yangınları araştıran güvenlik güç-

leri 28 yaşındaki bir şüpheliyi takibe aldı. Şüphelinin Santral garajda bir apartmanda yangın çıkarması üzerine apartmana giren güvenlik güçleri bu sırada zillere basan zanlıyı yakaladı.” dedi. O dönemde görev yapan Bursa Emniyet Müdürü Sayın Hüseyin Çapkın, haber yayını içinde yaptığı basın açıklamasında “Çok sayıda sivil ekip oluşturup çok geniş bir yakalama ağı oluşturmuştuk. En son yangını çıkardıktan biraz sonra sücüstü yakaladık. Sahibi olduğu bilgisayar firmasının 2 ay önce iflas etmesiyle bunalıma giren zanlının suçu kabul ettiği, 30 yakın yeri yaktığını ve yangın çıkarmaktan zevk aldığını bazılarını seyretmiş bazılarını seyretmemiş, çıkardığı yangınların bazılarını internetten, televizyonda haberler de izlemiş. Önce yakıyormuş sonra da zillere basıp yangın var kaçın diyormuş. İnsanları bu şekilde telaşlandırdığını ve bundan da zevk aldığını söyledi.” şeklinde açıklama yaptı. Daha sonra spiker habere kaldığı yerden devam ederek yakalanan şahsın daha sonra yaktığı binalara götürülüp görgü tanıklarıyla da yüzleştirildiğini, Bursa’nın Neron sorgulanmasının ardından adliyeye sevk edildiğini söyledi. Şahsı haberlerde görünce hemen tanıdım. Çekirge’de bir apartmanın çatısında çıkardığı yangın yerine ekiplerimiz olay yerine varmışlar, gereken söndürme işlemine başlamışlardı. Ben de İtfaiye Daire Başkanı olarak kısa sürede olay yerine gelmiş, elbiselerimi, kaskımı, çizmelerimi giyip yangına iştirak etmiştim. Çatının içinde arkadaşlar çalışıyordu. Çatıda yangın yükü çoktu. Apartman sakinleri bütün hurda eşyalarını adeta istiflemişler, eski sünger yataktan tutun da bir ayağı kırık koltuğa kadar, eski giyim eşyaları, okunmuş gazeteler,

eski ayakkabılar, karton kutular ile doluydu ve bunlar büyük hararete yanıyordu. Bir ara hortumu ileriye çekme ihtiyacı hissettik, gelmiyordu. İtfaiyeci arkadaşım hortumu bize doğru çekin diye sesleniyordu. Hem men çatıdan çıkıp merdivenin başına gelip merdivenden aşağıya doğru inmeye başladım. Tam orta katlara geldim, hortumu çekmeye başladım. Çok zor geliyordu. Belli ki alt katlarda sanırım merdiven korkuluklarına sıkışmıştı. Aşağıda insan sesleri vardı. Hortumu biraz yukarıya çekin diye seslendim. Hortumu çekmeye başladılar, ben de çekmeye başladım. Yukarıdaki arkadaşlar tamam yeterli dediler. O esnada aşağıdan bir genç kardeşimiz geldi. Hortumu çekmeye yardımcı olduğunu ve ihtiyaç varsa yardımcı olmaya devam edebileceğini söyledi. Yardımcı olduğu için çok teşekkür ederim dediğimde “İnsanlık öldü mü, tabii ki yardımcı olurum itfaiyeci abi.” dedi. Yardımcı olan bu kişi televizyonda haberlerde seyrettiğim, son bir ayda 32 yangın çıkaran Bursalı Neronda ve yangın çıkardığı binada bize yardımcı olmuştu.

Değerli Gazeteci Huriye Gül’ün Bursa’nın Neron’u ile ilgili 23.08.2005 tarihli Bursa Hâkimiyet Gazetesi’ndeki yazısı;

Huriye GÜL
23.08.2005

Bursa Hâkimiyet Gazetesi

Kim bu Neron?

Bir Neronumuz eksikti...

Son günlerde, garip garip yangınlar çıkıyor...

Genelde yaz yangınları, elektrik kontağından ötürü çatıda ya da mutfakta (mecazi değil sahici anlamda) çıkar!

Bursa'nın son yangınları ne hikmetse, hep bodrumlarda başlıyor...

Uluyol, Gazcılar, Haşimişcan, Dikkaldırım derken sonuncusu Darmstadt caddesinde yaşandı...

Yetkililer kundaklama olasılığı üzerinde duruyor.

Peki, kim bu kundakçı ya da niye kundaklıyor ki!

Büyükşehir Belediyesi İtfaiye Daire Başkanı Orhan DOĞAN açıklama yapmış...

“Son bir ay içerisinde birbirine benzer nitelikte 27 yangın çıktı, kasıt ihtimali yüksek...”

Dün Darmstadt caddesinde çıkan yangında, itfaiyenin hızlı müdahale etmesi can kaybının önüne geçti...

İtfaiye müdürü, kasıtlı çıkan yangınlara karşı vatandaşları uyararak, tedbirli olunmasını öneriyor...

Önlem olarak yapılabilecek tek şey, kapı güvenliğini sağlamak...

İşhanları, iş merkezleri, apartmanlar ya güvenlik çalıştıracak ya da kapı girişlerine kamera taktırıp giriş çıkışların kaydı alınacak...

Genelde yangınların cadde üstlerindeki işhanı ve apartmanlarda çıkıyor olması, güvenlik konusunda daha hassas davranacak adresleri de belirliyor...

Eğer yangınları çıkaran kişi ya da kişilerin psikolojik sorunları yoksa; yangın çıkarma gibi bir davranış bozukluğundan muzdarip değilse, o zaman akla başka şeyler geliyor...

Örneğin, para sızdırmak gibi...

Uzmanlar çalma hastalığı gibi yangın çıkarma hastalığının da olduğunu söylüyor.

Tarihe kayıtlanan pek çok yangın manyağı var...

En meşhuru Roma İmparatoru Neron...

Aradan geçen onca asra karşın, Neron'un ne yakıcılığı ne de yıkıcılığı unutulmuş değil.

Milattan sonra 54-68 yıllarında Roma'yı yöneten Neron, bütün yolların çıktığı Roma'yı cayır cayır yakıyor...

Sarayında çılgın eğlenceler düzenlediği gecelerden birinde, Roma alevler içinde kalıveriyor.

O tarihte zengin olan Romalı varsıllar taş binalarda otururken, çoğu Hıristiyanlığı kabul etmiş olan yoksulların ise ahşap binalarda oturduğu biliniyor.

Tarih yazıcıları, birdenbire birkaç yerde başlayan yangınların yoksulların oturduğu ahşap binaları yakıp kül etmesinden Neron'un büyük bir keyif aldığını yazar...

Neron elinde liri, neşeli şarkılar çalıp söyleyerek, Roma'nın cayır cayır yanışını büyük bir keyifle izler.

Romalılar yangını Neron'un çıkardığını düşünürken, Neron da yangından Hıristiyanları sorumlu tutar, kitlesel katliamlar yapıp, Hıristiyanları arenalarda aslanlara yedirir...

Bursa'daki yangınları çıkaran her kim ya da kimse-lerse, Neron kadar olmaları mümkün değil, ama belki de, 19,5 asır sonrasında bile olsa Neron'un izinden giden birileri var...

Dileğimiz, yangınların sona ermesi ve kasıtlı çıkaran varsa da bir an önce yakalanarak adalete hesap vermesi...

PAZAR SOHBETİ

27 Eylül 2009 Pazar günü Kent Gazetesi'nde yayınlan gazeteci Erhan Cem Öztürk'ün benimle yapmış olduğu pazar sohbeti.

ATEŞLE DANS EDENLERİN ÖYKÜSÜ

Yangın dendiğinde akla ilk gelen itfaiyedir. Hemen telefona sarılıp yanan hayallerimizi, umutlarımızı, geleceğimizi ve malımızı kurtarması için onları ararız. Çoğu zaman onlara teşekkür ederken olay yerine geç geldikleri için de bazen tepki gösteririz. Oysa kedi, köpek kurtarma operasyonlarından trafik kazasına kadar hep itfaiyeciler vardır yanı başımızda.

İtfaiyeciler aslında yaşamamızın her anında vardır. İhtiyaç duyulduğunda olay yerine en kısa sürede ulaşan itfaiyeciler çoğu zaman yaşamlarını tehlikeye atarak görevlerini yaparlar. İçinde bulunduğumuz bu hafta “**İtfaiye Haftası**” Bizde bu nedenle Büyükşehir Belediyesi İtfaiye Daire Başkanı **Orhan DOĞAN** ile hoş bir sohbet gerçekleştirdik.

Erhan Cem ÖZTÜRK; *Orhan Bey biz sizi tanıyoruz, biraz da sizi kendi sözcüklerinizden tanıyalım?*

Orhan DOĞAN; 1962 Bursa doğumluyum. Üniversite mezunuyum 1982 yılında askere gittim önce Kayseri’de ardından Trabzon’da vatani görevimi yaptım. 1985 yılında evlendim. 2 kızım var. 1984 yılında belediyede itfaiyeci olarak görevime başladım. 1999 yılında itfaiye çavuşu oldum. Yıldırım Grup Amirliği’nde grup amiri olarak görevlendirildim. Daha sonra girdiğim

sınavı kazanarak itfaiye başçavuşu oldum. Ve ardından İtfaiye Merkez Grup Amiri olarak görev yaptım. 2004 yılından itibaren de Büyükşehir Belediyesi İtfaiye Daire Başkanı olarak görev yapmaktayım. 25 yıldır bu işin içerisindeyim. Tabiri caizse çekirdekten yetişmiş bir yöneticiyim.

Okul yıllarında nasıl bir öğrenciydiniz?

Çalışkan bir öğrenciydim, spora yakından ilgim vardı. İlk orta ve lise yıllarında kaleci olarak futbol oynadım. Amatör anlamda futbolla iç içeydim. Ben iki yaşında babamı kaybettim ve yetim büyüdüm. Sporun yanı sıra şiir yazmayı da severim. 11 yaşında iken **“Baba Hasreti”** isimli ilk şiirimi yazdım. 2008 yılında **“Yetim Yüreğim”** adlı şiir kitabım yayınlandı. Okumayı ve yazmayı çok severim. Mesleki anlamda da teknik konuları içeren makalelerim bulunmakta.

İtfaiyeciliği severek yapacaklarsa bu mesleği gençlere öneririm. Çünkü işimiz meslek olmanın yanı sıra yaşam biçimi. Her an her yerde olunabilir. O nedenle mesai saatinde çalışmak hayalinde olan kişiler bu işe başvurmasın. Bizde mesai mevhumu yoktur. İtfaiyecinin bana göre tanımı **“Cesareti, dürüstlüğü ve özveri-yi içinde taşıyan, bilgi ve teknikle yoğrulmuş, yaptığı işten haz duyan kişidir.”** Bu özellikleri taşıyan kişi itfaiyeci olmak isteyebilir.

Evde nasıl birisiniz?

İşlerimin yoğunluğu nedeniyle evde işlerinde eşime pek yardımcı olamıyorum. Sakin bir kişiliğe sahip, soğukkanlı bir insanım. Ama aynı zamanda evde disiplinliyim. Çocuklarımla ilgilenirim, çok geç sinirlenen bir

yapıya sahibim. Fakat evde her zaman kuralcı ve disiplinli bir yaşam sürerim.

Hobileriniz var mı peki?

Okumak ve yazmak benim en büyük hobim. Ağırlıklı olarak mesleki kitapların yanı sıra Türk; öykü, roman, şiir kitapları okumayı çok seviyorum. Vakit buldukça da kalemi elime alıp yazmaya gayret gösteriyorum. Benim için önemli şey okumak ve yazmak. Ayrıca şu anda iyi bir futbol izleyicisiyim. Vakit buldukça Buraspor maçlarını stattan izlerim.

Korkularınız var mı?

Öyle korkularım yok. Zaten yaptığımız iş korku kabul etmeyen bir meslek. Çoğu zaman başkalarının hayatlarını kurtarmak için kendi hayatımızı riske atıyoruz. Böyle bir iş yaparken korkmaya pek hakkınız yok.

Şu an spor yapıyor musunuz?

Evet yapıyorum. Hafta içi mesaiden sonra 40-45 dakika yürüyüş yapıyorum. Ayrıca da salonda aletli spor yapıyorum. Zaten mesleğimiz hareketli bir meslek. Genelde yangın bölgelerine gittiğim ve bizzat katıldığım içinde zaten sürekli bir sporla iç içeyiz.

İtfaiyeci olmaya nasıl karar verdiniz?

Küçüklüğümde köyde bir yangın olmuştu evimizin hemen yanında. O zaman itfaiyecilerin can ve mal kurtardığına şahit olmuştum. Çocuk aklı ile o anda itfaiyeci olmaya karar verdim. Ne tesadüftür ki çocukken ilk oyuncağımda itfaiye arabası olmuştu. Askerlik dönüşü belediyeeye itfaiyeci alınacağını duyunca başvurduğum. Sınavları kazanarak itfaiyeci oldum.

Çevrenizden bu konuda eleştiriler geldi mi?

Yok, hayır her hangi bir tepki gelmedi. Ama mesleğin zorluğundan, riskli oluşundan bahseden çok olmuştur. Ama mesleğimi sevdiğim için ve itfaiyeci olmak istediğim için bu eleştirilere pek kulak asmadım ve mesleğe girdim. İlk günden bu yana da severek mesleğimi yapıyorum.

İtfaiyeci kimdir ne iş yapar, sadece yangın mı söndürür?

İtfaiyeci aslında hayatın her alanında vardır. İntihara gittiğinde bazen bir psikologdur itfaiyeci. Yaralıya ilk müdahale eden yine itfaiyecilerdir. Çünkü olay yerine herkesten önce itfaiye gider.

Bazen kurtarıcıdır, kimi zaman ağaçta kalmış bir kediyi bazen de kuyuya düşen bir köpeği kurtarmaya çalışır. Bu uğurda yaşamını kaybeden meslektaşlarımız vardır. Kaza anında sıkışan insanları itfaiyeci kurtarır. Genelde akla yangın esnasında itfaiye gelir ama itfaiyeciler yaşamın her yerinde vardır. Özellikle yangın önlemlerinde ve eğitim departmanlarında görevli personel, vatandaşları ve öğrencilere eğitim vererek bilinçli bir toplum oluşmasına katkı sağlar. İş yerinde ki yangın güvenliğini denetler. Yangın olmaması için tedbirleri baştan alır.

Mesleğinizde ne gibi sıkıntılarla karşılaşılıyorsunuz?

En büyük sorunumuz şehrin tarihi mahallerinde ki dar sokaklar ve bilinçsizce park edilen araçlar. Bu nedenle yangın noktasına ulaşmakta zorluk çekiyoruz. Birde yangın noktasında ki bilinçsiz vatandaşlar, çoğu zaman görev yapmamıza engel teşkil ediyor.

Dar sokaklarda yangın olduğunda ne yapıyorsunuz?

Dar ve bayır sokaklarda olabilecek yangınlara karşı yerinde önlem alma çalışmalarımız var. Buralarda tespit edilen 18 noktaya yangın dolabı koyduk. 29 Eylül'de bu yangın dolapları hizmete açılacak. İtfaiye araçlarının girmekte zorlandığı sokaklarda yer alan bu yangın dolapları ile itfaiye personeli buralarda çıkabilecek olası yangınlara kısa sürede müdahale edebilecek.

Bu dolaplarda neler var?

Normal bir yangını söndürmek için gerekli ekipman bu dolaplarda mevcut. O bölgede yangın çıktığında zaman kaybı olmadan anında yangına müdahale edilebilecek. En yakın su hidrantına bağlanarak yangın söndürülebilecek. Bu durumda 41 sokak var, yerleştirdiğimiz 18 dolapta yangın noktasına en yakın yerden anında müdahale edebilecek. Bu çalışma ile yangına kısa sürede müdahale edebileceğiz. Saniyelerin önemli olduğu bu durumlarda biz dakikalar kazanacağız.

Bu mesleğin zorlukları nelerdir?

Genel anlamda risk taşıyan bir meslek grubu. Aldığımız eğitim ve tecrübeler olsa da yangına müdahale esnasında birçok tehlikesi olan bir meslek. Binanın çökme riski, patlama riski, zehirlenme riski her zaman var. Bu tehlikeleri en aza indirmeye gayret gösteriyoruz. Bu yapılan hatalar itfaiyecinin hayatına bile mal olabiliyor. Bir de adres konusunda ihbarda bulunan kişiler adresi çok iyi tarif etmeli ki itfaiye yangına hızlı müdahale edebilsin.

İtfaiyecilerin toplumdaki yeri nasıl?

Halkın itfaiyecilere bakış çok önemli, can ve mal kurtardığımız için halktan büyük itibar görüyoruz. Bir gün katıldığım bir etkinlikte kendimi itfaiyeci olarak

tanıttığımda başıma ilginç bir olay geldi. Yanıma yaklaşan bir vatandaş birkaç yıl önce yangında kalan bir yakınının itfaiyeciler tarafından kurtarıldığını belirterek bana defalarca teşekkür etti. Bu anlamda itfaiyecilerin halk gözünde yeri çok önemli.

Bursa itfaiyesi teknolojiyi takip ediyor mu?

1998 yılına kadar teknolojinin gerisinde idik fakat 98 yılında yapılan yatırımlarla teknolojiyi yakaladık. Peyderpey teknolojik araçlar filomuza dâhil edildi ve her geçen gün daha iyi konuma geldik.2007 yılında Almanya ve Finlandiya'ya görev gereği gittim. Bu iki ülkede itfaiye araçlarını inceleyerek çok derin araştırma yaptım. Gördüm ki aynı teknolojiye, hatta daha ileri seviyeye sahibiz. Bu da beni inanılmaz memnun etti.

Bursa itfaiyesinin yapılanmasında durum nedir?

Belediye itfaiye yönetmeliğinin 42. maddesinin 1. bendinde; şehrin nüfus sayısına göre olması gereken araç sayısı belirtilir. Bu maddeye göre kentimizde araç sayısı 54 olmalı. Bizim ise şu an Büyükşehir Belediyesi sınırları içerisinde 51 aracımız var. Bu araçların içerisinde birde 42 metrelik otomatik köpük kulesi aracı var. Yönetmeliğe göre 54 araçtan 6 tanesi ambulans olmalı. Bizde bu hizmet 112 tarafından verildiği için aslında araç eksikimiz bulunmamaktadır. Köpük kulesi aracımız ise bırakın Türkiye'yi birçok ülkede yok. Bu aracı yüksek katlı binalarda, iş merkezlerinde, oteller ve sanayi bölgesinde olası çıkacak yangınları direk söndürmek için alarak filomuzu zenginleştirdik.

Bu aracın en son faydasını Gemlik'te bir kimya fabrikasında çıkan yangında gördük. Buradaki tanklar pat-

lamadan soğutma ve söndürme çalışma yapılarak yangının büyümesi önlenmiş ve büyük bir faciadan dönüldü.

Ya personel durumu nasıl?

Büyükşehir sınırları içerisinde şu an 190 personel var ama bu yeterli gelmiyordu. Bu günlerde Büyükşehir Belediyesine 100 yeni personel alımı yapılacak. Şu an başvuruları devam ediyor. Belediyenin internet sitesinden şartları uyan herkes başvurabilir. İtfaiyeci kadrosuna takviye olacak 100 kişi ile teşkilat rahatlamış olacak.

İtfaiyecilik genel anlamda risk taşıyan bir meslek gurubu. Aldığımız eğitim ve tecrübeler de olsa yangına müdahale esnasında çok sayıda tehlikeyle karşılaşan bir meslek. Binanın çökme riski, patlama riski, zehirlenme riski her zaman var. Bu tehlikeleri en aza indirmeye gayret gösteriyoruz. Yapılan hatalar itfaiyecinin hayatına bile mal olabilir. Bir de adres konusunda ihbarda bulunan kişiler adresi çok iyi tarif etmeli ki itfaiye yangına daha hızlı müdahale edebilsin.

Teşkilatta ne gibi birimler var?

Dedim ya itfaiyeciler sadece yangın söndürmüyor. Bünyemizde şu an 10 kişilik ‘ Dağcı Arama Kurtarma Ekibi ‘ var. Ayrıca genel olaylara müdahale eden 20’şer kişilik gruplar halinde toplam 60 kişilik arama kurtarma ekibimizde her an göreve hazır. 10 kişilik kimyasal madde içerikli olaylara müdahale eden NBC ekibi ekibimiz mevcut.

Gençlere itfaiyeci olmalarını önerir misiniz?

Severek yapacaklarsa öneririm. Çünkü işimiz bir meslek olmanın yanı sıra yaşam biçimi. Her an her yerde olunabilir. O nedenle mesai saatinde çalışmak hayalinde olan kişiler bu işe başvurmasın. Bizde mesai

mevhumu yoktur. Nerede ne zaman itfaiyeciye ihtiyaç varsa personelimiz hemen o noktaya intikal edebilir. Örneğin 1999'daki büyük depremde Bursa'dan bölgeye giden itfaiyeciler günlerce orada kalarak görevlerini yerine getirdi. Olmasını hiç istemediğimiz orman yangınlarında gece gündüz itfaiyeciler çalışmakta. İtfaiyecinin bana göre tanımı ' cesareti, dürüstlüğü ve özveriyi içinde taşıyan, bilgi ve teknikle yoğrulmuş, yaptığı işten haz duyan kişidir ' bu özellikleri taşıyan kişi itfaiyeci olmak için çalışabilir.

Bir itfaiyeci nasıl yetişir?

Şu anda Antalya, İstanbul ve İzmit'te iki yıllık itfaiyeci yüksekokulları açılmış vaziyette. Bu okulları kazanarak okuyan gençler bazı illerde göreve bile başladılar. Birde genel anlamda itfaiyecilik var. İtfaiye eri olan kişi İtfaiye Daire Başkanlığı bünyesinde uzunca bir süre kurs alıyor. Bu kursta gerekli olan tüm bilgi ve tecrübeler genç itfaiyeci adaylarına aktarılıyor. Kurs sonrasında başarı olan itfaiye erleri resmi anlam da göreve başlıyor.

Eğitim şimdi lise seviyesine düşüyor galiba hatta Tophane Endüstri Meslek Lisesi pilot okul oldu. Bu mesele nedir?

Milli Eğitim Bakanlığı meslek liselerinde itfaiyecilik bölümleri açılması ile ilgili görüş almak üzere çeşitli kentlerin itfaiye daire başkanları ile toplantı yaptı. Bizler bu toplantıda görüşlerimiz aksettirdik. Ben özellikle bu anlamda Bursa'nın 4. büyük kent sanayi ve turizm kenti olması nedeniyle meslek liselerin birinde bu branşın açılmasını isteyerek gerekli desteği ve alt yapıyı sağlayacağımızı taahhüt ettim. Milli Eğitim Bakanlığı

da bu talebimizi yerinde görerak Tophane Endüstri Meslek Lisesi'nde “ **İtfaiyecilik ve Yangın Güvenliği Bölümü** ” nü açtı. Şu an bu bölüme öğrenci kaydı yapıldı.

İtfaiyeci aslında hayatın her alanında vardır. İntihar vakalarında bir psikolog olur, bazen de doktor. Yaralıya ilk müdahale eden genelde itfaiyecilerdir. Çünkü olay yerine herkesten önce itfaiye gider. Kimi zaman ağaçta kalan bir kediyi bazen de kuyuya düşen bir köpeği kurtarmaya çalışır. Bu uğurda yaşamını kaybeden meslektaşlarımız vardır. Kaza anında sıkışan insanları itfaiyeci kurtarır.

Bu hafta bir önemli konu da itfaiyecilik haftası, neler yapacaksınız bu hafta içerisinde?

İki gündür çeşitli etkinlikler yaptık. Salı günü de yangın dolaplarının açılışını yapacağız. Çarşamba günü saat 10.00'da Tophane Endüstri Meslek Lisesi'nde bir tatbikat yapacağız. 1 Ekim Perşembe günü saat 11.00'da önemli bir konferans düzenledik. Tayyare Kültür Merkezi'nde ki bu konferansa tüm Bursalıları davet ediyorum.

Unutamadığınız bir anınız var mı?

Bizlerde anı çoktur. Ama ben yakın geçmişten unutamadığım bir anımı paylaşmak istiyorum. 7 ay önce Altınova Mahallesi'nde bir yangına müdahale ettik. Olay yeri tekstil ipliklerinin ve konfeksiyon malzemesinin olduğu bir iş yeri idi. İhbar geldiğinde en yakın olan Gençosman ve diğer ekipler olay yerine intikal etti. Bende olay yerine gittim. Ben gittiğimde arkadaşlar oksijen maskesi takıp yangını söndürmek için içeriye girmişti. Bende oksijen tüplü maskemi takıp içeri

girdim. Bu esnada camlar harareten patladı. İçeriye bol miktarda oksijen girince birden bire ortalıkta simsiyah bir duman öbeği oldu. Parlayacağını anlayınca içeride olan herkesi dışarı çıkmaları konusunda uyardım. ‘‘Dışarı ıkın’’ diye bağırdım. O esnada hepimiz kendimizi merdiven sahanlığına attık. Beş on saniye sonrada içeride patlama oldu. Tecrubesizce davranıp eğer merdiven sahanlığına girmeseydik hepimiz yanarak can verecektik. Belki de ertesini gün gazetelerde ‘5 itfaiyeci yanarak can verdi’ haberleri okunacaktı. Bu yaşadıklarımızı asla unutamıyorum. Ölümün kıyısında teğet bir yaşam sürüyoruz.

Son olarak söylemek istediğiniz bir şey var mı?

Yangını söndürmek değil çıkarmamak önemli. Eğer gerekli tedbirleri herkes üzerine düştüğü oranda alırsa, itfaiyecilere kimse muhtaç olmaz. Biz ne kadar görevimizi severekte yapsak gittiğimiz her olayda üzüntüye şahit oluyoruz. Çoğu zaman da insanların hayallerini yanıp gidiyor. Hayallerin kle dönüşmemesi için önce yangın güvenliği ve insan sağlığı diyoruz. Birde vatan-daş yangında itfaiyenin ücretle çalıştığını sanıyor. Herkes bilsin ki yangına müdahale hizmetleri ücretsizdir. Bu anlamda herkes bize başvurabilir.

(KENT GAZETESİ, 27 EYLÜL 2009 PAZAR)

TEŞKİLATIMIZIN HİZMETLERİ İLE İLGİLİ GAZETELERDE YER ALMIŞ DEĞERLİ GAZETECİLERİMİZİN KÖŞE YAZILARI

Aysin KOMİTGAN
7 Temmuz 2005
Bursa Haber Gazetesi

365. gün ve Orhan DOĞAN

Bursa Büyükşehir Belediyesi İtfaiye Daire Başkanlığı'nda gözle görülür bir yenilenme mevcut. Personel eğitiliyor, eksik malzemeler tamamlanıyor, kentimizin haritası çıkarılıyor, itfaiye erleri giyim kuşam olarak sınıf atlıyor gibi pek çok yeniliğe imza atılmış durumda Bursa İtfaiye Teşkilatında.

İtfaiye Daire Başkanı Orhan DOĞAN'ı ziyarete gittiğimde tesadüfen öğrendim. Bugün itfaiye daire başkanlığı görevine başlayışının 1. yıl dönümü günümüştü. 7 Temmuz 2004'te teslim aldığı bayrağı daha ileriye taşımak için 365 gündür gecesini gündüzüne katarak çalışan Orhan DOĞAN, çalışma ve projelerini anlatırken o kadar heyecanlı ki, mesleğine âşık olduğunu anlıyorsunuz.

Tam 22 yıldır itfaiye teşkilatının hemen her biriminde görev yaparak bugün daire başkanlığı koltuğuna oturan Orhan DOĞAN, yaptıklarını değil, yapacaklarını anlatmayı seviyor.

2 günlük sağanak yağışta itfaiye teşkilatı olarak başarılı çalışmalar yaptıklarını savunuyor Başkan Doğan. Geçmiş yıllara göre şikâyet telefonlarında azalmalar olduğunu ve **su basan ev ve iş yerlerinde 15-20 dakik-**

ka gibi kısa sürelerde suyu boşalttıklarını anlatıyor. Malzeme ve donanım anlamında Amerika ve Almanya itfaiye teşkilatı ile yarışabileceklerini de övünerek anlatıyor Orhan DOĞAN. “Amerika ve Almanya’daki itfaiyeciler yangını dışarıdan söndürürler. Bizler gibi yangın alanına girme cesareti gösteremezler” diyerek Türk itfaiyecisinin ne kadar cesur olduğuna da dikkat çekiyor Başkan DOĞAN.

Kendisinin itfaiye erliği ya da başka birimlerde görevli olduğu yıllarda teşkilat içinde toplantıların yapılmayışı, Orhan DOĞAN’ın içinde ukde kalmış. Her ay itfaiye teşkilatında görevli personelle bir araya gelerek fikir alış verişinde bulunuyorlarmış. O toplantıların, teşkilatın gelişmesi adına çok verimli olduğuna inanıyor. İtfaiyecilere toplumda gereken önemin verilmeyişi ise üzüyor İtfaiye Daire Başkanı Orhan DOĞAN’ı. “Bizim mesleğimiz çok meşakkatli bir meslektir, değeri parayla pulla ölçülmez. Kendi hayatlarımızı tehlikeye atarak can kurtarmanın peşindeyiz” diyor.

Kısa süreli ziyaretimde **Bursa İtfaiye camiasının ne kadar zor bir işi başardığını** bir kez daha anladım. Anladığım başka bir şey de; **en üst makamlarda oturanların, işin en alt kademesinden olanlara ulaşmış olmasının verdiği tecrübenin getirileri** oldu. Bursa Büyükşehir Belediyesi İtfaiye Daire Başkanı **Orhan DOĞAN’a** mesleğinde daha nice 365 günler diliyorum.

Muharrem KARABULUT

21.03.2012

Bursa Haber Gazetesi

İTFAİYEYE 41 KERE MAŞALLAH

Gündem yoğunluğundan Bursa'nın değerleri ve gizli kahramanlarıyla ilgili yazılar yazamıyoruz.

Toplumun can ve mal güvenliği açısından büyük önem arz eden itfaiye teşkilatımız, gururla söz etmek gerekirse, ülkemizin en önemli araç gereçlerine ve deneyimli personeline sahip.

İtfaiye Daire Başkanı Orhan DOĞAN, Bursa'nın Türkiye'de artan nüfus, bina ve işyeri sayısına rağmen yangın oranı en düşük il olduğunu söyledi. Doğan, sağlanan başarının temelinde taviz verilmeden alınan önlemlerin, yapılan denetimlerin, halka verilen konferansların, stratejik konularda verilen konferansların, stratejik konularda verilen personel eğitimlerinin ve vatandaşları bilgilendirmek için basılan broşürlerin yattığını vurguladı.

Buradan anladığımız şu; **itfaiyenin görevi sadece yangın olduğunda gidip yangını söndürmek değil. Halkın, eğitilmesi, bilinçlendirilmesi ve yangınlara karşı önceden verilen eğitimlerle önlemlerin alınması da şart.**

Doğan, "İtfaiye Daire Başkanlığı'nın hedefi, binalarda ve diğer alanlarda çıkan yangınları en aza indirmektir. Bunu başardığımızda inanıyorum. 17 farklı bölgede acil müdahale istasyonları kurarak, muhtemel olaylara anında müdahale ediyoruz. Son iki yılın örneği verecek olursak, yangın olaylarında

2011 yılında 2010 yılına nazaran düşme olmuştur. 2010 yılında 941 olan yangın sayısı, artan faktörler rağmen 2011 yılında 850'ye düşmüştür” dedi.

Doğan, “Personeli en iyi şekilde eğiterek, yangın olaylarına müdahaleyi bilinçli hale getirmek için, can ve mal kaybı en aza indirmek istiyoruz. Son 5 yıl içerisinde, mesleğimizi ilgilendiren 35 denekle ortaklaşa başlattığımız eğitimler tamamlandı. Karayolunda seyreden tanker patlamalarına yönelik eğitimimiz de bugün ve yarın 3 grup halinde devam edecek” diye konuştu.

GÖNÜLLÜ İTFAİYECİLER

Bursa Büyükşehir Belediyesi İtfaiye Daire Başkanlığı'nın yangın yoğunluğu düşük ve merkeze uzak bölgelerde olası yangınlarda anında müdahalenin sağlanması amacıyla geçen yıl Eylül ayında Kirazlı Mahallesi'nde 7 gönüllüyle başlattığı, **Gönüllü İtfaiye Teşkilatı, 102 kişilik dev bir kadroya dönüştü.**

İtfaiye Daire Başkanlığı'nda verilen 79 saatlik eğitimi başarıyla tamamlayan toplam 102 gönüllü itfaiyeci alev savaççısı olarak sertifika aldı. **Tayyare Kültür Merkezi**'nde düzenlenen sertifika törenine Büyükşehir Belediyesi Genel Sekreter Yardımcısı ve AKOM Başkanı Necmettin ŞENOCAK, İl Afet ve Acil Durum Müdürü İbrahim TARI, İtfaiye Daire Başkanı **Orhan DOĞAN** ile gönüllü itfaiyeciler katıldı.

Bursa, hem doğal afetler hem de yangına karşı şimdi resmi görevlilerin yanı sıra gönüllü itfaiyecileriyle de görev başında...

İtfaiye Güçleniyor

Allah esirgesin, başta yangın olmak üzere başımızın sıkıştığında ilk imdadımıza yetişen hep itfaiyeciler oluyor.

Bursa’da itfaiye teşkilatının güçlendirilmesine yönelik çalışmalar devam ediyor. Büyükşehir Belediyesi tarafından yaptırılan ve **bin 500 işyerinde yaklaşık 10 bin kişinin istihdam edildiği küçük sanayi sitesi ve çevresine hizmet verecek olan Küçük Sanayi İtfaiye Binası düzenlenen törenle hizmete açıldı. İtfaiye Daire Başkanı Orhan DOĞAN**, kentin batı bölgesindeki en büyük eksikliklerden biri olan itfaiye hizmet binasının faaliyete geçtiğini söyledi.

Bursa Büyükşehir Belediyesi, 1970 yılında kurulan ve günümüzde 4 bin 500 işyerinde yaklaşık 10 bin kişinin istihdam edildiği Beşevler Küçük Sanayi Sitesi çevresinde yıllardır eksikliği hissedilen önemli bir tesisi daha tamamladı. Sanayi Sitesi’nin yanı sıra Çalı, Kayapa ve Hasanağa bölgelerine de hizmet verecek.

Bursa’yı daha çağdaş, sağlıklı ve yaşanabilir bir kent haline getirirken, huzur ve güvenliğin sağlanmasına yönelik adımları da seri şekilde attıklarını söyleyen **Recep ALTEPE**, Küçük Sanayi İtfaiye Binası’nın daire başkanlığını da bünyesinde barındıran lojistik bir merkez olduğunu ifade etti.

Altepe, “Can ve mal güvenliğinin sağlanması açısından itfaiye hizmetleri büyük önem taşıyor. Bu-

nun için güçlü bir teşkilat ve donanımlı bir kadroya ihtiyaç var. Bu doğrultuda Küçük Sanayi binasının yanında, Mudanya İtfaiye binamız tamamlanma aşamasına geldi. Kestel itfaiye binamızın ihalesi yapıldı, önümüzdeki günlerde inşaata başlayacağız. 90 yeni personeli itfaiye teşkilatımıza kattık ve yüzde 25 olan norm kadro oranını yüzde 64'e kadar çıkardık. Yeni alınacak 28 itfaiye aracıyla ilgili ihale 14 Şubat'ta yapılacak. Bu araçlar geldiğinde itfaiyemizin gücüne güç katmış olacağız, Hedefimiz olası yangın ve afetlere en kısa zamanda müdahale edip, can ve mal kayıplarını minimuma indirmek'' diye konuştu.

Gencay Yılmaz

27.09.2011

Gemlik Gündem Gazetesi

İTFAYE TEŞKİLATI VE BURSA İTFAYESİ...

İtfaiye teşkilatı 297 yaşında. Bursa itfaiyesi 88 yaşında. İtfaiye teşkilatının kuruluş yılları farklı olsa da hizmetleri ve görevleri aynı. Osmanlı İmparatorluğu zamanında 1714'te Yeniçeri Ocağı'na bağlı olarak kurulan ve o zamanki adı Tulumbacılar Ocağı olan İtfaiye Teşkilatı günümüzün modern itfaiyesinin şekillerini oluşturdu. 26 Eylül 1874 tarihinde, 4 nizamiye, 1 bahriyeden oluşan bir itfaiye alayı kurulur. 1. dünya savaşında kısmen motorlu araçlarla takviye edilen bu kuru-

luş, 1923 yılına kadar başarılı bir hizmet vermiştir. 25 Eylül 1923 tarihinden itibaren belediyeler hizmetine kabul edilmiştir. 25 Eylül’ü izleyen hafta “Yangın ve İtfaiyeciler” haftası olarak kutlanır. Bu nedenle itfaiyeciler, 88. Yılıni kutluyorlar.

Bursa Büyükşehir Belediyesi İtfaiye Daire Başkanlığı da 88. Yıllarını çeşitli etkinliklerle kutladılar. İtfaiye Türkçeye, söndürmek anlamına gelen Arapça kökenli itfa etmek sözcüğünden girmiştir. Yangın söndürme işlemi ve bu işlemi yapan kuruluşa verilen genel addır. Yangın söndürmekle yükümlü devlet memurlarına itfaiyeci denir. Bursa İtfaiye Teşkilatı sadece yangınlarda değil; sel, deprem, heyelan gibi doğal afetlerde de arazide su üstünde ve su altında her türlü arama ve kurtarma çalışmalarında, her türlü kaza, çökme, patlama, mahsur kalama vb. durumlarda teknik kurtarma gerektiren olaylarda halkın yardımına giden, hayat kurtarmak için kendi canlarını gözünü kırpmadan tehlikeye atan kutsal bir vazifeyi üstlenmişlerdir.

İtfaiyecinin temel gönüllülüğe ve fedakârlığa dayanan hizmetinin meşakkatli bir hizmet olduğu, görevlerini ifa ederken, itfaiyecilerin hayatlarını bile feda etmekten çekinmediğine şahit oluyoruz. Avrupa standartlarında 2 dakika olan çağrıya cevap verme ve itfaiyeden çıkarak olay yerine gitmek için hazır olma süresinden daha kısa sürede Bursa itfaiyesi hazırlanıyor. İtfaiyenin özdeşleştiği “yangınla mücadelenin” 3 temel amacı; Hayat kurtarmak, mal kurtarmak ve çevreyi korumaktır. Bursa itfaiye teşkilatının başındaki isim olan Orhan Doğan, itfaiyeci arkadaşlarıyla birlikte Bursa’ya en iyi

şekilde hizmet etmeye gayret gösteriyorlar. Bursa itfaiyesinde Personel sayısı 177 den 253 e çıktı.

Atatürk Anıtı'na çelenk sunumu ile başlayan etkinliklere Büyükşehir Belediyesi Başkanvekili Atilla Ödünç, İtfaiye Daire Başkanı Orhan Doğan ile itfaiyeciler katıldı. Çelenk sunumunun ardından alanda toplanan itfaiyecilere seslenen Başkan V. Ödünç, Bursa da yangınların yaşanmaması için tedbirleri aldıklarına dikkat çekerek, "Bursalı hemşerilerim rahat uyusun. İtfaiyeci, başkasının canını kurtarmak için canını verendir. Bugüne kadar gösterdiğiniz gayretlerden dolayı tüm itfaiyecileri tebrik ediyorum" diyordu.

“DÜNDEN BUGÜNE İTFAİYE”

Etkinlikler kapsamında düzenlenen Dünden Bugüne İtfaiye konulu sergi, Ressam Şefik Bursalı Sanat Galerisi nde izlenime sunuldu. Serginin açılışını ise Başkanvekili Ödünç yaparken, fotoğrafların yanı sıra sergilenen eski itfaiyecilik malzemeleri hakkında İtfaiye Daire Başkanı Orhan Doğan'dan bilgiler aldı.

88 yıl boyunca yapılan çalışmaları kronolojik olarak gözler önüne seren sergide, İtfaiye Teşkilatı'nın geçmişte ve bugünde kullandığı malzemeler yer alıyor. Ayrıca itfaiyecilerin kuruluşundan günümüze kadar gerçekleştirdiği tatbikatların fotoğraflarını da yakından inceleme fırsatı buluyor. Sergiyi mutlaka gezmenizi tavsiye ediyorum.

Zor şartlar altında özverili bir şekilde çalışan İtfaiye teşkilatları, polis ve jandarma teşkilatı gibi özel bir statüye taşınmalıdır. Gelişmiş ülkelerde bu tarz sistemler uygulanmaktadır. İtfaiye teşkilatlarının özel bir statüye

taşınması itfaiyeleri daha da güçlendirecek, itfaiye hizmetlerini daha da arttıracaktır. İtfaiyenin telefon numarası 110 olup, her yerden ücretsiz aranmaktadır. İtfaiyecilerimizin bu özel günlerini kutluyorum.

Murat KUTER
19 Eylül 2012
Bursa Hâkimiyet Gazetesi

İTFAİYEMİZ 89 YAŞINDA

1189 yılında İngiltere’de Londra Şehir Meclisi’nin kararıyla binaların önünde içi su dolu fiçı konması zorunlu kılındı.

1633’te tulumba tipli ilk araçlar yangında etkili olmadı.

1680 yılında İngiltere’de ilk İtfaiye Birlikleri kurulmaya başlandı. 1833’te sigorta şirketlerinin teşvikiyle teknik düzeyde Londra İtfaiyesi kuruldu...

Avrupa’da ve dünya bu gelişimi Avusturya’da 1685, Paris Fransa (Garda Pompa Teşkilatı) 1714, Philedelphia ABD 1736, Virginia Avustralya 1782, Ottawa Kanada 1838 itfaiye teşkilatları kurularak takip etti...

Ülkemizde ise 18 Şubat 1560’ta Kanun-i Sultan Süleyman’ın bu konudaki fermanı yayınlanır. Onu 1 Haziran 1572’de Sultan 2. Selim’in fermanı ve 12 Mart 1579’da Sultan 3.Murat’ın fermanı takip eder...

1714’ye kadar İstanbul’da yangınlar, önceleri Yeniçeriler tarafından söndürülürken, ilk kez Tophane’de

çıkan bir yangına David adlı Fransız mühendisin yaptığı ilk tulumbayla müdahale edilir. Yangından sonra 15 kişilik küçük bir takımla ilk yangıncı ekip kurulur. 1726 yılında Yeniçeri Ocağı lağvedilince “Tulumbacı Ocağı” da kaldırılır. 1828’de “Yangıncı Taburları” ve birkaç yıl sonra belediyelere bağlı “Daireliler” oluşturuldu. 1874 tarihinde tam donanımlı modern “Askeri İtfaiye” Macaristan’dan gelen “Kont Szechynı Paşa” döneminde kurulur. 1922 yılında Kont Szechynı Paşa’nın vefatından bir yıl sonra 25 Eylül 1923’te itfaiyeler sivilleştirilerek “Belediye İtfaiyeleri” dönemi başlatılır...

Kentimizde ise bundan 89 yıl önce İtfaiye Teşkilatı kuruldu. 25 Eylül-1 Ekim tarihleri arasında 89. İtfaiye Haftası kentimizde çeşitli etkinliklerle kutlanacak...

İtfaiyemizin 89. yaşını kutluyorum. Nice yıllara diyorum...

AFET GÖREVLERİ SONRASI DUYGULANARAK YAZDIĞIM ŞİİRLERİM VE DİĞER ŞİİRLERİMDEN BİR DEMET

SEN DÖNMEDİN

“Arkadaşımın doğum gününe gidiyorum” dedin
Sıcak yuvandan kuş gibi uçtun gittin
Kuşlar bile yuvalarına çoktan döndü
Sen dönmedin canım evladım neredesin.

Yollara diz çöktüm yalvardım.
Yakasına yapıştım,
Feryadıyla yüreğini dağladım.
Yalvarış çığlıklarım
Tüm otobanlarda acı acı yankılandı
Yanık feryadıma asfalt ağladı.

Gidenler aynı yollardan geri döndü
Sen dönmedin canım evladım neredesin.

(Yetim Yüreğim isimli şiir kitabımdan)

CESUR YÜREKLİ İTFAİYECİLER

Alevler bir evi sarmış
Feryatlar bir Anadolu'nun
En içli türküsü gibi
Komşuların yüreğini yakıyor

Yangın geçit vermiyor
Alevler pencerelerden
Dilini çıkarmış
Kimseyi yanına yaklaştırmıyor
Komşular omuz omuza
Elleriyle ayaklarıyla seferber olmuş
Tek amaçta kilitlenmiş yürekler
Komşularını sağ salım
Kurtarmak tüm gayretleri

İhbarı aldı itfaiye santralindeki görevli
Çıktı aslan parçaları garajlarından
Tez ulaştılar yangın yerine
İhbarı verenler şaşkınlık içinde
Hep bir ağızdan
Çabuk geldi itfaiyeciler
Sanki uçarak geldi yiğitler
Bravo yiğitler

Cehennem alevlerinin içine girdiler
Hazreti İbrahim'in
İlahi sırrına nail olmuş yiğitler
Planlı söndürme çalışmalarını
Komşular gıpta ile seyrettiler

Söndürdüler yangını
Yangında mahsur kalanları
Sırtlayıp uzaklaştırdı
Kahraman itfaiyeciler

Kahraman çalışkan itfaiyeciler
Size en güzel destanı yazsam da
Kutsal görev yaptığınızı tam anlatamam
Yangınlarda olağanüstü çalışmalarınızla
Her gün zaten destan yazıyorsunuz
Cesur yürekli itfaiyeciler

(Yetim Yüreğim isimli şiir kitabımdan)

SETBAŐI KÖPRÜSÜ

Kıldan ince kılıçtan keskindir
SetbaŐı Köprüsü
Yüreği mutlu olanların
Gönül köprüsüdür
TaŐır tramvay gibi

ÂŐıkların, sevdalılarının
Kadersiz eli kınalı gelinlerin
Sevgisine karşılık verilmeyen
Gururlu delikanlıların ölüm köprüsü

Fakirin, fukaranın, çilekeŐin, derbederin,
Çaresizlerin, bunalıma girenlerin
İntihar köprüsü.
Üzerine basıp boşluğa atarlar
Elinden bir Şey gelmez
Çırpınsa da altından geçen akan suyu
Çaresiz bakar mahmur gözlerle
Kıldan ince kılıçtan keskin
SetbaŐı Köprüsü.

(Yetim Yüreğim isimli Şiir kitabımdan)

NE OLUR KURTAR BENİ

Bir araç hızla çarptı sol yanıma,
Düştüm zemheri soğuğu asfalt yola,
Yaralı ceylan gibi çırpınıyorum,
Ölüyorum anneciğim,
Ne olur kurtar beni.

Minik bedenimi
Camlar delil deşik etti
Ağzımdan kan geliyor
Bir kolum kırık diğer kolum korkudan titremekte
Yattığım yerden kalkmak istiyorum ama nafile
Ölüyorum anneciğim,
Ne olur kurtar beni.

Nefesim kesiliyor,
Kalbim durmak üzere.
Hava hızlıca kararmaya başladı
Gökyüzüne ne oldu,
Evler nereye gitti
Hiç bir şeyi göremiyorum
Nefesim kesildi, kalbim durdu,
Melek yüzüm soldu.
Ölüyorum anneciğim
Ne olur kurtar beni.

Küçük filizini dünyasına doyamadan
Erken kopardılar yemyeşil dalından
Canım anneciğim
Beni sakın unutma
Elveda anneciğim,
Elveda, elveda.

(Yetim Yüreğim isimli şiir kitabımdan)

KAHRAMANLAR

Ankara yolunda bir trafik kazası
İki araç paramparça
Yerlerde savrulmuş insanlar yatmakta
Bir vatandaşımız sıkışmış kan kaybetmekte
Yaralılar feryat etmekte kurtarın diye
İmdat sesleri yürekleri dağlamakta
Kulaklarda acı acı yankılanmakta.

İtfaiyeci kahramanlar ihbarı almış
Ankara yolunda kurtarma aracıyla
Seyir halinde değil adeta uçmakta
Olay yerine hızla vardılar
Araçta sıkışan bir genç vardı
Direksiyonla koltuk arasına sıkışmış
Kan revan içinde kurtarılmayı beklemekte
Kahramanlar önce boynuna kask taktı
Belli ki ilk yardım eğitimi almışlar
Sonra hemen operasyona başladılar
Açma kesme gereçlerini en iyi şekilde kullandılar
Yaralıları kısa sürede kurtardı kahramanlar
Herkes kahramanlara teşekkür etti yürekten
Kahramanlar yine görevi başarıyla sonuçlandırdı
Malzemelerini topladılar merkeze anons ettiler
Ankara yolu 17.kilometre sıkışmalı trafik kazası,
Gereken müdahale yapıldı,
Yaralılar 112 ambulansa teslim edildi
Dönüş yapıyoruz dediler.

Tüm vatandaşlarımız size yürekten dua ediyor
Allah razı olsun diyor
Çalışmanızı sürekli gören gündüzleri güneş
Sizi alnınızdan öpüyor
Geceleri ay selam veriyor.
Gökyüzünde sizi yıldızlar ayakta alkışlıyor
Canla başla çalışan itfaiyeci kahramanlar.

(Yetim Yüreğim isimli şiir kitabımdan)

ATEŞ SAVAŞÇILARI

24 saat nöbet tutar
İhbarı aldığıında kelebek gibi uçar
Yangına müdahale aracına konar
Ve bir panter gibi fırlar
Sirenleri ışık saçar
İtfaiyeci kahramanlar.

Yangın yerini kaplamış ateş ve duman
Eşyaları, kilimleri yanıyor halleri perişan
Canlarını zor kurtarmışlar,
Kalmamış ayaklarında derman
Ev alevler içinde risk var, çökecek her an.

Ateş savaşçuları hortumlarını serer,
Herkesin kaçtığı yere hemen girer
Yangını suyla, köpükle derhal söndürür
Yangın zedelerin yüzünü güldürür
Kahraman itfaiyeciler.

(Yetim Yüreğim isimli şiir kitabımdan)

LÜTFEN HAYATI CİDDİYE ALIN

Askerliğimi sağ salim bitirdim
Gül kokulu köyüme döndüm
Hayat davudi sesiyle
Hoş geldin delikanlı diye seslendi
Selam sabah faslından sonra
Kollarını sıva
Tüm inancınla
Bismillah çek
İstikbal kollarını açmış
Seni bekliyor
Senin yüreğinde inanç ve azim mevcut
Bunu başarabilirsin
Yeter ki rehavete girme
Yolun açık gazan mübarek olsun dedi
Hayatı ciddiye aldım
Her sözü kulağımda küpe oldu
Harfîyen dediğini bir bir uyguladım
Kısa bir süre sonra
Hayat bana verdiği
Nasihatin meyvesini almıştı
Küçüklüğümden beri
Hayalimde tek istediğim
İtfaiyeci olmaktı
Hayatın özlü sözleri
Rabbimin rızasıyla
Mukaddes teşkilatın
Üniformalı neferi oldum
Yıllardır bu kutsal üniformamı
Gururla taşıyorum
Ve gençlere sesleniyorum
İstikbalinizi kazanmak istiyorsanız
Lütfen hayatı ciddiye alın

(Alacağın Olsun Zaman isimli şiir kitabımdan)

EVİMİZ ÇOK YAŞLANMIŞ ANNE

Anne yıllar sonra dün
Köyümüzdeki evimize gittim

Hani yıllar önce
Olduğu gibi bırakıp
Kuru bir elveda deyip
Ayrıldığımız evimize,
Arkamızdan ağlayarak
Yağmursuz bir günde
Pencerelerinden gözyaşı akıtıp
Boğazına hüznler takılıp
Bize güle güle diyemeyen
Gök mavisi boyalı evimize gittim anne

Pencerelerin önündeki fesleğenler
Ve diğer çiçekler kurumuş
Bir cumartesi günü
Gürsu pazarından en pahalısından
Aldığım perdelerde solmuş anne

Anne yıllar sonra dün
Köyümüzdeki evimize gittim
İki kanatlı tahta kapımızı açıp içeri girdim
Sürekli oturduğumuz odaya geçtim
Duvarda asılı duran kilimdeki
Tavus kuşu sevincinden
Kanatlarını çırpıp uçtu anne

Döküm sobamız hala sıcak
Elimi uzatıp ısıttım
Senin doktorundu,

Siyatiklerin
Azdı mı yanına oturur
Şifa bulurdun anne

Sekinin altını karıştırdım
Çocukluğumda okuyup
Sakladığım kitaplarım
Elime geldi
Kemalettin Tuğcu'nun kitapları
Bazen en hüzünlü kısmını
Sesli olarak okur
Senide ağlatırdım anne

Evimizin üst katına çıktım
Virane merdiven zor taşıdı
Tarhanaları serip kuruttuğun sundurmayı
Yarasalar ve yaban kuşları işgal etmiş
Adeta korku filmlerinin platosu olmuş anne
Kısacası evimizle doya doya hasret giderdim
Evimizde yaşadığımız tüm hatıraları
Dolu dolu yaşadım anne
Üzülmeni istemiyorum ama
Evimiz çok yaşlanmış
Bir lodosluk canı kalmış
Yıkıldı yıkılacak misali
Senin anlayacağın
Evimizin bir ayağı çukurda anne

(Alacağın Olsun Zaman isimli şiir kitabımdan)

AK KÂĞIDA SARILIM

Altın sarım
Ak kâğıtlara sarılım
Kalbimin üstünde taşıdığım

Bıyıklarımın dışında,
Delikanlı olduğumu gösteren diğer ispatım

En efkârlı günlerimdeki sırdaşım

Söndürülmeden atıldığında,
Evimi bağımı, bağrımı yakanım

Artık kahvehanelerde bile izin verilmeyen yasaklım
Üzerinde sağlığa zararlıdır, öldürür diye yazılanım
Her gün tükettiğimden dolayı cebimi yakanım
Topluma verdiğin zarardan dolayı dışlananım
Biraz dudağımda takılı kalsa gözlerimi yakanım

Beni de milletimi de perişan ettin
Hepimiz bunun farkındayız
Seni artık kimse istemiyor
Ben de dâhil
Düş artık dudağımdan

Seni zifir seni
Kızdırma beni
Vallahi yakarım seni
Yalan söylüyorsam
Ateşin gözlerimi kör etsin

(Alacağın Olsun Zaman isimli şiir kitabımdan)

SİZ HIÇ BAYRAMI BABASIZ KUTLADINIZ MI?

Siz hiç bayramı babasız kutladınız mı?
Yetimlerin bayramları çok buruk geçer.
Tüm babası sağ çocuklar
Babalarının ellerini hürmetle öper
Biz yetimlerin elleri uzanır da
Muallâkta bekler
Bayramın neşesi bize zehirli ok olur da
Yetim yüreğimizi deler de geçer.

Siz hiç babasız ilkokula başladığınız,
İlk günü hatırladınız mı?
Babalar çocuklarını ellerinden sevgiyle tutar
Neşe içerisinde okula giderler.
Yetimlerin ilkokula başladığı ilk gün
Yürekləri buruk, gözleri yaşlıdır.
Ellerini tutan sımsıcak baba eli yoktur
Elleri ondan zemheri soğuşudur.
Yetimlerin ilkokula başladığı ilk gün
Yürekləri, kalemleri, cetvelleri kırıktır
Belki de ilk aldıkları ders notları bile kırıktır.

Siz hiç babasız askere uğurlandınız mı?
Babalar oğullarını terminale getirir
“Aslan oğlum” der sımsıkı sarılır
Otobüs hareket edene kadar
Baba evlat selamlaşmaları
El sallamaları devam eder
Merak etme bizi oğlum

Yüreğimiz seninle
Bir ihtiyacın olursa çekinme
Hemen bize haber eyle der.

Yetimlerin asker uğurlanmaları
Garip geçer, yalnız geçer
Otobüs koltuğunda otururlar
Babasızlığın hüznü üzerlerine çöker
İçin için ağlayarak askere gider
Yetim delikanlılar
Vatani görevlerine gider
Babalarına hasret yetim yürekler.

(Yetim Yüreğim isimli şiir kitabımdan)

YETİM YÜREĞİM

Sönük, sessiz ve viranedir
Metruk ev misali
Yarasaların, yaban kuşların
Geceleri tünediği yerdir
Yetim yüreğim.

Baba sevgisinin yokluğunu
Örümcekler fırsat bilir
Örer ağlarını kalbimin kafesine
Bunalır nefes alamaz
Yetim yüreğim

Babasız yüreklerin
Mevsimi hep kıştır
Dondurur buz keser
Kalbimin köşelerinden
Keskin kılıç gibi sallanır
Uzun buz kalıpları
Soğuktan titrer
Minik serçe kuşları gibi
Yetim yüreğim

Geceleri hüzün çöker
Dayanamaz babasızlığa
Ağlar için için sessizce
Yetim yüreğim.

(Yetim Yüreğim isimli şiir kitabımdan)

2008 yılında yayınlanan yetim yüreğim isimli şiir kitabımla ilgili değerli gazeteci Sayın Cennet Cankılıç'ın yazısı

Cennet CANKILIÇ
29.08.2008
Olay Gazetesi

“Siz hiç bayramı babasız kutladınız mı? ”

Siz hiç bayramı babasız kutladınız mı?

Yetimlerin bayramları çok buruk geçer.

Tüm babası sağ çocuklar,

Babalarının ellerini hürmetle öper.

Biz yetimlerin elleri uzanır da

Muallâkta bekler.

Bayramın neşesi bize zehirli ok olur da

Yetim yüreğimizi deler de geçer ”

Bu mısralar **şair Orhan DOĞAN'** a ait. Bursalı şair ve aynı zamanda **Büyükşehir Belediyesi İtfaiye Daire Başkanı**, babasını iki yaşında kaybetmiş. Babasını sadece albümlerinden tanıyor. Baba özlemi onu çocukluğunda şiire yöneltmiş. Duygularını mısralara dökmüş, gözyaşını içine...

Yetim kalmanın en fazla acısını hissettiği zamanlar ise bayramlarmış.

Sonra ilkokula başladığı gün ve askere gittiği gün babasızlığın acısını hissetmiş.

Ama bayramlar daha bir ağır gelmiş.

Doğan'ın “**Yetim Yüreğim**” adlı kitabı yaklaşık bir aydır masamda duruyor. Zaman zaman içinden bir şiir bulup okuyorum.

Kitabında hüznü su gibi akıtan şair Doğan geçtiğimiz aylarda toprağa verdiğimiz **şehir er Samet SARAC** içinde şiir yazmış.

“**Şehit Samet'imiz**

Bu ülkenin kara sevdalısıydı,

Yiğit delikanlısıydı,

Anasının kınalı kuzusuydu,

Aslan parçasıydı,

Kahramanlar kahramanıydı” diyor.

Sokaklarda çaldığı davulla annelerin çocuklarını korkuttuğu **Deli Ayten**'ini de unutmamış.

Günlerden bir gün bayram arifesi

Çarşı kalabalık herkesi sarmış alışveriş telaşı,

Koza Han'ın önünde denk geldik, tesadüf eseri,

İki davul vardı biri göbeğinde diğeri sırtında

Dört çanta sol, beş çanta sağ omzunda

Çok yük vardı üzerinde

Sanırsın garaj emanetçisi

Delilerin Kraliçesi Deli Ayten

Hepsi birbirinden güzel ama en beğendiğim şiiri **Siz hiç bayramı babasız kutladınız mı?**

Evet, ben de son 15 yıldır bayramları babasız kutlayanlardanım. Ama şair Orhan DOĞAN'la kıyasladığımda şanslıyım.

Dileğim bu ramazan bayramında hiçbir evladın bayramı babasız, anasız kutlamaması.

Bayramlar buluşma, sarılma, barışma, paylaşma günleridir.

Şair Doğan'ın dediği gibi:

**Koşun komşunuzun
Zilini çalmaya.
Durmayın haydi.
Sarılın telefona,
Sevdiklerinize
Alo deyin, mesajlar çekin
Işığa koşan kelebekler gibi
Sevdiklerinize koşun
Büyüklerinizin ellerinden, küçüklerinizin yanak-
larından öpün
Sevdiğinizi bağırarak, haykırarak,
Tüm içtenliğinizle söyleyin.
Çünkü bugün şeker bayramı.
Şahane bir fırsat
Şekeri gibi.**

Evet, bu değerlerin en yüksek noktasında yaşandığı şeker tadında nice bayramlar dileğiyle...

Mesleğimizle ilgili bir dergide okuduğum ve çok duygulandığım yaşanmış bir öyküyü sizinle paylaşmak istiyorum.

HAYAT SEVGİ VE UMUT SAÇMAKTIR

Anne, altı yaşındaki lösemiyle savaşıyor oğluna bakarken dalıp gitmişti. Kalbi, acı içinde olmasına rağmen, kararlılık duygusunun da etkisini hissediyordu. Her ebeveyn gibi o da oğlunun büyümesini ve umutlarını gerçekleştirmesini istemişti. Ama bu, artık mümkün değildi. Lösemisinin buna fırsat tanıması olası değildi. Oysa o oğlunun hayallerini gerçekleştirmesini istiyordu.

—Bob! Büyüyünce ne olmak istediğini hiç düşündün mü? Hayatında neler olmasını dilediğin ve hayal ettiğin oldu mu? diye sordu.

—Anneciğim, ben büyüyünce hep itfaiyeci olmak istedim.

Anne gülümsedi ve.

—Dileğini gerçekleştirebilecek miyiz bir bakalım,' dedi.

Daha sonra, Arizona'daki itfaiye müdürlüğüne gitti ve orada yüreği en az Arizona kadar büyük itfaiyeciler ile tanıştı. Ona oğlunun son isteğinden söz etti ve oğlunun itfaiye arabasına binip şehirde küçük bir tur atmasının mümkün olup olmadığını sordu.

—Bundan daha iyisini de yapabiliriz. Eğer oğlunuzu Çarşamba sabahı saat yedide hazır ederseniz, onu o gün şeref konuğu yapar, itfaiyeci kimliğine büründürürüz. Bizimle itfaiye müdürlüğüne gelir, bizimle yemek yer,

yangın söndürmeye gelir. Hatta bize ölçülerini verirsen, ona üzerinde Arizona itfaiyecilerinin sarı renk üzerine işlenmiş ambleminin olduğu gerçek bir itfaiyeci kostümü diktirir, lastik botları ısmarlarız. Hepsi Arizona'da üretiliyor.'

Üç gün sonra, itfaiyeci Bob'u aldı, ona elbisesini giydirdi ve hasta yatağından itfaiye arabasına kadar eşlik etti. Bob, itfaiye arabasına kuruldu ve müdürlüğe doğru yol almaya başladı. Kendini çok mutlu hissediyordu. O gün Arizona'da tam üç yangın ihbarı olmuştu. Değişik itfaiye arabalarına, hatta itfaiye müdürlüğünün özel arabasına da binmişti. Yerel televizyonlar da onu izleyip, çekmişlerdi. Hayallerinin gerçek olması, gösterilen sevgi ve ilgi, Bob'u o kadar etkilemişti ki, doktorların söylediğinden tam üç ay daha fazla yaşamıştı.

Bir gece bütün yaşam belirtileri dramatik bir şekilde yok olmaya başlayınca, hiç kimsenin yalnız ölmemesi gerektiğine inanan başhemşire, aile bireylerini hastaneye çağırdı. Daha sonra Bob'un itfaiyede geçirdiği günü hatırladı ve itfaiye müdürlüğüne telefon açıp Bob'un bu dünyaya veda ederken yanında, özel kıyafetleri içinde bir itfaiyecinin bulundurulmasının mümkün olup olmayacağını sordu. İtfaiye Müdürü;

—Bundan daha iyisini de yapabiliriz. Beş dakika içinde oradayız. Bana bir iyilik yapar mısınız? Sirenlerin çaldığını duyduğunuzda, yangın olmadığı anonsunu yaptırabilir misiniz? Sadece itfaiyecilerin önemli bir meslektaşlarını ziyarete geldiklerini söyleyiniz ve lütfen onun odasının penceresini açınız, diye yanıtladı.

Yaklaşık beş dakika sonra hastaneye çengel ve merdiven taşıyan kamyonet ulaştı. Merdiveni açtı ve

Bob'un 3.kattaki odasına doğru yaklaştı. Tam on dört itfaiyeci Bob'un odasına tırmandılar. Annesinin izniyle onu kucakladılar ve ona onu ne kadar sevdiklerini söylediler. Ölümle pençeleşen Bob itfaiye müdürüne baktı ve

—Efendim, ben şimdi gerçekten itfaiyeci miyim? diye sordu.

—Bundan şüpheli mi var Bob? diye yanıtladı müdür.

Bu kelimelerden sonra Bob gülümsedi ve gözlerini sonsuza dek kapattı.

BURSA BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİ İTFAİYE DAİRESİ BAŞKANLIĞI OLARAK ÜLKEMİZDE VE KENTİMİZDE HAYATA GEÇİRDİĞİMİZ İLK PROJELER İLE İLGİLİ YAZILARIM

YANGIN RİSKİ BİLGİ PROJESİ

Sanayi bölgelerinde bulunan fabrikalarda olası çıkabilecek yangınlara daha bilinçli müdahale edebilmemiz için sanayi bölgelerindeki tüm fabrikaların adı, adresleri, telefon no.su yangıcı, patlayıcı, parlayıcı, zehirleyici kimyasal maddelerin isimleri talep edilmiştir. Ayrıca LPG tankı, basınçlı kapların, kazan dairesinin çatı malzeme bilgileri istenmiş, gelen veriler itfaiye santrallerimizin bilgisayarındaki yangın riski bilgileri kayıt programına yüklenmiştir. Şu ana kadar 500 fabrikanın yangın riski bilgileri yüklenmiştir, buralarda çıkacak fabrika yangınlarında ihbar geldiğinde fabrikanın ismi yazılarak bilgisayar ekranımıza fabrikanın isim, adres,

iletifim ve patlayıcı, parlayıcı, yanıcı, zehirleyici ve su ile reaksiyonlu kimyasal dokümanları ve yangın riski bilgileri ekrana gelmektedir. Ayrıca LPG tankı, basınçlı kap, kazan dairesi ve çatı malzemesi bilgilerini santral operatörü okuyup yangına sıcaklığı sıcaklığına daha seyir halinde iken personeli bilgilendirmekte, ekiplerimiz ona göre müdahale tarzını belirleyerek bilinçli müdahale etmektedir. Hedefimiz yangınları kısa sürede müdahale ederek can ve mal kayıplarını en aza indirmektir

Türkiye'nin bu alandaki ilk projesi olması sebebi ile ayrı bir önem arz etmektedir. Buradan fabrikalarda yangın güvenliğinden sorumlu görevlilere rica ediyoruz. Büyükşehir belediyesi İtfaiye sitemizden yangın risk bilgi formunun doldurularak ilgili memur arkadaşımızın e-posta adresine gönderilmesi halinde görevli memurumuz tarafından bilgisayar programına yüklenmektedir. Amacımız yangın riski taşıyan tüm tesis ve fabrikalarda olası çıkacak yangınlara kısa sürede bilinçli müdahale edilmesini sağlayarak, can ve mal kayıplarını en aza indirmektir.

KÖYLER ARTIK DAHA GÜVENLİ

Bursa Büyükşehir Belediyesi sınırları içerisinde yer alan ve şehir merkezine uzakta olup da köyün değişik noktalarında yangın hidrantları bulunan 26 köye yangın dolapları kuruldu.

Köylere yangın dolabı kurulması projesini ilk 2009 yılında hayata geçirdik diyebilirim.

Türkiye’de ilk 2009 yılındaki uygulamayla, olası afetlerde ilk müdahalenin vatandaşlar tarafından yapılarak can ve mal kaybının önüne geçilmesi ve vatandaşın mağduriyetinin en aza indirilmesini amaçladık.

Merkeze uzak köylerde yerinde önlem alınmasının uygun olacağı düşüncesiyle kurulan yangın dolaplarında, yangın hidrantları mevcut olduğundan içinde 200 metre uzunluğunda 10 adet hortum, 1 adet lans, 1 adet hidrant anahtarı,1 adet ara rekor ve yangın söndürme tüpleri bulunuyor. Köylerde olası yangınlara dolaplardan hortum ve lansı alıp en yakın yangın hidrantına takarak müdahale yapabilecek olan vatandaşlar, dolapların çalışma sistemini de uygulamalı olarak öğreniyor. Köy meydanlarında itfaiye ekibi tarafından verilen yangın söndürme eğitimlerinde vatandaşlara yangın dolabındaki malzemelerin nasıl kullanılacağı ve olası yangına nasıl müdahale edecekleri konusunda bilgiler veriyoruz.

Köylere yangın dolabı kurulması projesinin Türkiye’de bir ilk olduğunu ifade edebilirim amacımız yangınlara zamanında müdahale edilmesi sağlanarak can ve mal kayıplarının en aza indirilmesi hedeflenmektedir. Bu proje son köye yangın dolabı kurulmasına kadar devam edecektir

Bu projenin meyvesini almaya başladık diyebilirim. Yangın dolapları kurulduktan bir ay sonra bu dolapları kurduğumuz köylerimizden birinin muhtarı cep telefonundan arayıp az önce köylerinde küçük çaplı bir ev yangını olduğunu, köy merkezine kurulan yangın dolabından yangın söndürme tüpünü alarak ayrıca yangın hortumunu alarak yangın yerine en yakın hidranta tak-

mak suretiyle su işlediklerini, ayrıca seygar yangın söndürme tûpüyle de müdahale ettiklerini ve büyümeden söndürdüklerini ifade etti. Ben de geçmiş olsun dileklerimi iletip yangın dolabını kurmamızın yerinde bir uygulama olduğunu ve yangının çıktığı anda ne kadar önemli olduğunu, eğer bu sistem olmasaydı merkezden itfaiye gelene kadar yangının yayılacağını muhtarımıza söyledim. O da bu konuda hem fikir olduğunu ve böyle bir sistemi köylerine kazandırdıkları için büyükşehir belediye başkanımıza, bizlere ve katkısı olan herkese teşekkür etti

DAĞ ETEĞİNDE YILLARIN SORUNU ÇÖZÜLDÜ

Bursa Büyükşehir Belediyesi, dağ eteğindeki itfaiye araçlarının girmekte zorlandığı Maksem, İvazpaşa, Alacahırka, Mollafenari ve Kuruçeşme mahallelerinde yer alan dar ve bayır olan 22 sokağa yangın dolabı kurdu. Bu proje ülkemizde ilk uygulanmıştır. Yangın dolaplarında, bir itfaiye aracının içinde bulunması gereken hortum, lans, rekor, hidrant anahtarı, seygar yangın söndürme tûpü vb. gibi tüm malzemeler bulunuyor. Buralarda olası çıkacak yangınlara itfaiyecilerimiz itfaiye araçlarıyla ulaşabildikleri yere kadar gelecekler. Daha sonra yanına yangın dolabının anahtarını alıp koşarak yangın dolabına ulaşip dolabın kapağını açmak suretiyle hortum ve lansı alıp yangın yerine en yakın yangın hidrantına takıp direkt müdahale edebi-

leceklerdir ya da seyyar söndürme tûpünü alıp koşarak ulaşp direk tûple müdahale edebileceklerdir.

2009 yılında ðlkemizde uygulanan ilk proje olan it-faiye araçlarının girmekte zorlandığı dar ve bayır sokaklara kurulan ve bu bölgelerde olası çıkacak yangın-lara anında müdahale edilmesi sağlanmaktadır.

YANGIN DOLABINDAN ANINDA MÜDAHALE

17.01.2012 tarihinde itfaiye araçlarının girmekte zorlandığı Maksem Mahallesi Gökdere Boğazı kavşa-ğında saat 15.00 sularında tek katlı müstakil evde çıkan yangına Büyükşehir Belediyesi İtfaiye Dairesi Başkan-lığınca itfaiye araçlarının girmekte zorlandığı, dar ve bayır sokaklara kurulan ve içinde her türlü söndürme malzemesi bulundurulan yangın dolabından itfaiyeciler tarafından hortumlar ve lans alınarak en yakın hidranta takılmak suretiyle direk müdahale edilerek yan binalara sıçratılmadan söndürüldü.

Ülkemizde uygulanan ilk proje olan itfaiye araçları-nın girmekte zorlandığı dar ve bayır sokaklara kurulan ve bu bölgelerde olası çıkacak yangınlara anında mü-dahale edilmesi sağlanmaktadır. 2009 yılında Büyükşehir Belediye Başkanımız Sayın Recep ALTEPE tara-fından hizmete sunulan toplam 22 adet içinde her türlü söndürme malzemesini barındıran yangın dolapları tö-renle hizmete sunulmuştur.

Bu projenin hayata geçirilmesini sağlayan Büyükşehir Belediye Başkanımıza ve diğer büyüklerimize çok teşekkür ediyorum

Söz konusu bu yangına en yakın yangın dolabından olay yerine giden itfaiyecilerimiz tarafından hortumları alıp en yakın yangın hidratlarına takarak yanan binalara sıçratmadan müdahale edilerek söndürüldü. Böyle yangın anlarında bu sistemin kurulmasının ne kadar zaruri ve yerinde bir uygulama olduğunu görmüş olduk.

YANGIN RİSKİ HARİTASI HAZIRLANDI

Bir şehrin yangın güvenliğinin sağlanması için alınacak önlemler belirlenirken risk bölgelerinin nereler olduğunun bilinmesi gerekir. şehrin bölgeleri çok riskli, orta riskli ve az riskli gruplara ayrılarak her risk bölgesine uygun önlemler alınır. Çok riskli bölgelerde daha sıkı önlemler planlanır.

Yangın riski haritasının doğru bir şekilde hazırlanabilmesi için ilk startını 2009 yılında verdik. Büyükşehir Belediye Başkanlığımıza bağlı ilgili birimlerin Daire Başkanları, Müdürleri, teknik kadrolardan oluşan Genel sekreter yardımcımız Sayın Necmettin şenocak başkanımızın başkanlığında bir komisyon oluşturularak yangın afetine uğraması muhtemel olan sahaların tespiti yapılarak 7269 sayılı afetler dolayısıyla alınacak tedbirler yönetmeliğe göre belediyelerce tespiti yapılır denilmektedir. Buradan yola çıkararak Büyükşehir Belediyemizce tespiti yapılarak onaylanmıştır.

Bundan sonra yangın risklerini gruplara ayırdık, çok riskli, orta riskli ve az riskli bölgeleri, İtfaiyenin ulaşımında kullandığı yolları, kavşakları, batçıkları, yangın dolapları ve yangın hidratlarını yangın risk haritamıza işledik, yine akaryakıt istasyonlarının kamu ve özel itfaiye teşkilatlarının yerleri gösterildi. Ayrıca hastaneler ile sanayi bölgelerine haritada yer verdik ortaya bize uzan yıllar hizmet verecek yangın risk haritası oluşturulmuş oldu.

LİSELİ İTFAİYECİLER

Dünyadaki gelişmeler doğrultusunda ülkemizde de afete yönelik önemli hizmetleri olan itfaiyeciliğin bir meslek olarak öğrenilmesi noktasında önemli çalışmalar yapılmaktadır. Bu çalışmalara paralel olarak meslek liselerinde itfaiyecilik alanının olması gerektiği sonucuna varılmıştır. Milli Eğitim Bakanlığı “İtfaiyecilik ve Yangın Güvenliği” alanını Ankara-İstanbul-İzmir ve Bursa’da açmaya karar vermiştir.

Bursa Büyükşehir Belediyesi İtfaiye Dairesi Başkanlığı olarak 25-26 Şubat 2009 tarihinde İstanbul Tuzla Teknik ve Endüstri Meslek Lisesi toplantı salonunda Milli Eğitim Bakanlığı Erkek Teknik Öğretim Genel Müdür Yardımcısı’nın başkanlığında yapılan toplantıda, Meslek Liselerinde, “İtfaiyecilik ve Yangın Güvenliği” bölümü açılması ile ilgili konu görüşüldü. Bursa’nın bu toplantıda tarih, turizm ve sanayi kenti olduğu ayrıca nüfus bakımından dördüncü büyük kent olması sebebiyle ayrı önem taşımakta olduğu, dolayısıyla bu

branşın kentimizde açılmasını ve bu konuda gerekli itfaiye istasyonlarımızda, teknolojik araç ve gereçlerimizle atölye, eğitim salonu ve eğitimci desteği vereceğimizi taahhüt ettik. Milli Eğitim Bakanlığımızca bu talebimiz değerlendirilip kentimizde 1868 yılından günümüze kadar sanayinin yönlendirilmesinde etkin rol alan ve bu alanda uzman ve başarılı meslek erbapları yetiştiren Tophane Endüstri Meslek Lisesi'nde "İtfaiyecilik ve Yangın Güvenliği" bölümü açılmıştır.

2009-2010 Eğitim ve Öğretim yılı itibarıyla Anadolu Meslek Lisesi "İtfaiyecilik ve Yangın Güvenliği" alanı SBS sonuçlarına göre öğrenci olarak eğitim ve öğretim programına başlamıştır.

İlk mezunları 2012-2013 Eğitim ve Öğretim yılı sonunda verecek olan "İtfaiyecilik ve Yangın Güvenliği" alanında 9. Sınıflarda 25 öğrenci, 10. Sınıflarda 22 öğrenci ve 11. Sınıflarda 28 öğrenci olmak üzere toplam 75 öğrenci eğitim görmektedir.

Diğer derslerin yanında Küçük Sanayi İtfaiye Dairesi Başkanlığı Yerleşkesinde eğitimcilerimizce 10. Sınıflarda alan dersleri olan İtfaiyeciliğe giriş, İtfaiyecilikte iş organizasyonu 11. Sınıflarda dal dersi olarak da arama kurtarma, yangına müdahale, yangın önleme tedbirleri programları okutulmaktadır. Ayrıca garajımızda araç ve gereçlerle ilgili atölye dersleri verilmektedir.

Amacımız Büyükşehir İtfaiye Daire Başkanlığı olarak öğrencilerimizin iyi birer itfaiyeci olmalarını sağlayarak mezun edilmeleri hedeflenmektedir.

YANGINLARDA DÜŞÜŞ VAR

2010 yılında fabrika, işyeri, kamu binası ve mesken olmak üzere toplam 941 adet bina yangını çıkmıştır. 2011 yılında ise bu sayı 850'ye düşmüştür. 2012 yılında ise yangın sayısı 795'e düşmüştür. Son üç yıl içerisinde yani bir önceki yıllara kıyaslandığında yangın sayısında 55 adet azalma olmuştur.

Kentimizin yoğun göç dolayısıyla nüfusunun ve bina sayısının sürekli artmasına rağmen yangınların azalmasının temelini daire başkanlığı yangın önlem şube müdürlüğüne bağlı teknik ve önlem hizmeti veren kadromuz tarafından projeler binaların yangınlardan korunması hakkında yönetmeliğe göre incelenmektedir öngörülen şartlara uygun ise proje ön olur uygun görüşü verilmesidir.

Yine Proje aşamasında proje ön oluru verdiğimiz binayı iskân aşamasında tekrar yerinde inceleyip projeye uygunsuzsa uygun görüş verilmesi, işyerlerine, ruhsat yönetmeliğine göre, binaların yangından korunması hakkındaki yönetmelikteki öngörülen şartlara uygun hâle getirildikten sonra itfaiye önlem raporu verilmesidir. Yani özetlersek taviz verilmeden aldırılan önlemler, yapılan denetimler, halkımıza verdiğimiz temel yangın eğitimleri, bilgilendirme amaçlı 750.000 Buski aboneline dağıtılan broşürler, düzenlediğimiz konferanslar, itfaiye personelimize verdiğimiz eğitimler, teşkilatımızın istasyon, araç-gereç ve personel sayısının ve teknik gücünün artırılması, planlı, programlı ve disiplinli çalışmalarımız oluşturmaktadır.

ALDIĞIM ÖDÜLLERDEN BAZILARI

FOTOĞRAFLARLA ANILARIM

